

חומרי עזר בלימוד תנ"ך

להגדיל תורה ולהאדירה

יאיר יוסף גוגנהיים
ישיבת ההסדר קרני שומרון

3	1. בראשית- דברים
3	א. סדר הדורות מאדם עד אברהם
3	ב. בני נח
4	ג. מלחמת ארבעת המלכים בסדום ועמורה
4	ד. מהאבות עד משה
4	ה. בני שעיר החורי
4	ו. סדר המלכים באדום לפני שבישראל היה מלך (סימן- בליח"ה שמ"ש ב"ה)
5	ז. האבות (ספר בראשית)
5	ח. תפילת אברהם על סדום
6	ט. עשרת המכות
7	י. דיני פרשת משפטים
8	יא. פרשת בלק (במדבר כ"ב- כ"ד)
8	יב. מסעי בני ישראל במדבר
9	יג. חטאי בני ישראל במדבר
10	יד. תולדות השבטים מהירידה למצרים עד המנחילים בארץ
10	- עונשי כרת
10	- תולדות
11	טו. ברכות השבטים של יעקב ומשה
11	- קרבנות שונים בספר במדבר
12	טז. מצוות ויקרא ודברים
13	2. ספר יהושע
13	- כיבושי השבטים
15	3. ספר שופטים
16	- פסל מיכה (י"ז-י"ח)
17	- פילגש בגבעה (י"ט- כ"א)
19	- שירת דבורה
20	4. ספר שמואל
20	א. תפילת חנה
20	ב. מרדפי שאול אחרי דוד
20	ג. קינת דוד על שאול ויהונתן
21	ד. שירת דוד
22	ה. גיבורי דוד
24	5. ספר מלכים
24	א. ניצבי שלמה
24	ב. מעשי שלמה
25	ג. מלכות ישראל
26	ד. מלכות יהודה
27	ה. תפילת שלמה

- ו. נביאים שונים (מלבד אליהו ואלישע)..... 27
5. ספר יחזקאל..... 28
6. ספר עמוס..... 28
- ולא שבתם עדי נאום ה' סדר הפורענויות בשל אי החזרה בתשובה..... 29
- חזיונות עמוס..... 29
7. ספר מלאכי..... 29
8. ספר דניאל (פרקים א', ח'-ב)..... 30
- פרק א'- הכנת דניאל וחבריו לשירות מלך בבל ונסיון הזרעונים..... 30
- פרק ח'- חזון דניאל על הצפיר והאיל בשושן הבירה..... 30
- פרק ט'- תפילת דניאל לבניית ירושלים כנבואת ירמיה וגילוי הסוד על ידי גבריאל..... 30
- פרקים י'-ב - אבל דניאל על ירושלים, התגלות איש הבדים בחידקל ובאור החזיון והקץ..... 30
9. ספר נחמיה- א. רשימת העולים..... 32
- ב. חתומי ברית אמנה בימי נחמיה..... 33
- ג. תפילת הלויים בצום בכ"ד בתשרי..... 33
- ד. התחייבויות העם בברית אמנה..... 33
- ה. בוני חומת ירושלים ומחזיקיה..... 34
10. מלחמות (תורה, יהושע- מלכים וחלק מדברי הימים ב')..... 35
- שרי יהושפט ואנשיהם..... 37
- מעשי אליהו..... 37
11. מתנות/תשלומים/מיסים..... 38
12. תאריכים ואירועים..... 40
13. חזיונות ומעשים סמליים..... 41
- השכמה..... 42
- תקופות ומושגי קציר..... 43
- מקץ..... 43
15. ענייני מקומות..... 44
16. מצבה/גל/במה..... 44
17. קריאת שם למקום..... 45
18. שונות..... 46
19. בריאת העולם..... 50

1. בראשית- דברים

א. סדר הדורות מאדם עד אברהם

שם	גיל הולדה	שנים לאחר הולדה	סך הכל
אדם	130	800	930
שת	105	807	912
אנוש	90	815	905
קין	70	840	910
מהללאל	65	830	895
ירד	162	800	962
חנוך	65	300	365
מתושלח	187	782	969
למך	182	595	777
נח	500	450 (350 אחרי המבול)	950
שם	100	500	600
ארפכשד	35	403	439
שלח	30	403	433
עבר	34	430	464
פלג	30	209	239
רעו	32	207	239
שרוג	30	200	230
נחור	29	119	148
תרח	70	135	205

בני קין

חנוך- עירד- מתושאל- מחויאל- למך

תולדות למך עדה- יבל (אבי יושב אוהל ומקנה), יובל (אבי כל תופש כינור ועוגב)

צילה- תובל קין (אבי כל חורש נחושת וברזל), נעמה

ב. בני נח

בן נח	שם הבן	תולדות	אזור התיישבות
יפת	גמר	אשכנז, ריפת, תוגרמה	-
	מגוג	-	
	מדי	-	
	יוון	אלישה, תרשיש, כיתים, דודנים	
	תובל	-	
	משך	-	
	תירס	-	
חם	כוש	סבא, חוילה, סבתא, רעמה, סבתכא, נמרוד	-
	מצרים	לודים, ענמים, להבים, נפתוחים, פתרוסים, כסלוחים, כפתורים	-
	פוט	כסלוחים- פלישתים	-
	כנען	צידון, חת, יבוס, אמורי, גרגשי, חיו, ערקי, סיני, ארוודי, צמרי, חמתי	מצידון בואכה גררה עד עזה, בואכה סדומה ועמורה ואדמה וצבויים עד לשע
שם	עילם	-	-
	אשור	-	-
	ארפכשד	שלח- עבר- יקטן, פלג- רעו- שרוג- נחור, תרח- אברהם יקטן- אלמודד, שלף, חצרמות, ירח, הדורם, אוזל, דקלה, עובל, אבימאל, שבא, אופיר, חוילה, יובב	ממשא בואכה ספרה הר הקדם
	לוד	-	-
	ארם	עוץ, חול, גתר, מש	-

ג. מלחמת ארבעת המלכים בסדום ועמורה

שם המלך	שם העיר	קבוצת המלכים
אמרפל	שנער	ארבעת המלכים
אריוך	אלסר	
כדרלעומר	עילם	
תדעל	גויים	
ברע	סדום	חמשת המלכים
ברשע	עמורה	
שנאב	אדמה	
שמאבר	צבויים	
-	בלע/צוער	
מלכי צדק	שלם	-

בני נחור אחי אברהם מלכה- עוץ, בוז, קמואל, כשד, חזו, פלדש, ידלף, בתואל, קמואל- ארם, בתואל- רבקה

ראומה- טבח, גחם, תחש, מעכה

ד. מהאבות עד משה

שם	גיל הולדה/חתונה	תולדות (בני הבנים מופיעים בטבלת המפקד בפנחס)	גיל פטירה
אברהם	ישמעאל- 86 יצחק- 100	שרה- יצחק הגר- ישמעאל, קטורה (הגר)- זמרן, יקשן, מדן, מדיין, ישבק, שוח יקשן- שבא, דדן דדן- אשורים, לטושים, לאומים מדיין- עיפה, עפר, חנוך, אבידע, אלדעה	175
יצחק	התחתן בגיל 40 והוליד בגיל 60	יעקב עשיו	180
ישמעאל	-	נביות, קדר, אדבאל, מבשם, משמע, דומא משא, חדד, תימא, יטור נפיש, קדמא	137
יעקב	-	לאה- ראובן, שמעון, לוי, יהודה, יששכר, זבולון רחל- יוסף, בנימין זלפה- גד, אשר בלהה- דן, נפתלי	147
עשיו	התחתן בגיל 40	עדה (בשמת) בת אילון- אליפז בני אליפז- תימן, אומר, צפור, געתם, קנז. תמונע פילגש אליפז- עמלק אהליבמה בת ענה (יהודית בת בארי)- יעוש, יעלם, קרח בשמת (מחלת) בת ישמעאל- רעואל בני רעואל- נחת, זרח, שמה, מזה	-
יוסף	(?37)	מנשה, אפרים	110
לוי	-	גרשון, קהת, מררי	137
קהת	-	עמרם, יצהר, חברון, עוזיאל	133
עמרם	-	אהרן, משה, מרים	137
משה	-	גרשום, אליעזר	120

ה. בני שער החורי

שם	ילדים
לוטן (אחותו תמונע)	חורי, הימם
שובל	עלון, מנחת, עיבל, שפו, אונם
צבעון	איה, ענה
ענה	דישון, אהליבמה
דישון	חמדן, אשבן, יתרון, כרן
אצר	בלהן, זעון, עקן
דישון	עוץ, ארן

ו. סדר המלכים באדום לפני שבישראל היה מלך (סימן- בליח"ה שמ"ש ב"ה)

(1) בלע בן בעור (דנהבה) (2) יובב בן זרח מבצרה (3) חושם מארץ התימני (4) הדד בן בדד (עוית) (5) שמלה ממשרקה (6) שאול מרחובות הנהר (7) בעל חנן בן עכבור (8) הדר (פעו). אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב

ז. האבות (ספר בראשית)

האב	המקום בו עבר במסעותיו	אירוע מיוחד שקרה שם
אברהם	חרן	ציווי לך לך מידי ה'
	מקום שכם עד אלון מורה	ה' נראה לאברהם ומבטיח לו שהארץ תינתן לזרעו, בונה שם מזבח לה' הנראה אליו
	ההרה מקדם לבית אל- בית אל מים והעי מקדם הנגבה	בנה שם מזבח לה' וקרא בשם ה'
	מצרים	-
	הנגבה	אברהם פונה לשרה בבקשה שתאמר שהיא אחותו כדי שלא יהרגו אותו ויטיבו לו, פרעה לקח את שרה לאחר ששריו ראו אותה והללו אותה אליו, נתן לאברהם צאן ובקר, עבדים ושפחות, גמלים וחמורים, ה' נגע את פרעה ובייתו, פרעה מבקר את אברהם על כך שלא אמר לו ששרה אשתו ונותן לו את שרה בחזרה ומורה לו: "קח וקח" יחד עם אשתו, לוט וכל אשר לו, כבד בכסף ובזהב
	מקום המזבח שעשה בראשונה בין בית אל לעי	קרא שם בשם ה', ונפרד מלוט לאחר שרועיו רבו עם רועי לוט
	אלוני ממרא אשר בחברון	בנה שם מזבח לה', משם יצא להילחם בארבעת המלכים ולהציל את לוט, שם שונה שמו לאברהם ושמה של שרי לשרה, הובטחו לו הבנים והקמת הברית בינו ובין ה' וכן ירושת ארץ כנען לאחוזת עולם, קיבל את הציווי על המילה ומל את עצמו, ישמעאל וכל בני ביתו ועבדיו, שם נגלו אליו שלושת המלאכים כחום היום ובישרו לו ששרה תלד בן שנה מאותו תאריך, ושם התפלל אברהם על סדום שלא תחרב
	ארצה הנגב, בין קדש ובין שור- גרר	לקיחת שרה לבית אבימלך, התגלות האלוקים לאבימלך ואיומו להשיב את שרה לאברהם ואם לא ימות וכל אשר לו, השבת שרה לאברהם יחד עם צאן ובקר, עבדים ושפחות ו10000 כסף, ואברהם התפלל על אבימלך ואמהותיו וילדו אבימלך ואברהם כרתו ברית ושבועת אברהם, הצבת שבע כבשות ונתן לאבימלך בנוסף לצאן ובקר שנתן לו כעדות שחפר את הבאר, נטע שם אשל וקרא בשם ה' א-ל עולם
	באר שבע	עקידת יצחק והבטחה שזרעו ירבה ככוכבי השמים וכחול הים, יירש את שער אויביו וגויי הארץ יתברכו בו שם נאמר לו שמלכה וראומה ילדו בנים לנחור וביניהם את רבקה שנולדה לבתואל
	אחד ההרים בארץ המוריה	מספד שרה וקבורתה לאחר קניית שדה עפרון ב400 שקל כסף עובר לסוחר, ציווי אברהם לעבדו על הבאת אישה ליצחק ממשפחתו ומבית אביו, ושם נקבר במערת המכפלה על ידי יצחק וישמעאל
יצחק	באר לחי רואי	ישב שם לאחר מות אברהם
	גרר	הלך לשם בעקבות הרעב, ה' הורה לו לא לרדת למצרים והבטיח לתת לזרעו את כל הארצות האל וכל גויי הארץ יתברכו בזרעו בזכות שאברהם שמר את משמרתו, מצוותיו, חוקותיו ותורותיו, אמירתו שרבקה אחותו, אזהרת אבימלך שלא לגעת בו וברבקה, זריעה ומציאת 100 שערים
	נחל גרר רחובות	חפירת הבארות מחדש לאחר שסתמו אותם פלשתים והמריבה אליהם (באר, ועשק)
	באר שבע	חפירת הבאר השלישית עליה לא רבו
	ממרא קריית הארבע היא חברון	היראות ה' אליו בלילה והבטחתו לברכה וריבוי זרעו בעבור אברהם, בניית מזבח, חפירת באר (שבעה), השבועה והברית עם אבימלך ושילוחם לאחר משתה שעשה להם נקבר בידי יעקב ועשיו בניו
יעקב	לוז	חלום הסולם, הצבת מציבה ושינוי שם המקום לבית אל, נדרו אם ה' יהיה איתו וישמרהו, ייתן לו לחם לאכול ובגד ללבוש וישוב בשלום לבית אביו- ה' יהיה לאלוקים והאבן ששם מצבה יהיה בית אלוקים ויתן מעשר מכל מה שייתן לו מפגש יעקב עם הרועים, העבודה בבית לבן, נשיאת רחל ולאה והולדת הילדים עד יוסף
	ארץ בני קדם/פדן ארם	מפגש לבן ויעקב לאחר הבריחה, קריאת שם הגלעד והמצפה
	הר הגלעד מחנים	שם פגעו בו מלאכי אלוקים וקרא שם המקום על שם שזה מחנה אלוקים
	מעבר יבוק	העביר את נשיו, שפחותיו וילדיו את הנחל, והעביר את אשר לו
	פנואל	נאבק עם איש עד עלות השחר, הלה בידך אותו בעלות השחר ובישר לו שייקרא שמו ישראל, ויעקב קרא כך לשם המקום על שראה אלוקים פנים אל פנים ונפשו נצלה
	סוכות	בנה לו בית ועשה למקנהו סוכות ומזה שם המקום
	שלם עיר שכם	קנה את חלקת השדה ב1000 קשיטה, הציב מזבח וקרא לו א-ל אלוך ישראל, הריגת שכם בידי שמעון ולוי בעקבות ההתעללות בדינה על ידי שכם בן חמור החוי נשיא הארץ, ביזת העיר, ציווי ה' לעלות לבית אל ולעשות שם מזבח, הוראת יעקב להסיר את אלוהי הנכר ולהיטהר לפני שיעלו לבית אל
	לוז- בית אל	בניית מזבח וקריאת שם המקום א-ל בית אל, מות דבורה מינקת רבקה וקבורתה תחת האלון (אלון בכות), שינוי שם יעקב לישראל והבטחת נתינת הארץ לזרעו, הצבת מצבה- ניסוך ויציקת שמן עליה
	דרך אפרתה היא בית לחם מהלאה למגדל עדר	מות רחל ולידת בנימין, והצבת מצבה על קבורתה והיא מצבת קבורת רחל עד היום
	ממרא קריית הארבע- חברון	מעשה ראובן עם בלהה ומניין בני יעקב
	באר שבע	הגעה ליצחק אביו, קבורת יצחק על ידי עשיו ויעקב, שליחת יוסף לאחיו שרעו בשכם מעמק חברון
	גושן	זבח זבחים לאלוקי אביו יצחק, התגלות אלוקים שלא יירא מהירידה למצרים כי ישים אותו לגוי גדול, והבטחתו לרדת איתו ויעלה אותו משם ויוסף ישית ידו על עיניו
		מפגש יעקב ויוסף, כלכלת משפחתו שם בידי יוסף, השבעת יוסף לקבור אותו בקבורת אבותיו, ברכת אפרים ומנשה, התאספות שאר השבטים לברכה, ציווי יעקב לבני לקברו במערת המכפלה ופטירת יעקב

ח. תפילת אברהם על סדום (בראשית י"ח)

המספר המוצע	דברי אברהם	תשובת ה'
50	ויגש אברהם ויאמר- האף תספה צדיק עם רשע: אולי יש חמישים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמישים הצדיקים אשר בקרבה: חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השופט כל הארץ לא יעשה משפט	ויאמר ה' אם אמצא בסדום חמישים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם
45	ויען אברהם ויאמר- הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: אולי יחסרון חמישים הצדיקים חמישה התשחית בחמישה את כל העיר	ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמישה
40	ויוסף עוד לדבר אליו ויאמר- אולי ימצאון שם ארבעים	ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים
30	ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים	ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים
20	ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים	ויאמר לא אשחית בעבור העשרים
10	ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה	ויאמר לא אשחית בעבור העשרה

ט. עשרת המכות

המכה	אזהרה (היכן נפגש עם פרעה)	ציווי ה' למשה ואהרן	מעשה משה/אהרן ותיאור המכה	מעשה החרטומים, תגובת פרעה ביחס למכה	
				לפני שסרה	אחר שסרה
דם	כבד לב פרעה מאן לשלח העם, לך אל פרעה בבוקר הנה יוצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאור והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך ואמרת אליו ה' אלוקי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדוני במדבר והנה לא שמעת עד כה	אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרותם על יאוריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים	ויעשו כן משה ואהרן כאשר ציווה ה' ויט במטה ויך את המים אשר ביאור לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאור לדם והדגה אשר ביאור מתה ויבאש היאור ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאור ויהי הדם בכל ארץ מצרים (וימלא שבעת ימים אחרי הכות ה' את היאור)	ויעשו כן חרטומים מצרים בלטיהם (בשונה ממעשה המטות שם נאמר בלחטיהם) ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר ה' ויפן פרעה ויבוא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת	
צפרדע	בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר ה' שלח עמי ויעבדוני ואם מאן אותה לשלח את עמי הנה אנכי נוגף את כל גבולך בצפרדעים ושרץ היאור צפרדעים וקמו ועלו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנורך ובמשארותיך ובכה ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים	אמר אל אהרן נטה ידך במטך על האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים	ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים	ויעשו כן חרטומים בלטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים ויקרא פרעה למשה ולאמר ויאמר העתירו אל ה' ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו לה' (ויצעק משה אל ה' על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה)	
כנינים	-	אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנינים בכל ארץ מצרים	ויט אהרן את ידו במטתו ויך את עפר הארץ ותהי הכנס באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים	ויעשו כן חרטומים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנס באדם ובבהמה ויאמרו החרטומים אל פרעה אצבע אלקים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר ה'	
ערוב	השכם בבוקר והתייצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר ה' שלח עמי ויעבדוני כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובביתך את הערוב ומלאו בתי מצרים את הערוב וגם האדמה אשר הם עליה והפליתי ביום ההוא את ארץ גושן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערוב למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האות הזה	-	ויעש ה' כן ויבוא ערוב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערוב	ויקרא פרעה למשה ולאמר ויאמר לכו זבחו לאלקים בארץ... אנכי אשלח אתכם וזבחתם לה' אלקים במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי (ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל ה')	
דבר	בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר ה' שלח את עמי ויעבדוני כי אם אינך משלח ועודך מחזיקם בה הנה יד ה' הויה	-	ויעש ה' את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים	וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שילח את העם	
שחין	-	ויאמר ה' אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא פחניכם פיה כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה	ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרוק אותו משה השמימה ויהי שחין אבעבועות פורח באדם ובבהמה	ולא יכלו חרטומים לעמוד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטומים ובכל מצרים ויחזק ה' את לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דיבר ה' אל משה	
ברד	השכם בבוקר והתייצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר ה' אלהי העברים שלח עמי ויעבדוני כי בפעם הזאת אני שולח את כל מגפותי אל לבך ובעבדיך ובעמך למען תדע כי אין כמוני בכל הארץ כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראותך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם... כבד מאוד אשר לא היה כמוהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה	ויאמר ה' אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים ויהי ברד על ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בכל ארץ מצרים	ויט משה את מטתו על השמים וה' נתן קולות וברד ותיהלך אש ארצה וימטר ה' ברד על ארץ מצרים ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאוד אשר לא היה כמוהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שיבר רק בארץ גושן אשר שם בני לא היה ברד	וישלח פרעה ויקרא למשה ולאמר ויאמר עליהם חטאתי הפעם ה' הצדיק ואני ועמי הרשעים העתירו אל ה' ורב מהיות קולות אלוקים וברד ואשלחה אתכם ולא תוסיפון לעמוד ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרוש את כפי אל ה' הקולות יחדלון והמטר לא יהיה עוד למען תדע כי לה' הארץ ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני ה' אלקים ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרוש כפיו אל ה'	
ארבה	בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אותותיי אלה בקרבו... כה אמר ה' אלוקי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח עמי ויעבדוני... אשר לא ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה	ויאמר ה' אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר הותיר הברד	ויט משה את מטתו על ארץ מצרים וה' ניהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבוקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה	וימחר פרעה לקרוא למשה ולאמר ויאמר חטאתי לה' אלוקים ולכם ועתה שא לא חטאתי אך הפעם והעתירו לה' אלוקים ויסר מעליי רק את המוות הזה (ויצא מעם פרעה ויעתר אל ה')	
חושך	-	ויאמר ה' אל משה נטה ידך על השמים ויהי חשך	ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפילה בכל ארץ מצרים שלושת ימים לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלושת ימים ולכל בני לא היה אור במושבותם	ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את ה' רק צאנכם ובקרכם יוצג גם טפכם ילך עמכם... לך מעליי השמר לך אל תוסף ראות פניי כי ביום ראותך פניי תמות	
מכת בכורות	ויאמר משה כה אמר ה' כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים... אשר כמוהו לא נהיתה וכמוהו לא תוסיף	מצוות החודש וקרנן הפסח לעם ישראל	וה' הכה כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה היושב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה	ויקרא למשה ולאמר לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל	

1. דיני פרשת משפטים

נושא	מקרה/עניין	דין
עבד עברי	תחום הזמן שעובד	עובד שש שנים ויוצא בשביעית לחופשי חנים
	בא בגפו	יוצא בגפו
	בעל אישה	אשתו יוצאת עמו
	אדוניו נותן לו אישה וילדת ילדים	האישה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו
אמה עבריה	אם יאמר העבד שאוהב את אדונו, אשתו וילדיו ולא רוצה לצאת לחופשי	יגש אל האלוהים, ויגיש אותו לדלת או למזוזה וירצע את אוזן העבד במרצע ויעבוד אותו לעולם
	אם ימכור איש את בתו לאמה	לא תצא כצאת העבדים
	אם רעה בעיני אדוניה אשר לו יעדה והפדה	לעם נכרי לא ימשול למכרה בבגדו בה
	אם לבנו ייעדנה	כמשפט הבנות יעשה לה
רוצח	אם ייקח לו אחרת	שארה, כסותה ועונתה, לא יגרע
	אם שלוש אלה לא יעשה לה (שאר, כסות ועונה)	יצאה חנם אין כסף
	מכה איש ומת	מות יומת
	לא צדה והאלוקים אנה לידו	ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה (גולה לעיר מקלט)
פגיעה באב ואם	איש המזיד על רעהו להרגו בערמה	מעם מזבחי תקחנו למות
	מכה אביו ואמו	מות יומת
	מקלל אביו ואמו	מות יומת
	גונב איש ומכרו ונמצא בידו	מות יומת
חבלות והכאות	מכה את רעהו באבן או באגרופ ולא ימות ונפל למשכב, אם יקום והתהלך בחוץ	המכה מנוקה, ומשלם שבתו ורפא ירפא
	המכה את עבדו או אמתו בשבט ומת תחת ידו	נקם ינקם
	(בהמשך להכאת העבד והאמה) אם לאחר המכה מחזיק יום או יומיים נגיפת אישה הרה וילדיה יצאו ולא יהיה אסון	לא יוקם כי כספו הוא
	אם יהיה אסון לאישה ההרה שניגפה ויצאו ילדיה	ענוש יענוש כאשר ישית עליו בעל האישה ונתן בפלילים כל פגיעה תחת הפגיעה- נפש, עין, שן, יד, רגל, כויה, פצע, חבורה (להלכה מדובר בממון)
דיני שור	מכה עין/שן עבדו/שפחתו	יוצא לחופשי תחת השן/העין
	שור שנוגח איש או אישה	השור נסקל ולא ייאכל את בשרו ובעל השור נקי
	שור נגח מתמול שלשום ולא ישמרנו בעליו והמית איש או אישה	השור ייסקל וגם בעליו יומת
	אם יושט כופר על הבעלים של השור הנגח מתמול שלשום	ייתן פדיון נפשו ככל שיושת עליו
נזקי בור	שור שנוגח עבד או אמה	משלם 30 שקלים כסף לאדון והשור ייסקל
	שור שנוגח שור	מוכרים את החי וחוצים את כספו והמת יחצון
	שור נגח מתמול שלשום שנגח שור	משלם שור תחת השור והמת יהיה לו
	כי יפתח/יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור	בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו
דיני גנב	גונב שור או שה וטובח או מוכר	משלם 5 בקר תחת השור ו-4 צאן תחת השה
	אם הגנב נמצא במחתרת והוכה ומת	אין לו דמים
	אם זרחה השמש על הגנב	דמים לו, שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו
	אם הגנבה תמצא בידי הגנב משור ועד שה חיים	משלם שנים
נזקי שן ורגל	כי יבער איש שדה או כרם ושלח בעירה בשדה אחר	מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם
נזקי אש	כי תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש, קמה, שדה	שלם ישלם המבעיר את הבערה
דיני שומרים	אדם המקבל כסף או כלים לשמור ונגנב מביתו	אם ימצא הגנב ישלם שנים
	אדם המקבל חמור, שור, שה, וכל בהמה לשמור	אם לא ימצא הגנב- ונקרב על הבית האלוהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו... אשר ירשיעון אלוהים ישלם שנים לרעהו
	כי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת	נשבר/נשבה אין רואה- שבועת ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם
	בתולה אשר לא אורשה ושכב עמה	אם ייגנב- ישלם לבעליו
דינים שונים	מכשפה	אם טרוף ייטרף- יביאנו עד הטרפה לא ישלם
	שכב עם בהמה	בעליו אין עמו- שלם ישלם
	זובח לאלוהים בלתי לה' לבדו	בעליו עמו- לא ישלם
		שכיר- בא בשכרו
		מהור ימהרנה לו לאשה
		אם ימאן אביה- ישקול כסף כמוהר הבתולות
		לא תחיה
		מות יומת
		יחרם

יא. פרשת בלק (במדבר כ"ב- כ"ד)

התייבבות המלאך	ראיית המלאך ותגובת האתון	תגובת בלעם למעשה האתון
ויתייבב מלאך ה' בדרך לשטן לו	ותרא האתון את מלאך ה' ניצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה	ויך בלעם את האתון להטותה הדרך
ויעמוד מלאך ה' במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה	ותרא האתון את מלאך ה' ותילחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר	ויסוף להכותה
ויסוף מלאך ה' עבור ויעמוד במקום צר אשר אין דרך לנסות ימין ושמאל	ותרא האתון את מלאך ה' ותרבץ תחת בלעם	ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל

ברכות בלעם

מקום הברכה (ודברי בלק)	ציווי בלעם למזבחות והעלאת הקרבנות	דברי בלעם לאחר העלאת הקרבנות	ההתגלות לפני הברכה	חזרת בלעם לבלק	תוכן הברכה	תגובת בלק	תשובת בלעם
קריית חוצות (ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר איתו) במות בעל וירא משם קנה העם	בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים ויעש בלק כאשר דיבר בלעם ועל בלק ובלעם פר ואיל במזבח	ויאמר בלעם לבלק התייבב על עלתך אולי יקרה ה' לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי	ויקר אלקים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחות ערכתי ואעל פר ואיל במזבח, וישם ה' דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר	וישב אליו והנה ניצב על עולתו הוא וכל שרי מואב	מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: מה אקוב לא קבה א-ל ומה אזעם לא זעם ה': כי מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב: מי מנה עפר יעקב ומספר את רובע ישראל תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו	ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקוב אויבי לקחתך והנה ברכת ברכ	ויען ויאמר הלא את אשר ישים ה' בפי אותו אשמור לדבר
שדה צופים ראש הפסגה (לכה נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וקבנו לי משם)	-	ויאמר אל בלק התייבב כה על עולתך ואנכי אקרה כה	ויקר ה' אל בלעם וישם דבר בפי ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר	ויבא אליו והנו ניצב על עולתו ושירי מואב איתו ויאמר לו בלק מה דיבר ה'	קום בלק ושמע האזינה עדי בנו ציפור: לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודיבר ולא ישיבנה: הנה ברכ לקחתי וברך ולא אשיבנה: לא הביט אוון ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלוקיו עמו ותרועת מלך בו: א-ל מוציאם ממצרים כתועפות ראם לו כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל א-ל: הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה:	ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברכ לא תברכנו	ויען בלעם ויאמר אל בלק אליך לאמר כל אשר ידבר ה' אתו אעשה
ראש הפעור הנשקף על פני הישימון (לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלוקים וקבותו לי משם)	בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח	-	וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלוקים	-	נאם בלעם בנו בעור ונאום הגבר שתום העין: נאם שומע אמרי א-ל אשר מחזה שדי יחזה נופל וגלוי עינים: מה טבו אהליך יעקב משכנותיך ישראל: כנחלים נטיו כגנות עלי נהר כאהלים נטע ה' כארזים עלי מים: יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירום מאגג מלכו ותנשא מלכותו: א-ל מוציאם ממצרים כתועפות ראם לו יאכל גויים צדיו ועצמותיהם יגרם וחיציו ימחץ: כרע שכב כארי וכלביא מי יקימו מברכך ברוך וארריך ארור	ויחר אף בלק אל בלעם ויספוק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקוב אויבי קראתך והנה ברכת ברכ זה 3 פעמים: ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך ה' מכבוד	ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אליי דיברתי לאמר: אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבור את פי ה' לעשות טובה או רעה מליבי אשר ידבר ה' אותו אדבר

ברכת בלעם הרביעית

פתיחה: נאם בלעם בנו בעור ונאום הגבר שתום העין נאם שומע אמרי א-ל **ויודע דעת עליון** מחזה שדי יחזה נופל וגלוי עינים

מלכות המשיח: אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל **גורל מואב:** ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת **גורל אדום:** והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אויביו וישראל עושה חיל: וירד מיעקב והאביד שריד מעיר **גורל עמלק:** ראשית גויים עמלק ואחריתו עדי אובד **גורל הקיני:** איתן מושבך ושים בסלע קינך: כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך **סיום:** אוי מי יחיה משומו א-ל: וצים מיד כתים ועינו אשור ועינו עבר וגם הוא עדי אובד

יב. מסעי בני ישראל במדבר (במדבר ל"ג)

סימן לזיכרון	מאיפה עד איפה	פירוט המסעות			
ר"ס א"ף מ"א	רעמסס- אילים	רעמסס	סוכות	אתם	פי החירות
ימ"ד אר"ם	ים סוף- מדבר סיני	ים סוף	מדבר סין	דפקה	אלוש
ק"ח רתמה רל"ר	קברות התאוה- רסה	קברות התאוה	חצרות	רתמה	רמון פרץ
ק"ה ח"ם ת"ת	קהלתה- תרח	קהלתה	הר שפר	חרדה	מקהלות
מ"ח מבי"ע ח"י	מתקה- יטבתה	מתקה	חשמונה	מוסרות	בני יעקן
ע"ע מ"ה צ"ף	עברונה- פונון	עברונה	עציון גבר	מדבר צין/קדש	הר ההר
א' ע"ע ד"ג הרי הערבות	אובות- ערבות מואב	אובות	עיי העברים	דיבון גד	עלמון דבלתימה
					הרי העברים

יג. חטאי בני ישראל במדבר

החטא והניסיון	המקום	התלונה/החטא תגובת העם	תגובתו פועלת ה'	תגובות ופועולות משה	המתים במגפה
מי מרה	מרה	"ויצעק העם אל משה לאמר מה נשתה"	הורה למשה עץ	זרק את העץ למים והם הומתקו	0
מעשה המן	מדבר סין	אין לחם ובשר כמו שהיה טוב במצרים	הודיע למשה שימטיר להם לחם מן השמים, ועל העם לצאת ללקט, והם יקבלו לחם בבוקר ובשר בערב כל אחד יאסוף לפי נפשות ביתו	א הודיע לעם את לקיטת המן, והאיסור להשאיר למחרת ב אחרי שהמן שהאנשים השאירו הותלע ובאש כעס על הסוררים ג לשאלת הנשיאים על המן הכפול ביום השישי, מצווה על השבת, ולהשאיר למחרת ד הוא ציוה להשאיר מלא העומר בתוך צנצנת למשמרת לדורות הבאים	0
מי מסה ומריבה	רפידים	אין מים לשתות והם התלוננו על כך שהועלו ממצרים למות כאן בצמא	על תלונת העם ועל צעקת משה "עוד מעט וסקלוגי", הורה למשה לעבור לפני העם, לקחת אתו מזקני ישראל ולהכות על הצור בחורב להוציא מים	משה עשה כאשר צווה והוציא מים מן הצור לעיני זקני ישראל	0
העגל	הר סיני	משה בושש לרדת מההר. על כן הוא פונה לאהרן שיעשה להם א-לוהים שילך לפניו, אהרן נענה ומבקש את נזמי הזהב שבאוזניהם מתוך את הזהב ומוציא את העגל. הוא אומר שלמחרת יהיה חג לה' והעם השכים לצחק	א ה' מורה למשה לרדת מההר, ומציע למשה לכלות את ישראל ולהתחיל אותו שוב ממשה. ב לאחר הטבח של החוטאים ה' מקבל את תפילתו של משה, אך מודיע שימחה את החוטאים מספרו ג הוא מודיע למשה שמעתה ילווה אל ישראל מלאך. משה מבקש לראותו וה' מוכן להראות לו את אחוריו/מקום הנחת התפילין) ד ה' מורה למשה לפסול שני לוחות אבנים חדשים ועליהם יכתוב את עשת הדברות מחדש ה ה' מתגלה למשה וכותב שוב את עשרת הדברות, ומאז קרן עור פני משה	א משה חל את פני ה' ומבקש לסלוח בעבור ההבטחה לאברהם יצחק ויעקב ב משה יורד עם הלוחות בידו, פוגש בדרך את יהושע שאומר שיש קול מלחמה במחנה. משה מתקרב למחנה רואה את העגל ואת צחוק העם, שובר את הלוחות, טוחן את העגל, זורה את מימיו ומשקה את העם מהם ג הוא פונה בטענה חריפה אל אהרן שיספר לו מה קרה ואהרן סיפר ד הוא עומד בשער המחנה, אוסף אליו את בני לוי ומצווה עליהם להרוג את החוטאים	3000
מתאוננים	תבערה	התלוננו על הדרך הארוכה	חר אפו ומבעיר אש בקצה המחנה.	התפלל לה' לאור צעקת העם אליו והאש שקעה	לא כתוב
מתאוננים 2	קברות התאוה	"מי יאכילנו בשר?" הם זכרו את כל האוכל (הדגה, הקישואים, האבטיחים, החציר, הבצלים והשומים) ואילו עכשיו יש להם רק את המן, ועל כן העם בוכה למשפחותיו איש לפתח אוהלו	א ה' כועס על תלונת העם ב לאור תפילתו של משה הוא מצווה עליו לקחת 70 איש מזקני ישראל, הוא ישרה עליהם מהרוח שיש למשה וישיא אתו במשא העם ג לבקשת העם הוא ייתן להם בשר למשך חודש עד שיימאס להם ד ה' נותן להם בשר רב אך כיוון שהם אוכלים אותו בגסות ה' מכה בהם	א לאור כעסו של ה' זה רע בעיניו, והוא מתפלל בטענה שהוא אינו יכול לשאת את משא העם עליו והוא אינו יכול לתת לכולם בשר ב משה המסתפק בעניין הבשר כיוון שלא הבין מאיפה ניתן לתת ל-600000 איש בשר למשך חודש ג משה אוסף את הזקנים לאוהל מועד וה' משרה מרוחו של משה עליהם, אך נותרים שני אנשים, אלדד ומידד, שלא באו והם התנבאו במחנה יהושע מציע לכולם אותם, אך משה מתנגד	מכה רבה מאוד
המרגלים	מדבר פארן	המרגלים מוציאים את דיבת הארץ רעה, וע"כ בני ישראל בוכים באותו הלילה ומתלוננים" לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו ולמה ה', מביא אותנו למות שם וטפנו יהיה לבד". יהושע וכלב קורעים בגדיהם, ומשה ואהרן נופלים על פניהם ומנסים לשכנע את העם לא למרוד בה', אך העם אומר לרגום אותם באבנים	א ה' מציע למשה לכלות את העם ולהתחיל אותו שוב ממשה ב ה' סולח כדבר משה אך נשבע שכל האנשים מגיל עשרים ומעלה לא יראו את הארץ וכל העם ינוד במדבר עד שכל אותו הדור יכלה, מלבד יהושע וכלב	א משה מתפלל לה' לא לכלות את ישראל בטענה שהגויים שישמעו על כך יאמרו שהוא אינו יכול להביאם לארץ שנשבע להם ב לאחר מות עשרת המרגלים במגפה לפני ה' וקבלת הבשורה, הם מעפילים לעלות להר חרף התנגדותו של משה שאומר שה' לא בקרבם והם ייננפו לפני אויביהם, ונוחלים מפלה מול הכנעני שיושב באותו ההר שהכה בהם עד החרמה	עשרת המרגלים ויותר לא כתוב
חטא קורח	מדבר פארן	א קורח יחד עם דתן ואבירם ואון בן פלת, לוקח איתו 250 איש מחשובי העם, ומתלוננים לפני משה על שלקח לעצמו את ההנהגה ב למחרת מהפרוענות שבאה על קורח העם מתלונן על משה ואהרן בהאשמה על המתת עם ה'	א לאחר האשמת העם ה' אומר למשה ואהרן להיבדל מתוך העם ב לאחר שהמגפה נעצרה, ה' מצווה על משה לאסוף מבני ישראל 12 מטות כשעל כל מטה יכתוב שם השבט ונשיאו, ועל מטה שבט לוי יכתוב את שם אהרן, ויניח אותם באוהל מועד, והמטה שיפרח הוא יהיה השבט שבו בחר ה'. למחרת משה בא לאוהל מועד ורואה שמטתו של אהרן פרח, צץ צץ וגמל שקדים. לאחר מכן ה' מצווה על משה להניח את מטה אהרן באוהל מועד" למשמרת אות לבני מר" ושיכלו תלונות בני ישראל ולא ימותו עוד	א משה נופל על פניו ומציע לקורח לערוך מבחן כדי לראות מי ה' בוחר כדי להנהיג את העם. קורח מסכים אך דתן ואבירם מסרבים ב משה מתפלל לה' שלא ישעה להם ולקראת המבחן של הקטורת משה מזהיר את העם להתרחק מהם ג משה מתפלל לה' והאדמה נבקעת מתחת לרגליהם וקוברת חיים את כל האנשים והרכוש של קורח. לאחר מכן יוצאת מלפני ה' ושורפת את 250 איש מקריבי הקטורת ומשה מצווה על אלעזר לעשות מהמתות ציפוי למזבח לזיכרון לפני ה' ד לאור הוראת ה' משה מצווה על אהרן לקחת מחתה עם קטורת וללכת לתוך העדה לכפר עליהם כי המגפה התחילה. אהרן עושה כן ועומד בין המתים ובין החיים והמגפה נעצרת	14700 מלבד המתים על דבר קורח
מי מריבה	מדבר צין	לא היה מים לעם, ע"כ הם רבו עם משה בטענה "לו גווענו בגווע אחינו לפני ה'", ושהמקום אליו הועלו ממצרים הוא לא מקום זרע תאנה וגפן ורימון ואין מים לשתות	א ה' מצווה על משה להקהיל את העדה ולקחת את המטה, והוא ואהרן ידברו אל הסלע ויוציאו ממנו מים להשקות את העדה ובעירים ב ה' אומר למשה ואהרן שמפני שלא האמינו בו להקדישו בעיני בני ישראל הם לא יזכו להיכנס לארץ	משה ואהרן מקהילים את העדה אל פני הסלע, משה מכה את הסלע במטתו פעמיים, יצאו מים רבים והעדה ובעירים שתו	0
חטא הנחשים השרפים	בדרך מהר ההר לאובות	א נפש העם קצרה בדרך, והם דברו בה' ובמשה והתלוננו למה העלו ממצרים למות במדבר, אין לחם ומים, וקצה נפשם מהמן ב לאחר בוא הנחשים העם בא למשה, הודו שחטאו כשדברו בה' ובו, וביקשו ממנו להתפלל לה' שיסיר את הנחש	ה' משלח בעם את הנחשים השרפים שהרגו בהם עם רב.	משה מתפלל לה', וה' מצווה על משה לעשות שרף ולשים אותו על נס וכל מי שיביט בו יחיה. משה עושה נחש נחושת, שם אותו על נס וכל מי שנשנש והביט בו חי	עם רב מישראל
חטא בנות מואב	שיטים בערבות מואב	העם זנה אחרי בנות מואב, השתחוה לאלוהי מואב ונצמד לבעל פעור	ה' ציווה על משה לקחת את ראשי העם ויחד איתם להרוג את החוטאים ולהקיע אותם לה' נגד השמש	משה מצווה את שופטי ישראל שכל אחד יהרג את אנשיו שנצמדו לבעל פעור. תוך כדי כך בא זמרי בן סלוא, ומקריב לפני משה והעם את כזבי בת צור המדיינית, פינחס רואה זאת ודוקר את שניהם ברומוח	24000

י.ד. תולדות השבטים מהירידה למצרים עד המנחילים בארץ

שבט	ילדים	נשיא	מרגל	מניין במדבר	מניין בפנחס	מנחיל בארץ
ראובן	חנוך, פלוא, חצרון, כרמי	אליצור בן שדיאור	שמוע בן זכור	46,500	43,730 (7=4+3) (שני פחות ראשון)	-
שמעון	ימואל, ימין, אוהד, יכין, צוחר, שאול	שלומיאל בן צורישדי	שפט בן חורי	59,300	22,200 (בן מספר 2)	שמואל בן עמיהוד
לוי	גרשון- לבני, שמעי, קהת- עמרם, יצהר, חברון, עוזיאל מררי- מחלי, מושי	אלעזר הכהן	-	22,000	23,000	-
יהודה	<u>ער ואונן</u> , שלה, פרץ, זרח בני פרץ- חצרון, חמול	נחשון בן עמינדב	<u>כלב בן יפונה</u>	74,600	76,500 (7,6,5)	<u>כלב בן יפונה</u>
יששכר	תולע, פווה, יוב, שמרון	נתנאל בן צוער	יגאל בן יוסף	54,400	64,300 (6,4,3) ש=300	פליטיאל בן עזן
זבולון	סרד, אלון, יחלאל	אליאב בן חלון	גדיאל בן סודי	57,400	60,500 (6,5)	אליצפן בן פרנץ
אפרים	שותלח- ערן בכר, תחן	אלישמע בן עמיהוד	הושע בן נון	40,500	32,500	קמואל בן שפטן
מנשה	מכיר- גלעד גלעד- איעזר, חלק, אשיראל, שכם, שמידע, חפר- מחלה, נועה, חגלה, מלכה, תרצה	גמליאל בן פדהצור	גדי בן סוסי	32,200	52,700 (7=5+2)	חניאל בן אפוד
בנימין	בלע, בכר, אשבל, גרא, נעמן, אחי, ראש, מופים, חופים, ארד	אבידן בן גדעוני	פלטין בן רפוא	35,400	45,600	אלידד בן כסלון (ידיד ה')
דן	חושים	אחיעזר בן עמישדי	עמיאל בן גמלי	62,700	64,400 (4=64 בחזקת 3)	בוקי בן יגלי (חושים חרש חרש הוא בוק)
נפתלי	יחצאל, גוני, יצר, שילם	אחירע בן עינן	נחבי בן ופסי	53,400	45,400 (4 ילדים, 5 אותיות בשם ת=400)	פדהאל בן עמיהוד
גד (במחנה ראובן)	צפון, חגי, שוני, אצבון (יכין), ערי, ארודי, אראלי	אליסף בן דעואל	גאואל בן מכי	45,650	40,500 (גד- 3,4 מניין- 4,5)	-
אשר (במחנה דן)	ימנה, ישוה, ישוי, שרח, בריעה- חבר, מלכיאל	פגעאל בן עכרן	סתור בן מיכאל	41,500	53,400 (ש+ר=5, ר+א=3, ש+א=4)	אחיהוד בן שלומי

- עונשי כרת

נושא	דין/ציטוט	מקור
ערל שאינו מקיים ברית מילה	"ונכרתה הנפש ההיא מעמיה את בריתי הפר"	בראשית י"ז, י"ד
אוכל חמץ	"ונכרתה הנפש ההיא מישראל"	שמות י"ב, ט"ו
אוכל מחמצת	"ונכרתה הנפש ההיא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ"	שמות י"ב, ט"ט
העושה מלאכה בשבת	"ונכרתה הנפש ההיא מקרב עמה"	שמות ל"א, י"ד
אוכל פיגול	"ואוכליו עווננו ישא כי את קודש ה' חילל ונכרתה הנפש ההיא מעמיה"	ויקרא י"ט, ח'
מי שלא מתענה ביום הכיפורים	"כי כל הנפש אשר לא תעונה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה"	ויקרא כ"ג, כ"ט
העושה ביד רמה	"והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את ה' הוא מגדף ונכרתה הנפש ההיא מקרב עמה... הכרת תכרת הנפש ההיא עוונה בה"	במדבר ט"ו, ל'- ל"א

- תולדות

אזכור	דמות	מקור	אזכור	דמות	מקור
ואלה תולדות (ללא ו' אחרי הד')	בני נח	בראשית י', א'	אלה תולדות (ללא ו' אחרי הד')	נח	בראשית ו', ט'
	תרח	בראשית י"א, כ"ז	אלה תולדות (ללא ו' אחרי הד')	שם	בראשית י"א, י'
	יצחק בן אברהם	בראשית כ"ה, י"ט	אלה תולדות (ללא ו' אחרי הד')	יעקב	בראשית ל"ז, ב'
	אהרן ומשה	במדבר ג', א'	ואלה תולדות (ללא ו' אחרי הד')	עשיו הוא אדום	בראשית ל"ז, א'
ספר תולדות	אדם הראשון	בראשית ה', א'	ואלה תולדות (ללא ו' אחרי הד')	עשיו אבי אדום	בראשית ל"ז, ט'
אלה תולדות (2 ו'- כתיב מלא)	השמים והארץ בהבראם	בראשית ב', ד'	ואלה תולדות (2 ו'- כתיב מלא)	פרץ	רות ד', י"ח

טו. ברכות השבטים של יעקב ומשה

שבט	ברכת יעקב	ברכת משה
ראובן	ראובן בכורי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה	יחי ראובן ואל ימות ויהי מתיו מספר
שמעון		-
לוי	שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם בסודם אל תבוא נפשי בקהלם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצונם עקרו שור ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל	וללוי אמר תומיך ואוריך לאיש חסידך אשר ניסיתו במסה תריבהו על מי מריבה האומר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצורו יורו משפטך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך ברח' חילו ופועל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון
יהודה	יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף אויבך ישתחו לך בני אביך גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבוא שילה ולא יקחת עמים אסרי לגפן עירה ולשורקה בני אתונו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותו חכלילי עיניים מיין ולבן שיניים מחלב	שמע (רמז לשמעון) ה' קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה
יששכר	יששכר חמור גרם רובץ בין המשפתיים וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבול ויהי למס עובד	שמח זבולון בצאתך ויששכר באוהלך עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול
זבולון	זבולון לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות וירכתו על צידון	
דן	דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל יהי דן נחש עלי דרך שפיפון עלי אורח הנשך עקבי סוס ויפול רכבו אחור לישועתך קיוותי ה'	דן גור אריה יזנק מן הבשן
נפתלי	נפתלי אילה שלוחה הנותן אמרי שפר	נפתלי שבע רצון ומלא ברכת ה' ים ודרום ירשה
גד	גד גדוד יגודנו והוא יגוד עקב	ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקוד וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון ויתא ראשי עם צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל
אשר	מאשר שמנה לחמו והוא ייתן מעדני מלך	ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטובל בשמן רגלו ברזל ונחושת מנעלך וכימיק דבאך אין כאל ישורון רכב שמים בעזרך ובגאוותו שחקים
יוסף	בן פורת יוסף בן פורת עלי עין בנות צעדה עלי שור וימררוהו ורובו וישטמוהו בעלי חיצים ותשב באיתן קשתו ויפוזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רועה אבן ישראל מאל אביך ויעזרך ואת ש-די ויברך ברכת שמים מעל ברכות תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם ברכת אביך גברו על ברכת הוריי עד תאוות גבעות עולם תהיין לראש יוסף ולקדקוד נזיר אחיו	מבורכת ה' ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רובצת תחת וממגד תבואות שמש וממגד גרש ירחים ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם וממגד ארץ ומלואה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקוד נזיר אחיו בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח יחדיו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה
בנימין	בנימין זאב יטרף לבוקר יאכל עד ולערב יחלק שלל	ידיד ה' ישכון לבטח עליו חופף עליו כל היום ובין כתפיו שכן

השבטים שנמשלו לחיות:

יהודה- גור אריה/ארי/לביא, יששכר- חמור גרם, דן: אצל יעקב- נחש/שפיפון, אצל משה-אריה, נפתלי- אילה שלוחה, גד- לביא, יוסף- בכור שור/קרני ראם קרניו, בנימין- זאב

- קרבנות שונים בספר במדבר

סוג קרבן	בהמות	מנחה	נסכים
עולה או זבח, נדר או נדבה או במועדים	כבש	סולת עישרון בלול ברביעית ההין שמן	יין רביעית ההין
	איל	סולת שני עשרונים בלולה בשמן שלישית ההין	יין שלישית ההין
	בן בקר	סולת שלושה עשרונים בלול בשמן חצי ההין	יין חצי ההין
שגגה מעיני העדה (שגגת ע"ז של ציבור)	פר בן בקר לעולה	סולת שלושה עשרונים בלול בשמן חצי ההין	יין חצי ההין
	שעיר עיזים לחטת	-	-
שגגת יחיד	עז בת שנתה לחטאת	-	-

טז. מצוות ויקרא ודברים

ספר	מצווה	דף/טעם/הוראה	מצווה	דף/טעם/הוראה
ויקרא (כ) כ"ג (כ"ה)	קדושים תהיו	כי קדוש אני ה' אלוהיכם	שמירת שבת ומורא מקדש *2	דף/טעם/הוראה
	איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו	אני ה'	איסור אכילה על הדם, ואיסור נחש ועוננות	אני ה'
	אל תפנו אל האלילים ואלהי מסיכה לא תעשו לכם	אני ה' אלוהיכם	איסור הקפת פאת הראש והשחתת פאת הזקן	-
	אכילת זבח ביום השלישי	לא ירצה ואוכליו עוונו ישא כי את קודש ה' חילל ונכרתה הנפש ההיא מעמיה	פניה לאובות וידעונים	אני ה' אלוהיכם
	פאה, לקט, פרט ועוללות	לא תכלה, תלקט, תעולל, תלקט, לעני ולגר תעזוב אותם אני ה' אלוהיכם	אל תחלל את בתך להזנותה	ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זימה
	איסור גניבה, כחש ושקר	-	מפני שיבה תקום והדרת פני זקן	ויראת מאלוקיך אני ה'
	איסור שבועת שקר בשם ה'	וחללת את שם אלוהיך אני ה'	איסור הונאת הונאת הגר ואהבת לו כמוך	כי גרים הייתם בארץ מצרים אני ה' אלוהיכם
	איסור עושק שכיר והלנת פעולת שכיר עד בוקר	-	לא תעשו עוול במשפט במדה במשקל ובמשורה (מאזניים, איפה והין צדק)	אני ה' אלוהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
	איסור קללת חרש ומכשול לעיוור	ויראת מאלוקיך אני ה'	מכירת ממכר לפי מספר השנים ולא תונו איש את עמיתו	ויראת מאלוקיך כי אני ה' אלוהיכם
	איסור עוול במשפט נשיאת פני דל והדרת גדול	בצדק תשפוט עמיתך	גאולת שדה אחוזה	גאולה בידי קרוב, או בעצמו לפי שני ממכרו עד היובל/ יציאה ביובל
	לא תלך רכיל בעמך לא תעמוד על דם רעך	אני ה'	בתי ערי חומה	גאולה עד סוף השנה, ואם לא שייך לקונה לצמיתות
	לא תשנא את אחיך בלבבך	הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא	בתי החצרים ללא חומה	גאולה תהיה לו ביובל יצא
	לא תקום ולא תטור את בני עמך	ואהבת לרעך כמוך אני ה'	בתי ערי הלויים	גאולת עולם תהיה ללויים
	איסור כלאי בהמה, שדה, שעטנז	לא ימותו כי לא חופשה, והביא את אשמו לה' פתח אהל מועד איל אשם	שדה מגרש הלויים	לא יימכר- גאולת עולם
	שפחה חרופה- לא פדויה וחופשה לא ניתן לה	אני ה' אלוהיכם	החזקת אח שמך, ואיסור לקיחת ריבית ממנו	ויראת מאלוקיך וחי אחיך עמך
	דיני ערלה ונטע רבעי	אני ה'	עבד עברי	איסור עבודת עבד ויציאה ביובל 'כי עבדיי הם'
	איסור שרט לנפש וכתובת קעקע	אני ה' אלוהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלוהים	עבד כנעני	לאחזה והתנחלתם אותם לבניכם אחרים
	איסור נשך בכסף וריבית באוכל	גאולה בידי כל קרוב אפשרי בהתאם לשנים עד היובל/ יציאה ביובל	איסור עשיית אלילים ואבן משכית להשתחוות עליה	כי אני ה' אלוהיכם
	יהודי שנמכר לגוי כעבד איסור ראיית רדייה בפרך	לא תירא מהם כי ה' אלוהיך עמך המעלך מארץ מצרים (חיזוק הכנה)	שילוח הקן	למען ייטב לך והארכת ימים
דברים (כ) כ"ח	כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך	פן ימות במלחמה ואיש אחר יתנכנו	לא יהיה כלי גבר על אישה ולא ילבש גבר שמלת אישה	כי תועבת ה' אלוהיך גם שניהם
	החזרת הבונה בית חדש ולא חנכו	פן ימות במלחמה ואיש אחר יתנכנו	לא תזרע כרמך כלאים	פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם
	החזרת הנוטע כרם ולא חללו	פן ימות במלחמה ואיש אחר יתנכנו	מצוות מעקה	ולא תשים דמים בביתך
	החזרת המארש אישה ולא לקחה	ולא ימס את לבב אחיו כלבבו	חרישה בשור וחמור, לבישת שעטנז, גדילים תעשה לך	-
	החזרת הירא ורך הלבב	העם הנמצא בה יהיו למס ועבדוך	מוציא שם רע- ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים	שקר- מייסרים את האיש, קנס 100 כסף לתת לאביו הנערה ולו תהיה לאישה לא יוכל לשלחה כל ימיו. אמת- סקילת הנערה פתח בית אביה ובערת הרע מקרבך
	קריבה לעיר וקריאה לשלום ועונת	לא מערי הגויים- הריגת הזכרים משבעת העמים- לא תחיה כל נשמה למען לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבותם אשר עשו לאלוהיהם	כי ימצא איש שוכב עם אישה בעולת בעל	מתו שניהם ובערת הרע מישראל
	קריבה לעיר ומלחמה עליה	כי האדם עץ השדה	איש שוכב עם נערה מאורסה	בעיר- סקילה בשער העיר ובערת הרע מקרבך. בשדה- האיש לבד צעקה הנערה ואין מושיע
	איסור השחתת עצי פרי במצור	זקני העיר הקרובה לחלל עורפים עגלה על נחל איתן שלא יעבד ולא יזרע, ואומרים שלא שפכו את הדם הזה ועינם לא ראו, ביעור דם נקי	איש שוכב עם נערה לא מאורסה	קנס 50 כסף וייתן לאביו הנערה, לא יוכל שלחה כל ימיו
	מצאית חלל באדמה שלא נודע מי הרג אותו	ניווה עד חודש ימים, ובמידה וחפץ יישאנה, ואם לא- ישלח לנפשה	איש שוכב עם נערה לא מאורסה	לא יבוא בקהל ה' גם דור עשירי
	נשיאת אשת יפת תואר מהשביה	לתת לו פי שניים... כי הוא ראשית אונו לא משפט הבכורה	ממזר עמוני ומואבי בקהל ה'	אדומי- כי אחיך הוא, מצר- כי גר היית בארצו, יבא דור שלישי
	איסור העברת הבכורה בין הבנים	הוריו מעידים בפני זקני עירו שזולל וסובא, רוגמים אותו כל אנשי עירו, ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו וייראו	איסור תיעוב אדומי ומצרי	כי ה' אלוהיך מתהלך בקרב מחנך... והיה מחנך קדוש
	בן סורר ומורה שאינו שומע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליהם	כי קללת אלוהים תלוי	הוצאת בעל קרי מחוץ למחנה, ועשיית צרכים מחוץ למחנה	למען יברכך ה' אלוהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
	איסור הלנת תלוי	להשיב או לשמור עד שידרוש אותו ואז להשיב	איסור נשך ליהודי בכסף או באוכל והיתר נשך לגוי	לא יצא בצבא ולא יעבור עליו לכל דבר
	ראיית שדה ושור נידחים ואיסור להתעלם	הקם תקים עמו	איש שלוקח אישה חדשה	כי נפש הוא חובל
	מצוות טעינה	אין להסגיר לאדונו או להונות אותו	לא יחבול רחים ורכב	ומת הגנב ובערת הרע מקרבך
	עבד בורח מאדונו	-	גונב נפש מאחיו מבני ישראל ומכרו	זכור את אשר עשה ה' אלוהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים
	איסור קדש וקדשה מבנות ובני ישראל	כי תועבת ה' אלוהיך גם שניהם	הישמר בנגוע הצרעת ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלויים	דיני משכון (המתנה בחוץ, והשבה בזמן הנכון)
	איסור הבאת אתנן זונה ומחיר כלב לבית המקדש לכל נדר	איסור להניף חרמש ולתת לכלי (בהתאמה)	לא תעשוש שכיר עני ואביון... ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש	כי עני הוא ואילו הוא נושא את נפשו ולא יקרא עליך אל ה' והיה בך חטא
	אכילת פועל בשדה ובכרם	כי דרוש ידרשנו ה' אלוהיך מעמך והיה בך חטא	אשה המחזקת במבושי אויב בעלה	וקצותה את כפה לא תחוס עינך
	איסור החזרת גרושה לאחר שיצאה מאחר או לאחר מות הבעל השני	זכרת כי עבד היית במצרים ויפדך ה' אלוהיך משם על כן אנכי מצווק לעשות את הדבר הזה	השארת פאר זיתים ועוללות בכרם	זכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצווק לעשות את הדבר הזה
	כי תדור נדר לה' אלוהיך לא תאחר לשלמו	למען יברכך ה' אלוהיך בכל מעשה ידך	לא יהיה לך בכיסך/בביתך אבן ואבן/איפה ואיפה גדולה וקטנה	למען יאריכון ימך על האדמה אשר ה' אלוהיך נתן לך כי תועבת ה' אלוהיך כל עושה אלה כל עושה עוול
	הטיית משפט גר יתום וחבילת בגד אלמנה	פן יוסיף להכותו על אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך		
	לא לשוב לקחת עומר בשדה ששכחת			
	לא להוסיף על מלקות			

2. ספר יהושע

זמן המלחמה	משפטים מיוחדים	מהלך המלחמה	שם המלך	עיר	
פעם אחת	"שמש בגבעון דום וירח בעמק איילון" "ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמוע ה' בקול איש כי ה' נלחם לישראל" "אל תראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה ה' לכל אויביכם אשר אתם נלחמים אותם" "הלא היא כתובה על ספר הישר" "ולא אץ לבוא כיום תמים"	אדוני צדק אסף את מלכי הדרום להעניש את הגבעונים על כריתת הברית עם ישראל, ובני גבעון פנו ליהושע לעזרה. הוא עלה בלילה עם כל עם המלחמה, הנחית מכה מוחצת על צבא המלכים והללו ברחו עד עזקה ועד מקדה, ובבריתם ה' הפיל עליהם אבנים גדולות מהשמיים. יהושע התפלל לעצירת השמש ונענה. מלכי האמורי ברחו למערה במקדה, וזו נחסמה באבנים גדולות בהוראת יהושע. לאחר הניצחון על צבא המלכים חזרו יהושע והעם לגלגל ושם גילו שאיש מהם לא נפגע. יהושע הורה להוציא את המלכים מהמערה ואמר לקצינים לשים את רגליהם על צוואריהם כסמל לנצחונות שיהיו בעתיד. לאחר מכן הרגו את המלכים ותלו אותם על עצים, ובשקיעת השמש הורידו אותם מעל העצים, השליכו את גופותיהם למערה במקדה ושמו אבנים גדולות על פי המערה. בהמשך כבשו את הערים: מקדה, לבנה, לכיש (כאן הרגו את הורם מלך גזר שבא לעזור ללכיש), עגלון, חברון ודביר. בנוסף לערים אלו כבשו את שאר אזורי דרום הארץ: ההר, הנגב, השפלה והאשדות, ואת כל המלכים מקדש ברנע עד עזה וכל ארץ גושן עד גבעון.	אדוני צדק	ירושלים	מלכי הדרום
			הוהם	חברון	
			פראם	ירמות	
			יפיע	לכיש	
			דביר	עגלון	
ימים רבים	"אל תירא מפניהם"	לאחר ששמעו על תבוסת מלכי הדרום, התאספו יחד עם כל שליטי הצפון להילחם בישראל על מי מרום עם צבא רגלי רב ופרשים רבים. יהושע מכה בהם מכה מוחצת, עיקר את סוסייהם ושרף באש את מרכבותיהם. לאחר מכן הוא שורף את חצור כי היא ראש הממלכות, ולאחר מכן כבש את כל הערים מבלי לשרוף אותן, וכובש את שאר חלקי הצפון	יבין	חצור	מלכי הצפון
			יובב	מדון	
			-	שמרון	
			-	אכשף	

- כיבושי השבטים

מעמד הכנעני באזורו	כבש/לא כבש	שבט
ללא הגבלות	כבשו - בזק (10,000 ואת אדוני בזק), ירושלים, צפת, עזה, אשקלון, עקרון, חברון, יושבי ההר (קרית ספר בידי עתניאל) לא כבשו - את יושבי העמק כי רכב ברזל להם	יהודה ושמעון
ללא הגבלות	לא כבשו - את היבוסים תושבי ירושלים	בנימין
מעלה מס	לא כבשו - דור, יבלעם, בית שאן, תענך, מגידו (ד"י בת"ם)	מנשה
ללא הגבלות	לא כבשו - גזר	אפרים
מעלה מס	לא כבשו - קטרון, נהלל (ק"נ)	זבולון
ישב בקרב הכנעני	לא כבשו - עכו, צידון, אחלב, אכזיב, חלבה, אפיק, רחוב (עצ"א, א"ח, א"ר)	אשר
מעלה מס	לא כבשו - בית שמש, בית ענת (בש-ב"ע)	נפתלי
מעלה מס	נדחק להר על ידי האמורי עד שבני דן נעזרו על ידי בני יוסף	דן

מי אמר למי ובאיזה הקשר?

כל אשר צויתנו כן נעשה
ואל כל אשר תשלחנו נלך

ולא ידעתי מאין המה

ה' צווה את משה לתת לנו
נחלה

כי הר יהיה לך כי יער הוא

ואך אם טמאה ארץ
אחוזתכם

עד אשר עד כה ברכני ה'

מה המעל הזה אשר מעלתם
בה' אלוקי ישראל

ונתתם לי אות אמת

ונירא מאוד לנפשותינו
מפניכם

ונאמר נעשה נא לנו

נקיים אנחנו משבועתך הזה
אשר השבעתנו

ועשינו עמך חסד ואמת

למען תדעו את הדרך

היום ידענו כי בתוכנו ה'

שמש בגבעון דום וירח בעמק
איילון

התקדשו כי מחר יעשה ה'
בקרבכם נפלאות

ועתה הסירו את אלוהי הנכר
אשר בקרבכם

גושו הנה ושמעו את דברי ה'
אלוקיכם

והושיעה לנו ועזרנו

למען תהיה זאת אות
בקרבכם

ועתה יראו את ה' ועבדו
אותו בתמים ובאמת

ושמתם את מחנה ישראל
לחרם ועכרתם אותו

ארור האיש לפני ה'

ומה תעשה לשמך הגדול

וידעתם בכל לבבכם ובכל
נפשכם

חרם בקרבך ישראל

בני שים נא כבוד לה' אלוקי
ישראל ותן לו תודה

אמנה אנכי חטאתי לה'
אלוקי ישראל וכזאת וכזאת
עשיתי

יעכרך ה' ביום הזה

ועתה ארורים אתם

ועתה תנה לי את ההר הזה

ועתה הננו בידך כטוב וכישר
בעיניך לעשות לנו עשה

ככחי אז וככחי עתה למלחמה
לצאת ולבוא

אם במעל ואם במרד אל
תושיענו היום הזה

ועתה הנה אנכי היום בן 85
שנה

על מי/מה נאמר?

ובחומה היא יושבת

מלא על כל גדותיו כל ימי
קציר

וכל אנשיה גיבורים

לזיכרון לבני ישראל עד עולם

כארבעים אלף חלוצי צבא

וימס לבבם ולא היה בם עוד
רוח

הלנו אתה אם לצרינו

מאיש ועד אישה מנער ועד
זקן ועד שור ושה וחמור לפי
חרב

כשלושים וששה איש

וכי עשה נבלה בישראל

תל עולם שממה

ראש כל הממלכות

ואת פי ה' לא שאלו

חוטבי עצים ושואבי מים

כאחת מערי הממלכה

הלא היא כתובה על ספר
הישר

מקומות/חפצים/זמנים ומה ההקשר?

גבעת הערלות

האלה אשר במקדש ה'

בעשור לחודש הראשון

אדם העיר אשר מצד צרתן

חרבות צורים

חרב שלופה

שבעה שופרות היובלים

מחוץ למחנה ישראל

במורד

אדרת שנער

דרך המדבר

מאתים שקלים כסף

בין בית אל ובין העי

לשון זהב

כידון

מזבח גדול

מזבח אבנים שלמות

עמק עכור

הר גריזים

הר עיבל

בשכם בחלקת השדה

תמנת סרח אשר בהר אפרים

שבעה חלקים

גל אבנים גדול

ארץ רחוקה

גבעת פנחס

מעלה בית חורון

מערה במקדה

שלושה אנשים לשבט

גלילות הירדן

מצפון להר געש

3. ספר שופטים

שם השופט	שבט	חטא	אוייב ושנות שעבוד	תשובה	מלחמה/מעשי השופט	שנות שקט/משפט	מקום קבורה	משפטים מיוחדים
עתניאל	יהודה	עבדו את הבעלים והעשתרות	כושן רשעתיים מלך ארם 8 שנים	ויזעקו בני ישראל אל ה'	הייתה על עתניאל רוח ה', נלחם בכושן וניצח	40	-	-
אהוד בן גרא	בנימין	הוסיפו לעשות הרע בעיני ה'	עגלון מלך מואב, בני עמון ועמלק 18 שנה	ויזעקו בני ישראל אל ה'	אהוד הכין חרב קטנה, הרג את עגלון בסתר, אסף את ישראל בהר אפרים וחסם את מעברות הירדן כדי לחסום את הדרך למואבים	80	-	"דבר אלהים לי אליך" "דבר סתר לי אליך המלך" "ויחילו עד בוש"
שמגר בן ענת	-	-	פלשתים	-	הרג 600 איש במלמד הבקר	-	-	-
דבורה ברק	אפרים נפתלי	בני ישראל הוסיפו לעשות הרע בעיני ה'	יבין מלך כנען וסיסרא שר הצבא 20 שנה	ויצעקו בני ישראל אל ה'	ברק אסף 10,000 איש מנפתלי וזבולון להר תבור, סיסרא הגיע עם צבאו והפסיד, ברח לאוהל יעל שהרגה אותו בעזרת יתד האוהל והראתה את גופתו לברק שחיפש אחריו	40	-	"אפס כי לא תהיה תפארתך" "הלא ה' יצא לפניך שירת דבורה"
גדעון	מנשה	ויעשו בני ישראל את הרע בעיני ה'	מדיין, עמלק ובני קדם 7 שנים	וידל ישראל מאוד מפני מדיין ויזעקו בני ישראל אל ה'	מפגש גדעון עם המלאך בעפרה, הכרתת האשירה ובניית המזבח, הגנת יואש על גדעון בנו, נסיונות הגיזה, סינוני הלוחמים בהר הגלעד ובעין חרוד במבחן המים, חלום המדייני, הניצחון בעין חרוד בשימוש הכדים, הלפידים והשופרות, לכידת עורב וזאב על ידי אפרים, מריבת אפרים עם גדעון ופיוסם, סרוב אנשי סוכות ופנואל לסייע ועונשם לאחר הניצחון בקרקור, הריגת זבח וצלמונע, סירוב גדעון למלוך ועשיית האפוד	40	קבר יואש אביו בעפרה	"ויש ה' עמנו" "לך בכחך זה והושעת את ישראל" "שלום לך אל תירא לא תמות" "ה' עמך גיבור החיל" "אהה ה' אלוקים כי על כן ראיתי מלאך ה' פנים אל פנים" "הלא טוב עוללות אפרים מבציר אביעזר"
אבימלך	מנשה	-	בעלי שכם	-	חבר לבעלי שכם, הרג את 70 אחיו מלבד יותם שברח לבארה לאחר משלו בהר גריזים, מרד בעלי שכם בראשות געל, סיוע זבול לאבימלך לנקום בבעלי שכם, החרבת שכם על ידי אבימלך, שריפת הצריח ומותו של אבימלך בתבץ	3	-	"הלא עצמכם ובשרכם אנכי" משל העצים של יותם "מה ראיתם עשיתי מהירו עשו כמוני" "איה איפה פיק"
תולע יאיר הגלעדי	יששכר מנשה	-	-	-	-	23 22	שמיר קמון	-
יפתח	מנשה	בעלים, עשתרות, אלוהי ארם, צידון, מואב, בני עמון, פלשתים ועזבו את ה' ולא עבדוהו	בני עמון 18 שנה	זועקים לה', ומסירים את הע"ז	גירוש יפתח בידי אחיו והליכתו לארץ טוב, החזרת יפתח על ידי זקני גלעד תוך הבטחה שימונה למנהיג, ויכוח יפתח עם מלך בני עמון, נדירת הנדר לניצחון על בני עמון, קיום הנדר בבתו של יפתח, המלחמה בבני אפרים	6	ערי גלעד	"ה' יהיה שומע בינותינו אם לא כדברך כן נעשה" נאום יפתח "הכרע הכרעתיני ואת היית בעוכריי" "שיבולת/סיבולת" "ותהי חק בישראל" "ואשימה נפשי בכפי"
אבצן אילון עבדון בן הלל	יהודה זבולון אפרים	-	-	-	נולדו לו 30 בנים 301 בנות וחיתן את כולם	7 10 8	בית לחם איילון פרעתון	-
שמשון	דן	הוסיפו לעשות הרע בעיני ה'	פלישתים 40 שנה	-	(התגלות המלאך למנוח ואשתו והציווי שלא לשתות יין ולהיזהר מטומאה) ירידת שמשון לתמנע, בקשתו מאביו להשיא את אחת מבנות פלישתים, שסיעת האריה בכרמי תמנע ועליית דבש בגוית האריה, חידת שמשון ותשובת הרעים לאחר הלחץ על אשתו שלחצה על שמשון לגלות, הריגת 30 איש באשקלון ולקחת חליפותיהם וסדיניהם כדי לשלם על פתרון החידה, שריפת כרמי ושדות פלישתים כנקמה על נתינת אשתו לאחר, נקמה על שריפת אשתו, הריגת 1000 פלישתים בלחי חמור, עקירת שערי עזה לראש הר חברון, מעשי דלילה כדי להסיר את כוחו של שמשון, לכידת שמשון בידי הפלישתים, התאבדותו בהפלת בית דגון על יושביו	20	קבר מנוח אביו	"מהאוכל יצא מאכל ומעז יצא מתוק" "לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי" "זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה האלוקים ואינקמה נקם אחת משתי עיניי מפלישתים" "ויגד לה את כל ליבוי" "כאשר עשו לי כן עשיתי להם"

- פסל מיכה (י"ז-י"ח)

(לפי המדרש, מיכה היה מיוצאי מצרים, שמשה הציל מתוך הלבנים, אע"פ שה' אמר לו שמי שיציל מתוך הלבנים יהיה אדם רשע. לפי חלק מהמפרשים לקח את הטס שכתוב עליו 'עלי שור', איתו משה העלה את ארונו של יוסף מתוך הנילוס, והשליך אותו לתוך הזהב המותך שממנו נעשה עגל הזהב.)

היה סכום של 1100 כסף שנגנב מאמו והודה בפניה שהוא הגנב המקורי, הוא השיב לה את הסכום אמו בירכה אותו בה' ואמרה שהקדישה את הכסף לה' לעשות ממנו פסל ומסכה. היא לקחה 200 כסף ונתנה את הסכום לצורך לעשות ממנו פסל ומסכה והובא לבית מיכה. מיכה עשה לעצמו בית אלוהים ומינה את אחד מבניו לכהן. באותו זמן, נער לוי יצא מבית לחם מקום מגוריו לגור איה שומצא. הוא הגיע עד הר אפרים עד בית מיכה, והלה שכנע אותו להיות לו למורה, מלמד וכהן והוא ידאג לספר לו את הבגדים שהוא צריך, להביא לו מזונות, ומשכורת של 10 כסף לשנה. הלוי נאות להצעה ונשאר בבית מיכה, ומיכה ראה זאת כסימן להצלחה עבורו.

באותם ימים שבט דן חיפש מקום נוסף להתיישב בו, כיוון שהנחלה שקיבל לא הספיקה לצרכיו. הם שלחו 5 אנשים להסתובב בארץ ולחקור אותה למצוא שטח נוסף להתיישב בו. הם הגיעו עד הר אפרים וזיהו את הלוי שניהן אצל מיכה. הם שאלו מה מעשיו כאן, וסיפר להם את סיפור המעשה עם מיכה. הם ביקשו ממנו לשאול בתרפים אם יצליחו בדרכם, והשיב להם שה' יהיה איתם כי בתרפים אין ממש (רש"י). השליחים יצאו לדרכם והגיעו אל העיר ליש בצפון, וראו שהיא "יושבת לבטח כמשפט צידונים שקט ובטוח, ואין מכלים דבר יורש עצר ורחוקים המה מצידונים ודבר אין להם עם אדם" - כלומר, אנשים שלא נזהרים מפני מלחמה, ואינם צריכים דבר אחד מהשני ומלבדם אין עוד יורשים שיילחמו על הנחלה, ובנוסף לא כרתו ברית עם שכניהם שיבואו לעזרתם בעת הצורך.

השליחים חזרו לשבטם, וסיפרו להם על האזור של ליש, ועודדו אותם לצאת למלחמה לכבוש את ליש ולהתיישב שם, שכן זהו עם שאינו יודע להילחם והארץ טובה ולא חסר בה כלום. הם יצאו 600 איש שולף חרב, וחנו בקריית יערים וקראו למקום מחנה דן על שם האירוע. משם המשיכו להר אפרים, 50 השליחים אמרו לשבטם שיש בבית מיכה פסל, מסכה, אפוד ותרפים, ויעצו לקחת איתם. השליחים הגיעו לבית מיכה ושאלו לשלום הנער הלוי. כשגילו שאינו בבית, לקחו בידם את פסל האפוד, התרפים והמסכה. הכהן שאלם למעשיהם ואמרו לו שישתוק ויצטרף אליהם כיוון שעדיף לו להיות כהן לשבט שלם מאשר לאיש אחד. הוא התרצה ולקח בעצמו את הפסל האפוד והתרפים והלך בקרב העם. מיכה גילה שבני דן לקחו לו את אלוהיו והכהן ורדף אחרי שבט דן לקחתם חזרה. כשראו אותו מתקרב שאלוהו לרצונו והשיב שגנבו את אלוהיו וכוהנו, ואיך יכולים להיתמם לשאול שאלה זאת. הם ייעצו לו שלא ישמע את קולו כיוון שיש איתם אנשים כעסנים שיכולים להורגו אם יעשה זאת. מיכה ראה שאין ביכולתו לגבור עליהם וחזר לביתו.

בני דן המשיכו לליש, כבשו אותה והרגו את תושביה ושרפו את העיר באש. כשבנו אותה מחדש קראו אותה דן כשם אביהם דן בן יעקב. (כאן פורשה זהותו של הכהן, יונתן בן גרשום בן משה, שבכתוב נקרא מנשה כדי שלא לפגוע בכבודו של משה שנכדו היה כהן לפסל) בניו של הכהן היו כהנים לשבט דן עד 'יום גלות הארץ' 1. גלות הארון בימי עלי- מצודת דוד. 2. גלות ישראל בימי סנחריב- רש"י). אותו פסל עמד עד חורבן שילה בימי עלי, וכששמואל עמד לשופט ביער אותו.

- פילגש בגבעה (י"ט- כ"א)

איש לוי שגר בירכתי הר אפרים לקח לו אישה פילגש מבית לחם יהודה. היא זנתה מעליו והלכה לבית אביה 4 חודשים. האיש הלוי הלך לשכנע אותה ולדבר על ליבה שתחזור אליו, והלך לבית אביה עם נערו וצמד חמורים. כשהגיע לשם, שמח חמיו לקראת בואו, ואירח אותו אצלו במשך 3 ימים. ביום הרביעי התכונן לצאת, ושוב שכנע אותו חמיו לאכול ולשתות ולהישאר לישון אצלו. ביום החמישי, השכים האיש ושוב ניסה חמיו לשכנע אותו להישאר, והוא התרצה לאכול עד שהשמש נטתה לשקוע, ואז טען בפניו שהיום כבר העריב ודרך האנשים לחנות בשעה כזאת, ועל כן יישן אצלו באותו לילה ולמחרת ילך לביתו. האיש סירב ויצא לדרכו עם צמד חמורים ופילגשו. הם הגיעו עד יבוס (ירושלים- מצודת ציון) והנער הציע שיסורו ללון בתוך העיר. האיש סירב ואמר שלא יסורו לעיר של נכרים, ולכן ילכו עד גבעה (גבעת בנימין- רש"י) שהיא עיר של ישראל. האיש אמר לנערו שכדאי שימהרו להגיע לפני שקיעת השמש.

הם הגיעו לגבעת בנימין עם שקיעת השמש, ואף אחד לא הביא אותם לביתו. אז הגיע איש זקן שמקורו מהר אפרים וגר בגבעה מעבודתו בשדה ושאל אותו לאן הולך ומאיפה הגיע. האיש ענה שהוא בא מבית לחם והולך להר אפרים, כאשר בדרך מתכנן לעבור בבית ה' בשילה, ואף על פי כן אף אחד לא מארח אותם. הוא אמר שיש לו מספיק אוכל לו ולבהמותיו וגם את עבדי האיש הזקן. האיש הזקן הציע לו שיתארח אצלו, לפי שיש לו ממה לאכול ולא חסר לו כלום. הוא הביא אותו לביתו והשכיב אותו לישון. בני בליעל משבט בנימין שמעו שהגיע אורח ובאו לבית האיש האיש לתבוע ממנו שיוציא אותו אליהם וידעו אותו. הזקן ניסה להניע אותם מכך בתמורה שיתן להם את בתו הבתולה ופילגש האורח, ולא יעשו נבלה בישראל. האיש שמע את חילופי הדברים והוציא את פילגשו החוצה והם התעללו בה עד הבוקר. בבוקר הגיע למפתן הבית והיא נפלה מתה מרוב חולשה. הוא לקח אותה לביתו וניתח אותה 12 חלקים ושלח בכל רחבי ישראל.

בני ישראל נוכחו לאירוע המחריד והתאספו במצפה, שם גולל האיש את כל הסיפור, והחלו בהכנות לקראת המלחמה בבני בנימין שסירבו להסגיר את הפושעים למשפט.

בשני הקרבות הראשונים בני ישראל שאלו בה' אם לעלות להילחם בבנימין או לחדול, וה' הורה להם לעלות כאשר יהודה מוביל. לאחר ההפסדים בקרבות אלו הם הקריבו קרבן וצמו לפני ה' ושאלו אם לעלות שוב וה' אמר להם שיינתן בידם למחרת. העם הציב אורבים מסביב לעיר, וכאשר בני בנימין יצאו והתנתקו מהעיר, יצא האורב מהמחבוא הרג את תושבי הגבעה ושרף את העיר. בני בנימין הרגו 30 איש במהלך המרדף וכאשר ראו שהעיר נשרפה רפו ידיהם ובני ישראל נהפכו אל בני בנימין. לאחר הריגת כל צבא בנימין, מלבד 600 איש שברחו לסלע רימון, חזרו והרגו את כל תושבי בנימין בכל עריהם.

בטרם יצאו למלחמה נשבעו ישראל שלא לתת נשים לבנימין, וכאשר נוכחו לדעת ששבט בנימין כמעט כלה לגמרי הם התחרטו וניסו למצוא פתרון לבעיה. הם גילו שמבין כל ישראל שבאו למלחמה לא בא איש מתושבי יביש גלעד, והם שלחו צבא להרוג את תושבי העיר ולתת 400 איש מבנותיהם לבני בנימין. עבור 200 האנשים הנוספים מבנימין ייעצו בני ישראל לארוב לבנות שילה שחוללו בכרמים בחג ה' וכך עשו. כאשר באו אחי ואבות הבנות בטענה לבני ישראל ביקשו מהם לחון אותם כיוון שלא היו אלו הם שנתנו להם את הבנות.

מי אמר למי

איפה איפה פיד?
איך תאמר אהבתך ולבך אין איתי?
אם תלכי עמי והלכתי
אשר בי יכבדו אלוהים ואנשים
את א-להי אשר עשיתי לי לקחתם
באו חסו בצילי
ביתך נשרוף עליך באש
במה אושיע את ישראל
דבר סתר לי אליך המלך
ה' עמך גיבור החיל
האתם תריבון לבעל
הבה לי ברכה
החדלתי את מתקי ואת תנובתי
הטוב טוב אתה מבלק בן ציפור
היש פה איש ואמרת אין
הלא טוב עוללות אפרים מבציר אביעזר
הנה אלפי הדל במנשה
השקיני נא מעט מים כי צמאתי
ואנכי הצעיר בבית אבי
ואנכי פציתי פי אל ה' ולא אוכל לשוב
ואשימה נפשי בכפי
ואת היית בעוכרי
ואתה עושה איתי רעה להילחם בי
וישמח גם הוא בכם
ותדבר אליי כזבים
זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה
כאשר עשו לי כן עשיתי להם
כן עשיתי כן שילם לי א-לוקים
כי עצמכם ובשרכם אני
כמוך כמוהם אחד כתואר בני המלך
לא אמשול אני בכם ולא ימשול בני בכם
לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך
לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי
לך אתה מלך עלינו
לך בכחך זה והושעת את ישראל
לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש
מדוע באתם אליי עתה כאשר צר לכם
מה טוב המשול בכם שבעים איש
מה לי ולך כי באת אליי להילחם בארצי
מה ראיתם עשיתי מהרו עשו כמוני
מי הביאך הלום
סורה אדוני סורה אליי
עשה לי כאשר יצא מפיק
פן יאמרו לי אישה הרגתהו
פן יתפאר עליי ישראל לאמר ידי הושיעה לי
פתי אותו וראי במה כוחו גדול
צל ההרים אתה רואה כאנשים
רב העם אשר איתך
רבה צבאך וצאה
החרש שים ידך על פיק ולך עמנו
שלף חרבך ומותתני

על מי נאמר

איש בריא מאוד
הרדיפוהו מנוחה הדריכוהו
ואין איש מאסף אותם
ויקרע את בגדיו
וישלך נפשו מנגד
ומורה לא יעלה על ראשו
ותחל רוח ה' לפעמו
ותצלח עליו רוח ה'
ותצנח מעל החמור
כי תואנה הוא מבקש
מנשים באהל תבורך
עם חרף נפשו למות
עם שקט ובוטח

באיזה עניין נזכר

איכה נהיתה הרעה הזאת
אמר נא שיבלת ויאמר סיבלת
אנשים מרי נפש
בלחי החמור חמור חמורתים
המשמח א-להים ואנשים
המתנדבים בעם ברכו ה'
ואהביו כצאת השמש בגבורתו
ויקם כל העם כאיש אחד
ויריבון איתו בחוזקה
ולא ימחה שבט מישראל
ולא ישאירו מחיה בישראל
ותאכל את ארזי הלבנון
ותהי חוק בישראל
כאיש אחד חברים
כי חזקים המה ממנו
כי כאיש גבורתו
כי ראינו את הארץ והנה טובה מאוד
כל איש שמן וכל איש חיל
כן יאבדו כל אויביך ה'
לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום עלות
בני ישראל מארץ מצרים
לעשות לו כאשר עשה לנו
מימים ימימה תלכנה בנות ישראל
מלוא הספל מים
מן שמים נלחמו
צליל לחם שעורים מתהפך
שבעים איש על אבן אחת
שימו לכם עליה עצה עוצו ודברו
ויך את פלשתים שש מאות איש במלמד
הבקר
ויעש לו... חרב ולה שני פיות גומד אורכה
תמות נפשי עם פלשתים

שירת דבורה

ותִּשָּׁר דְּבוּרָה וּבָרַק בְּרָאבִינָעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר:

בְּפָרֹעַ פָּרְעוֹת בִּישְׂרָאֵל
שָׁמְעוּ מַלְכִּים הָאֲזִינוּ רִזְגִים
יָקוֹק בְּצֹאתוֹ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדוֹ מִשְׁדֵּה אֱלֹהִים
הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יָקוֹק
בִּמְיָ שִׁמְגַר בְּוָעֲנַת בִּימֵי יַעֲלֵל חֲדָלוּ אֲרָחוֹת
חֲדָלוּ פְּרִזּוֹן בִּישְׂרָאֵל חֲדָלוּ
יִבְחַר אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אֵז לַחֵם שְׁעָרִים מִגֹּן
לְבִי לְחוֹקֵקִי יִשְׂרָאֵל
רַכְבִּי אֶתְנֹת צַהֲרוֹת יִשְׁבִּי עַל־מִדִּין
מִקּוֹל מַחְצָצִים בֵּין מִשְׁאֲבִים שָׁם יִתְנוּ צִדְקוֹת יָקוֹק
עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוּרָה עוֹרֵי עוֹרֵי דְבָרִי־שִׁיר
אֵז יָרַד שְׂרִיד לֹאדִירִים עִם
מִנֵּי אֶפְרַיִם שְׂרָשָׁם בְּעַמְלָק אַחֲרָיוּ בְּנִימִין בְּעַמְמִיד
וְשִׁרֵּי בִישְׁשָׁכָר עַם־דְּבָרָה וַיִּשְׁשָׁכָר כֵּן בָּרַק
לָמָּה יִשְׁבֹּת בֵּין הַמִּשְׁפָּתִים לִשְׁמֹעַ שְׁרָקוֹת עֲדָרִים
גִּלְעָד בְּעֶבֶר הִירְדוֹן שָׁכֹן וְדָן לָמָּה יָגוּר אֲנִיּוֹת
זָבִלוֹן עִם חֶרֶף נִפְשׁוֹ לְמוֹת
בָּאוּ מַלְכִּים נִלְחָמוּ אֵז נִלְחָמוּ מַלְכֵי כְנָעַן
מִן־שָׁמַיִם נִלְחָמוּ
נָחַל קִישׁוֹן גִּרְפָּם נָחַל קְדוּמִים נָחַל קִישׁוֹן
אֵז הִלְמוּ עַקְבִּי־סוּס
אֲוֵרוֹ מְלוֹז אִמֶּר מִלֶּאֱדָן יָקוֹק אֲרוֹ אֲרוֹר יִשְׁבִּיהָ
תִּבְרַךְ מְנָשִׁים יַעֲלֵל אֶשֶׁת חֶבֶר הַקִּינִי
מִיָּם שָׁאֵל חֵלֶב נִתְּנָה
יָדָה לִיתֵּד תִּשְׁלַחנָה וַיִּמְיֶנָה לְהִלָּמוֹת עַמְלִים
בֵּין רִגְלֶיהָ כָּרַע נָפֵל שָׁכַב
בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וַתִּיבֹב אִם סִיסְרָא בְּעַד הָאֲשִׁיב
חֲכָמוֹת שְׂרוּתֶיהָ תַעֲנִינָה
הֲלֹא יִמְצָאוּ יַחֲלָקוּ שָׁלַל רַחֲמָתִים לְרֹאשׁ גִּבּוֹר שָׁלַל צְבָעִים לְסִיסְרָא
כֹּן יִאבְדּוּ כָל־אוֹיְבֵיהֶּם יָקוֹק וְאֶהְיֶה

בְּהִתְנַחֵב עִם בָּרַכּוּ יָקוֹק:
אֲנִלִּי לִיקוֹק אֲנִכִּי אֲשִׁירָה אֲזַמְּרָ לִיקוֹק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
אֶרְץ רַעֲשָׁה גִּם־שָׁמַיִם נִטְפוּ גִּם־עֵבִים נִטְפוּ מִיָּם:
זֶה סִינִי מִפְּנֵי יָקוֹק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
וְהִלְכִי נְתִיבוֹת יַלְכוּ אֲרָחוֹת עֲקֻלְקוֹת:
עַד שִׁקְמַתִּי דְבוּרָה שִׁקְמַתִּי אִם בִּישְׂרָאֵל:
אִם־יֵרָאֶה וְלֹמַח בְּאַרְבָּעִים אֶלֶף בִּישְׂרָאֵל:
הִתְנַחֲבִים בָּעַם בָּרַכּוּ יָקוֹק:
וְהִלְכִי עַל־דָּרֶךְ שִׁיחוֹ:
צִדְקַת פְּרִזּוֹן בִּישְׂרָאֵל אֵז יִרְדּוּ לִשְׁעָרִים עִם־יָקוֹק:
קוּם בָּרַק וְשִׁבְהָ שְׁבִינָה בְּרָאבִינָעַם:
יָקוֹק יִרְדֵּלִי בַּגְבוּרִים:
מִנֵּי מִלִּיר יִרְדּוּ מִתְקָקִים וּמִזְבוֹלִן מִשְׁכִּים בְּשֶׁבֶט סֹפֵר:
בְּעֶמֶק שִׁלַּח בְּרִגְלֵיו בְּפִלְגּוֹת רְאוּבֵן גִּדְלִים חֲקָקִי־לֵב:
לְפִלְגּוֹת רְאוּבֵן גִּדְלִים חֲקָקִי־לֵב:
אֲשֶׁר יִשְׁבֹּת לַחֲוֹף יָמִים וְעַל מִפְּרָצָיו יִשְׁכּוֹן:
וְנִפְתְּלִי עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה:
בְּתַעֲנֶנֶךָ עַל־מִי מִגִּדּוֹ בְּצַע כְּסָף לֹא לִקְחוֹ:
הַכּוֹכְבִּים מִמִּסְלוֹתֵם נִלְחָמוּ עִם־סִיסְרָא:
תִּדְרָכִי נִפְשִׁי עֵז:
מִדְּהָרוֹת דְּהָרוֹת אֲבִירִיו:
כִּי לֹא־בָאוּ לְעִזְרָתִי יָקוֹק לְעִזְרַתִּי יָקוֹק בַּגְבוּרִים:
מְנָשִׁים בְּאַהֲלֵ תִבְרֹךְ:
בְּסֹפֶל אֲדִירִים הַקְרִיבָה חֲמָאָה:
וְהִלְמָה סִיסְרָא מִחֻקָּה רֹאשׁוֹ וּמִחֻצָּה וְחִלָּפָה רִקְתּוֹ:
בֵּין רִגְלֶיהָ כָּרַע נָפֵל בְּאֲשֶׁר כָּרַע שָׁם נָפֵל שְׁדוּד:
מִדּוּעַ בִּשְׁשׁ רִכְבוֹ לְבֹא מִדּוּעַ אַחֲרוֹ פַעֲמֵי מִרְכָּבוֹתָיו:
אֲהִי־יָא תִשָּׁיב אֲמַרְיָה לָהּ:
שָׁלַל צְבָעִים רִקְמָה צָבַע רִקְמָתִים לְצֹאֲרֵי שָׁלַל:
כְּצֹאת הַשֶּׁמֶשׁ בַּגְּבֻרָתוֹ וַתִּשְׁקֹט הָאֶרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה:

השבטים ששיבחה:

השבטים שגינתה:

מי קיללה בשירתה:

4. ספר שמואל

א. תפילת חנה

וּתְתַפֵּל חָנָה וְתֹאמַר עַל־כֵּן לִבִּי בִיקוֹק רַמָּה קִרְנִי בִיקוֹק
(ב) אִירָקְדוּשׁ בִּיקוֹק כִּי אֵין בְּלִתָּהּ
(ג) אֲלִתְרָבּוּ תִדְבְּרוּ גְבָהָה גְבָהָה יֵצֵא עֵתָה מִפִּיכֶם
(ד) קֶשֶׁת גְּבָרִים חֲתִים
(ה) שְׂבָעִים בְּלָחֶם וְשָׁלְרוּ וְרַעֲבִים חֲדָלוּ
(ו) יִקְנֶה מִמִּית וּמִחַיָּה
(ז) יִקְנֶה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר
(ח) מַלְכִים מַעֲפֵר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עַסְנִידִיבִים
(ט) רִגְלֵי חֲסִידוֹ חֲסִידוֹ יִשְׁמָר
יִקְנֶה יִתְתּוֹ מִרְיָבוֹ מִרְיָבוֹ עַל־וְעָלוּ בְשָׁמַיִם יִרְעֶם

ב. מרדכי שאל אחרי דוד

מקום המרדף	המרדף	סיים המרדף
בית דוד	שאל שלח שומרים לשמור את דוד בביתו להמית אותו בבוקר. מיכל הורידה אותו בעד החלון ודוד ברח ונמלט	מיכל שמה את כביר העיזים מראשותיו וטענה שדוד חולה. שאל ציווה להביא אותו אליו במיטה ובא בטענות למיכל מדוע רימתה אותו. זו השיבה שדוד איים להורגה
ניו	שאל בורח אל שמואל בניות ברמה, ושאל שולח 3 קבוצות שליחים שמתנבאים אף הם	שאל מגיע בעצמו לניות ומתנבא גם הוא לפני שמואל. דוד בורח מניות אל יהונתן
קעילה	דוד מושיע את אנשי קעילה מיד פלשתים שהיו שוסים את הגורנות, ושאל שומע שירד לקעילה ולוקח איתו את כל עם המלחמה ללכוד את דוד בקעילה	דוד שואל בה' אם יוסגר על ידי אנשי קעילה, וכשזה משיב לו בחיוב הוא בורח עם 600 איש למדבר זיף (מצדות ואז בחורשה)
מדבר זיף 1	הזיפים מלשינים לשאל על המצאות דוד בגבעת החכילה, והוא מברך אותם ומבקש מהם שיבדקו היכן הוא מתחבא במדויק	דוד בורח למדבר מעון
מדבר מעון	שאל ואנשיו הולכים מצד אחד של ההר ודוד ואנשיו בצדו השני ונחפז ללכת מפני שאל בעוד אנשי שאל עוטרים עליהם לתפושם	מלאך בא ומודיע שפלשתים פושטים על הארץ ושואל קורא לאותו מקום סלע המחלקות
עין גדי	לאחר ששאל שב מהלמחמה אחרי פלשתים הוא לוקח 3,000 איש בחרור מכל ישראל והולך לבקש את דוד על פני צורי היעלים. שאל מגיע אל גדרות הצאן על הדרך ונכנס להסך את רגליו במערה שבירכתיה יושבים דוד ואנשיו. דוד כורת את כנף מעילו של שאל ומתחרט על כך ומשסע את אנשיו בדברים שלא יקומו אל שאל	לאחר ששאל יוצא דוד קורא לשאל ומשתחוה לו אפים ארצה, מראה לו את כנף המעיל וטוען כלפי שאל שרודף אותו לחינם, ומבקש שה' יהיה שופט ביניהם. שאל נושא את קולו בבכי ומודה על כך שהוא גומל רעה לדוד ואילו דוד גומל איתו טובה, מאחל לו שה' ישלם לו טובה על שריחם עליו ואומר לו שידוע שהוא ימלוך על ישראל. הוא מבקש ממנו להישבע שלא יפגע בזרעו או ישמיד את ביתו. דוד נשבע ושאל הולך לביתו ודוד עולה אל המצודה
מדבר זיף 2	הזיפים מלשינים שוב על הימצאות דוד במדבר זיף, ושאל יורד עם 3,000 איש בחרור ישראל ויורד לבקש את דוד במדבר זיף וחונה בגבעת החכילה. דוד פונה לאחיקמל החיתי ואבישי בן צרויה מי יבוא איתו למחנה שאל ואבישי נענה ואומר שירד עמו. אבישי מציע להרוג את שאל ודוד מסרב והם לוקחים את צפחת המים והחנית של שאל והולכים משם	דוד קורא לאבנר ומאשים אותו ואת אנשיו על כך שלא שמרו כראוי על שאל תוך שהוא מראה את החנית וצפחת המים. כמו כן הוא מוכיח את שאל על שרודף אותו, שאם ה' הסית אותו ירח מנחה ואם בני אדם ארורים הם לפני ה' שמנעו אותו מלהסתפח בנחלת אלוקים ושילך לעבוד עבודה זרה. שאל מודה על חטאו ואומר שלא ירדוף אותו יותר תחת זאת שנפשו יקרה בעיני דוד. דוד אומר שיבוא אחד מהנערים לקחת את החנית ומייחל לכך שכמו שנפשו של שאל הייתה יקרה בעיניו כך נפשו תיקר בעיני ה' ויציל אותו מכל צרה. משם דוד הולך לדרכו ושאל הולך למקומו

ג. קינת דוד על שאל ויהונתן

אֵיךְ נָפְלוּ גְבוּרִים:
פְּתִישְׁמֹחָנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים פְּתִיעֲלֹזָנָה בְּנוֹת הָעֲרִלִים:
כִּי שָׁם נִגְעַל מִגֵּן גְּבוּרִים מִגֵּן שְׂאוֹל בְּלִי מְשִׁיחַ בְּשָׁמֶן:
קֶשֶׁת יְהוֹנָתָן לֹא נִשְׁוֹג אַחֹר וְחֶרֶב שְׂאוֹל לֹא תִשׁוּב רִיקָם:
מִנְּשָׁרִים קָלוּ מֵאֲרִיּוֹת גְּבָרִי:
הַמַּעֲלָה עָדִי זָהָב עַל לְבוּשָׁכֶן:
יְהוֹנָתָן עַל־בְּמוֹתֶיךָ חָלָל:
נִפְלְאָתָה אֶהְבֶּתְךָ לִי מֵאֲהַבַת נָשִׁים:
וַיֵּאבְדּוּ כָלִי מִלְחָמָה:
אֵיךְ נָפְלוּ גְבוּרִים:
פְּתִישְׁמֹחָנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים פְּתִיעֲלֹזָנָה בְּנוֹת הָעֲרִלִים:
כִּי שָׁם נִגְעַל מִגֵּן גְּבוּרִים מִגֵּן שְׂאוֹל בְּלִי מְשִׁיחַ בְּשָׁמֶן:
קֶשֶׁת יְהוֹנָתָן לֹא נִשְׁוֹג אַחֹר וְחֶרֶב שְׂאוֹל לֹא תִשׁוּב רִיקָם:
מִנְּשָׁרִים קָלוּ מֵאֲרִיּוֹת גְּבָרִי:
הַמַּעֲלָה עָדִי זָהָב עַל לְבוּשָׁכֶן:
יְהוֹנָתָן עַל־בְּמוֹתֶיךָ חָלָל:
נִפְלְאָתָה אֶהְבֶּתְךָ לִי מֵאֲהַבַת נָשִׁים:
וַיֵּאבְדּוּ כָלִי מִלְחָמָה:

הַצִּבִּי יִשְׂרָאֵל עַל־בְּמוֹתֶיךָ חָלָל
אֲלִתְגִּידוֹ בְּגַת אֲלִתְבִּשְׁרוֹ בְּחוּצַת אֲשָׁקְלוֹן
הָרִי בְּגִלְבָּעַ אֲלִטַּל וְאֲלִמְטֹר עֲלִיכֶם וּשְׁדֵי תְרוּמַת
מִדָּם חֲלָלִים מִחֻלָּב גְּבוּרִים
שְׂאוֹל וְיְהוֹנָתָן הִנָּאֵהֶבִים וְהִנְעִימָם בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדּוּ
בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֲלִשְׂאוֹל בְּכִינָה הַמִּלְבָּשְׁכֶם שְׁנֵי עַסְעֲדָנִים
אֵיךְ נָפְלוּ גְבָרִים בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה
צִרְלִי עֲלִיד אַחִי יְהוֹנָתָן נַעֲמַת לִי מֵאֵד
אֵיךְ נָפְלוּ גְבוּרִים
הַצִּבִּי יִשְׂרָאֵל עַל־בְּמוֹתֶיךָ חָלָל
אֲלִתְגִּידוֹ בְּגַת אֲלִתְבִּשְׁרוֹ בְּחוּצַת אֲשָׁקְלוֹן
הָרִי בְּגִלְבָּעַ אֲלִטַּל וְאֲלִמְטֹר עֲלִיכֶם וּשְׁדֵי תְרוּמַת
מִדָּם חֲלָלִים מִחֻלָּב גְּבוּרִים
שְׂאוֹל וְיְהוֹנָתָן הִנָּאֵהֶבִים וְהִנְעִימָם בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדּוּ
בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֲלִשְׂאוֹל בְּכִינָה הַמִּלְבָּשְׁכֶם שְׁנֵי עַסְעֲדָנִים
אֵיךְ נָפְלוּ גְבָרִים בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה
צִרְלִי עֲלִיד אַחִי יְהוֹנָתָן נַעֲמַת לִי מֵאֵד
אֵיךְ נָפְלוּ גְבוּרִים

שירת דוד בתהלים

תהלים פרק יח
(א) למנוח! לעבד יקוק ללדוד אשר דברו ליקוק את דברי השירה הזאת ביום הציל יקוק אותנו מכף כל־אֵיביו ומיד שָׁאוֹל:
(ב) ויאמר אֶרְחֻמֶּךָ יקוק חֲזָקִי:
(ג) יקוק! סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אֶחְסֶהבו מגני וקרד־ישלי משגבי:
(ד) מהלל אֶקְרָא יקוק ומדאיבי אושעי:
(ה) אֶפְפוּנִי חֲבִלִּימֹת ונחלי בליעל יבעתוני:
(ו) חבלי שָׁאוֹל סִבְבוּנִי קִדְמוֹנִי מוקשי מות:
(ז) בצרלי אֶקְרָא יקוק ואל־אלהי אֲשֻׁנֵּעַ שִׁמְעֵה מֵהִיכְלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעֲתִי לִפְנֵינוּ תְּבוֹא בְּאֲזֵנוֹ:
(ח) ותגעש ותגעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כִּי־תָרָה לוֹ:
(ט) עֲלָה עֲשׂוֹן בָּאֶפֶס וְאֲשֻׁמְפִינוּ תֹאכַל גְּחָלִים בְּעֶרְוֵה מִמֶּנּוּ:
(י) ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו:
(יא) וירכב על־כְּרוֹב ויעף וירא על־כַּנְפֵי־רוּחַ:
(יב) וישת חֲשָׁן סִתְרוֹ סִבְבוּתָיו סִפְתּוֹ חֲשַׁכְתִּמָּיִם עֲבִי שְׁחָקִים:
(יג) מִנְּגַה נִגְדּוּ עֲבִיו עֲבָרוֹ בָּרָד וְגִחְלִי־אֵשׁ:
(יד) וירעם בשמים יקוק ועליו יתן קולו בָּרָד וְגִחְלִי־אֵשׁ:
(טו) וישלח חֲצִיו ויפיצם וברקים רב ויהם:
(טז) ויראו אֶפְקֵי מַיִם ויגלו מוסדות תבל בגערת יקוק מִנְּשַׁמַּת רוּחַ אֶפֶס:
(יז) וישלח ממרום יִקְחֵנִי יְמִשְׁנִי מִמֵּי־רָבִים:
(יח) ויצילני מאיבי עז וּמִשְׁנָאִי כִּי־אֲמָצוּ מִמֶּנִּי:
(יט) וקדמוני ביום־אֵי־דִי ויהי־יקוק לְמַשְׁעֹן לִי:
(כ) ויוציאני לְמִרְחֹב יִחְלָצֵנִי כִּי־תִפֹּץ בִּי:
(כא) וימלני יקוק כַּצְדִּיק כְּבֹר יְדִי יֵשִׁיב לִי:
(כב) כִּי־שִׁמְרָתִי דָרְכִי יקוק ולא־דִשַׁעְתִּי מֵאֲלֹהֵי:
(כג) כִּי־כִלְמִשְׁפָּטִי לִנְגְדִי וְחִקְתִּיו לֹא־אֲסִיר מִנִּי:
(כד) וְאֲהִי תָמִים עִמּוֹ וְאֲשַׁתְּמָרָה מֵעוֹנִי:
(כה) וישב־יקוק לִי כַצְדִּיק כְּבֹר יְדִי לִנְגַד עֵינָיו:
(כו) עִסְחִסִּיד תִּתְחַסֵּד עִם־גִּבּוֹר תָּמִים תִּתְמָם:
(כז) עִסְנִיבֵר תִּתְבָּר וְעִסְעִקֶשׁ תִּתְפַּל:
(כח) כִּי־אֲתָה עִם־עֲנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רַמּוֹת תִּשְׁפִּיל:
(כט) כִּי־אֲתָה תֹאמֵר נְרִי יקוק אֱלֹהֵי יְגִיָּה חֲשָׁבִי:
(ל) כִּי־בָרַךְ אֶרֶץ גִּדּוֹד וּבְאֲלֹהֵי אֲדֻלְגִּשׁוֹר:
(לא) הָאֵל תָּמִים דָּרְכוֹ אֲמֵרַת־יקֹנֵק צְרוּפָה מִן הָאֵל לְכָל הַחֲסִים בּוֹ:
(לב) כִּי־מִי אֱלֹהֵה מִבְּלַעֲדִי יקֹנֵק וּמִי צוֹר מִבְּלַעֲדִי אֱלֹהֵינוּ:
(לג) הָאֵל מַעֲוִיָּה חֵיל וְיָתֵר תָּמִים דָּרְכֵי:
(לד) מִשׁוּהָ רִגְלִיו רָגְלִי כְּאֵילֹת וְעַל בָּמֹתַי יַעֲמִידֵנִי:
(לה) מִלִּמְדִי יְדִי לְמִלְחָמָה וְנִתַּת קִשְׁת־נְחוּשָׁה זְרוּעָתִי:
(לו) וְתִתְּנֵלִי מִן יִשְׁעֶךָ וַיִּמְיָנֶךָ תִּסְעָדֵנִי וְעֲנוּתֶךָ תִּרְבֵּנִי:
(לז) תִּרְחִיב צַעְדִי תַחְתִּי וְלֹא מַעֲדוֹ קִרְסָלִי:
(לח) אֲרֹדְפוּ אֹיְבֵי וְאֲשִׁינָם וְלֹא־אֲשׁוּב עַד־כְּלוֹתָם:
(לט) אֶמְחָצֵם וְלֹא־יִכְלּוּ קוֹיִם לִפְלוֹ תַּחַת רִגְלִי:
(מ) וְתִזְרֹנִי חֵיל לְמִלְחָמָה תִּכְרִיעַ קִמִּי תַּחְתִּי:
(מא) וְאֹיְבֵי נִתְּתָה לִי עֶרֶף וּמִשְׁנָאִי אֲצַמִּיתָם:
(מב) וְשׁוֹעֵו וְאִידְמוֹשִׁיעַ עַל־יִקְוֶה וְלֹא עָנָם:
(מג) וְאֲשַׁחֲקֵם כְּעֶפֶר עַל־פְּגִירוֹתָם כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקָם:
(מד) תִּפְלֹטְנִי מִרִּבִּי עִמִּי תִשְׁמַרְנִי לִרְאֵשׁ גּוֹיִם עִם לֹא־יִדְעָתִי יַעֲבֹדֵנִי:
(מה) לְשִׁמְעֵה אֲזֵן יִשְׁמְעוּ לִי בְּנִי־זָכָר וְכַחֲשׁוּרָלִי:
(מו) בְּנִי־זָכָר יִבְלוּ וְיִחָרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם:
(מז) חִי־יקֹנֵק וּבִרְחֹף צוֹרִי וְיִרְאֵם אֱלֹהֵי צוֹר יִשְׁעִי:
(מח) הָאֵל הִנֵּתוּ נִקְמַת לִי וּמוֹרִיד עֲמִים תַּחְתִּי:
(מט) וּמוֹצִיאִי מֵאֵיבִי תִרְוּמָמִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּצִּילֵנִי:
(נ) עַל־כֵּן אֲוֹדֶךָ יקֹנֵק בְּגוֹיִם וְלִשְׁמֶךָ אֲזַמֵּר:
(נא) מַגְדִּיל מַגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וְעִשְׂה־חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם:

שירת דוד בשמואל

שמואל ב פרק כב
(א) וַיִּדְבֹּר דָּוִד לִיקְוֹק אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַצִּיל יקֹנֵק אֶתּוֹ מִכָּף כָּל־אֵיבָיו וּמִכָּף שָׁאוֹל:
(ב) וַיֹּאמֶר יקֹנֵק סִלְעִי וּמַצְדָּתִי וּמִפְלִסִּי־לִי:
(ג) אֱלֹהֵי צוֹרִי אֶחְסֶהבוֹ מִגְדִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׁגְּבִי וּמִנוֹסִי מִשְׁעִי מִחֶמֶס תִּשְׁעֵנִי:
(ד) מֵהֶלֶל אֶקְרָא יקֹנֵק וּמֵאֵיבֵי אוֹשֵׁעַ:
(ה) כִּי אֶפְפוּנִי מִשְׁבִּירִימֹת ונחלי בליעל יבעתני:
(ו) חבלי שָׁאוֹל סִבְבוּנִי קִדְמוֹנִי מִקְשֵׁי־מוֹת:
(ז) בצרלי אֶקְרָא יקֹנֵק וְאֶל־אֱלֹהֵי אֶקְרָא וְיִשְׁמַע מֵהִיכְלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעֲתִי בְּאֲזֵנוֹ:
(ח) ותגעש ויתגעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כִּי־תָרָה לוֹ:
(ט) עֲלָה עֲשׂוֹן בָּאֶפֶס וְאֲשֻׁמְפִינוּ תֹאכַל גְּחָלִים בְּעֶרְוֵה מִמֶּנּוּ:
(י) ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו:
(יא) וירכב על־כְּרוֹב ויעף וירא על־כַּנְפֵי־רוּחַ:
(יב) וישת חֲשָׁן סִתְרוֹ סִבְבוּתָיו סִפְתּוֹ חֲשַׁכְתִּמָּיִם עֲבִי שְׁחָקִים:
(יג) מִנְּגַה נִגְדּוּ עֲבִיו עֲבָרוֹ בָּרָד וְגִחְלִי־אֵשׁ:
(יד) וירעם מִרְשָׁמִים יקֹנֵק ועליו יתן קולו:
(טו) וישלח חֲצִים ויפיצם בָּרַק ויהם ויהם:
(טז) ויראו אֶפְקֵי לֹם ויגלו מוסדות תבל בגערת יקוק מִנְּשַׁמַּת רוּחַ אֶפֶס:
(יז) וישלח ממרום יִקְחֵנִי יְמִשְׁנִי מִמֵּי־רָבִים:
(יח) ויצילני מאיבי עז וּמִשְׁנָאִי כִּי־אֲמָצוּ מִמֶּנִּי:
(יט) וקדמוני ביום־אֵי־דִי ויהי־יקוק לְמַשְׁעֹן לִי:
(כ) ויוציאני לְמִרְחֹב אֲתִי יִחְלָצֵנִי כִּי־תִפֹּץ בִּי:
(כא) וימלני יקוק כַּצְדִּיק כְּבֹר יְדִי יֵשִׁיב לִי:
(כב) כִּי־שִׁמְרָתִי דָרְכִי יקֹנֵק ולא־דִשַׁעְתִּי מֵאֲלֹהֵי:
(כג) כִּי־כִלְמִשְׁפָּטִי מִשְׁפָּטִי לִנְגְדִי וְחִקְתִּיו לֹא־אֲסִיר מִמֶּנָּה:
(כד) וְאֲהִי תָמִים לוֹ וְאֲשַׁתְּמָרָה מֵעוֹנִי:
(כה) וישב יקֹנֵק לִי כַצְדִּיק כְּבֹרִי לִנְגַד עֵינָיו:
(כו) עִסְחִסִּיד תִּתְחַסֵּד עִם־גִּבּוֹר תָּמִים תִּתְמָם:
(כז) עִסְנִיבֵר תִּתְבָּר וְעִסְעִקֶשׁ תִּתְפַּל:
(כח) וְאֲתָעֵם עֲנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל־דָּמִים תִּשְׁפִּיל:
(כט) כִּי־אֲתָה נְרִי יקֹנֵק וְיִקְנֵךָ יְגִיָּה חֲשָׁבִי:
(ל) כִּי־בָרַךְ אֶרֶץ גִּדּוֹד בְּאֲלֹהֵי אֲדֻלְגִּשׁוֹר:
(לא) הָאֵל תָּמִים דָּרְכוֹ אֲמֵרַת־יקֹנֵק צְרוּפָה מִן הָאֵל לְכָל הַחֲסִים בּוֹ:
(לב) כִּי־מִי־אֵל מִבְּלַעֲדִי יקֹנֵק וּמִי צוֹר מִבְּלַעֲדִי אֱלֹהֵינוּ:
(לג) הָאֵל מַעֲוִיָּה חֵיל וְיָתֵר תָּמִים דָּרְכֵי:
(לד) מִשׁוּהָ רִגְלִיו רָגְלִי כְּאֵילֹת וְעַל בָּמֹתַי יַעֲמִידֵנִי:
(לה) מִלִּמְדִי יְדִי לְמִלְחָמָה וְנִתַּת קִשְׁת־נְחוּשָׁה זְרוּעָתִי:
(לו) וְתִתְּנֵלִי מִן יִשְׁעֶךָ וַיִּמְיָנֶךָ תִּסְעָדֵנִי וְעֲנוּתֶךָ תִּרְבֵּנִי:
(לז) תִּרְחִיב צַעְדִי תַּחְתִּי וְלֹא מַעֲדוֹ קִרְסָלִי:
(לח) אֲרֹדְפָה אֹיְבֵי וְאֲשַׁמִּידֵם וְלֹא־אֲשׁוּב עַד־כְּלוֹתָם:
(לט) וְאִכְלָם וְאֶמְחָצֵם וְלֹא־יִקְוּמוּ וְיִפְלוּ תַּחַת רִגְלִי:
(מ) וְתִזְרֹנִי חֵיל לְמִלְחָמָה תִּכְרִיעַ קִמִּי תַּחְתִּי:
(מא) וְאֹיְבֵי תַתָּה לִי עֶרֶף מִשְׁנָאִי וְאֲצַמִּיתָם:
(מב) וְשׁוֹעֵו וְאִין מִשְׁעִי אֶל־יִקְוֶה וְלֹא עָנָם:
(מג) וְאֲשַׁחֲקֵם כְּעֶפֶר אֶרֶץ כְּטִיט־חוּצוֹת אֲדָקֵם אֲרַקֶּם:
(מד) וְתִפְלֹטְנִי מִרִּבִּי עִמִּי תִשְׁמַרְנִי לִרְאֵשׁ גּוֹיִם עִם לֹא־יִדְעָתִי יַעֲבֹדֵנִי:
(מה) בְּנִי זָכָר יִתְכַּחֲשׁוּרְלִי לְשִׁמּוֹעַ אֲזֵן יִשְׁמְעוּ לִי:
(מו) בְּנִי זָכָר יִבְלוּ וְיִחָרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם:
(מז) חִי־יקֹנֵק וּבִרְחֹף צוֹרִי וְיִרְאֵם אֱלֹהֵי צוֹר יִשְׁעִי:
(מח) הָאֵל הִנֵּתוּ נִקְמַת לִי וּמוֹרִיד עֲמִים תַּחְתִּי:
(מט) וּמוֹצִיאִי מֵאֵיבִי תִרְוּמָמִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּצִּילֵנִי:
(נ) עַל־כֵּן אֲוֹדֶךָ יקֹנֵק בְּגוֹיִם וְלִשְׁמֶךָ אֲזַמֵּר:
(נא) מַגְדִּיל מַגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וְעִשְׂה־חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם:

ה. גיבורי דוד

שם	מקומו/תיאורו/ מעשיו	סימן לזכור
עדינו העצני	ישב ראש בשבת התחכמוני הוא ראש השלישי על 800 חלל בפעם אחת	מתחכם. הרג 800 איש במכה אחת כמו עם כח של עץ אבל עדין בסך הכל
אלעזר בן דדו בן אחי	בשלושה הגיבורים עם דוד... הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש ה' תשועה גדולה ביום ההוא	האל עזר מאוד שביום ההוא נעשתה תשועה גדולה
שמה בן אגא הררי	ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים וייתצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש ה' תשועה גדולה	שמה היו עדשים
אבישי אחי יואב בן צרויה	הוא ראש השלושה והוא עורר את חניתו על 300 חלל ולו שם בשלושה מן השלושה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד השלושה לא בא	ש' של אבישי = 300 בגימטריא, לא בא עד השלושה כמו שדוד לא אפשר לו להגיע עד שאול
בניהו בן יהוידע	בן איש חיל רב פעלים מקבצאל: (1) הכה את שני אריאל מואב (2) הרג את הארי בתוך הבור ביום השלג (3) הרג איש מצרי איש מראה עם חניתו שלו עצמו. מן השלשים נכבד ואל השלושה לא בא וישימהו דוד אל משמעתו	ב' של בניהו בגימטריא 2- שני אריאל מואב, חייל גיבור כארי- הרג את הארי ביום השלג, בן איש חיל- הרג איש מראה, כח כזה צריך משמעת ולכן דוד שם אותו אל משמעתו
עשהאל	אחי יואב בשלושים	שם שנגמר בל' ולכן הוא בשלושים (ל=30 בגימטריא)
אלחנן בן דדו	בית לחם	אלחנן- בית לחם
שמה	החרודי	שמה גיבור שאינו חרד – חרודי
אליקא		גיבור שאינו חרד כשאלקים איתו
חלץ	הפלטי	כשאדם נחלץ מצרה הוא נפלט ממנה
עירא בן עיקש	התקועי	עיר (בן אתונות) תקוע הוא עיקש במקומו ולא זז
אביעזר	הענתותי	דומה לאביתר שגורש לענתות
מבוני	החושתי	החושים של האדם מובנים בו
צלמון	האחוחי	כשמגיעים לצל עושים "אוחח"
מהרי	הנטופתי	כשנלחם דם היה נוטף מהר
חלב בן בענא		חלב הנוטף מן הנר (קרדיט לצבי צ'רנופסקי)
איתי בן ריבי	מגבעת בני בנימין	בני בנימין- לדוד היה ריב איתם שכן הם היו שבטו של שאול שהיה יושב בגבעה
בניהו	פרעתוני	בניהו- פרעתוני (אותיות יון דומות)
הדי	מנחלי געש	הדי לבה שיוצאים מהר געש
אבי עלבון	הערבתי	זה מעליב כשאנו נמצאים במצב קשה עם הערבים
עזמוות	הברחומי	לעתים המוות העז מגיע ברחמים לשים סוף לייסורים
אליחבא	השעלבוני	נחבא כיוון שעלבו בו
בני ישן	יהונתן	ישן- יהונתן (ש' ות' אותיות עוקבות בא'-ב')
שמה	ההררי	שמה- ההררי (אות אחת מקבילה)
אחיאם בן שרר	האורי	אחיאם בן שרר- האורי (3 אותיות מקבילות)
אליפלט בן אחסבי	בן המעכתי	לדוד הייתה אישה בשם מעכה ובן בשם אליפלט
אליעם בן אחיתופל	הגילוני	בת שבע הייתה בת אליעם בן אחיתופל הגילוני
חצרי	הכרמלי	האמור בספר שמואל ב' שהיה יועץ לדוד ואבשלום נערי דוד שמרו על צאן נבל הכרמלי בחצרות הכרמל
פערי	הארבי	כשיש פער- זה אומר שיש א(ה)רבה הבדל
יגאל בן נתן	מצבה	תעי נתן מתנות לדוד על שגאל אותו מהמלחמות עם הדדעזר מלך צובה
בני	הגדי	בני גד ישבו מעבר הירדן המזרחי
צלק	העמוני	לעמונים יש צלקת כיוון שנאסרו לבוא בקהל ה'
נחרי	הבארותי נושא כלי יואב	נושאי כלים מנסים לישון הרבה כיוון שיש להם הרבה ציוד לסחוב אז הם נוחרים
עירא	היתרי	מזכיר את עמשא בן יתרא הישראלי
גרב		בדרך כלל בכביסה יש גרב מיותרת בלי בת זוג
אוריה	החיתי	מופיע בספר שמואל ב' בסיפור דוד ובת שבע

שמואל א'

מי אמר למי?

ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב
ומה קול הצאן הזה אשר באזני
ומחר אתה ובניך עמי
ועשית לו כאשר ייטב בעיניך
ועתה דעי וראי מה תעשי
טוב אתה בעיניי כמלאך א-לוהים
ישר אתה וטוב בעיניי
כי אין לה' מעצור להושיע ברב או במעט
כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין לנו להביא
כי כלתה הרעה אל אדוננו
כי נער אתה והוא איש מלחמה
כי על יום טוב בנו
לא ארע לך עוד
לא טוב הדבר הזה אשר עשית
לא טובה השמועה אשר אנכי שומע
לא ייטוש ה' את עמו בעבור שמו הגדול
לא יעשה אבי דבר גדול או דבר קטון
לכו איש לעירו
לכו נא הכינו עוד וראו את מקומו
למה הרגזתני להעלות אותי
למה ככה רימיתני
למה רימיתני ואתה שאול
למה תבכי ולמה לא תאכלי
למה תבעטו בזבחי ובמנחתי
ולמה תחטא בדם נקי
למה תעשון כדברים האלה
למי כל חמדת ישראל
למען ראות המלחמה ירדת
מחר תהיה לכם תשועה

משחך ה' כל נחלתו לנגיד
נסכלת לא שמרת את מצות ה'
נצח ישראל לא ישקר
עד מתי תשתכרין
על מי נטשט מעט הצאן ההנה במדבר
עתה שימה לנו מלך
צדיק אתה ממני
צר לי מאד
שומר ראש אשימך כל הימים
שלח וקח אותו אליי כי בן מוות הוא
שלוחך חרבך ודקרני בה
תנו לי איש ונלחמה יחד
גם עשה תעשה וגם יכל תוכל
ברוכים אתם לה'
ברוך טעמך וברוכה את
לך וה' יהיה עמך
ואם בני אדם ארורים הם לפני ה'
חסר משוגעים אני
אכן סר מר המוות
מה יושיענו זה
מה לעם כי יבכו
מי דוד ומי בן ישי
וברוך טעמך וברוכה את
ויתן ה' לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו
התחזקו והיו לאנשים
ה' הוא הטוב בעיניו יעשה
הסירו את אלוהי הנכר מתוככם

אל יפול לב אדם עליו
אל תביט אל מראהו ואל גבוה קומתו
א-להים ראיתי עולים מן הארץ
אני ידעתי את זדונך ואת רוע לבבך
בי אני אדוני העון
ברו לכם איש וירד אליי
גלו אלי היום אבן גדולה
דע וראה כי אין בידי רעה ופשע
החזקתי בזקנו והכתינו והמיתנו
היה לי לבן חיל והלחם מלחמות ה'
הכלב אנכי כי אתה בא אליי במקלות
הלא איש אתה ומי כמוך בישראל
הלא אם קטון אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה
הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאוד
הנה לכם ברכה משלל אויבי ה'
העד תעיד להם והגדת להם את משפט המלך
הרף לנו שבעת ימים
וא-להים סר מעליי ולא ענני עוד
ואנכי אהיה לך למשנה
ואתה עשית חסד עם כל בנ' בעלותם ממצרים
וה' ישיב לאיש את צדקתו ואת אמונתו
והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה
והייתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים
וידעו כל הארץ כי יש א-להים לישראל
ויהי ה' עמך כאשר היה עם אבי
ולא יהיה זקן בביתך כל הימים
ולא יהיה לנו לשטן במלחמה

שמואל ב'

מי אמר למי?

אחי אתם עצמי ובשרי אתם
אין לנו חלק בדוד
איש לאהלי ישראל
אל יחשב לי אדני עון
אל תזכר את אשר העוה עבדך
אל תענני כי לא יעשה כן בישראל
אם למוות אם לחיים כי שם יהיה עבדך
אנה אוליק את חרפתי
אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל
דע וראה מה אשיב שולחי דבר
הבו לכם עצה מה נעשה
ה' א-להיך ירצך
הלוא ידעת כי מרה תהיה באחרונה
הלנצח תאכל חרב
הראש כלב אנכי אשר ליהודה
השלום אתה אחי
ואדני המלך כמלאך האלוקים
ואדני המלך חכם כחכמת מלאך
האלוקים
ואמות בעירי עם קבר אבי ואמי
ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל
וה' יעשה הטוב בעיניו
ולא תכבה את נר ישראל ומברכתך
יבורך בית עבדך לעולם ומה יש לי עוד
צדקה ולזעוק עוד
ועשה הטוב בעיניך ופניך הולכים בקרב
זה חסדך את רעך
חזקו והיו לבני חיל

מה נכבד היום מלך ישראל
מה עבדך כי פנית אל הכלב המת
אשר כמוני
מהרו ללכת פן ימהר והשיגנו
סור לך מאחרי למה אככה ארצה
עבדי רמני
עשיתי בנפשי שקר
פיך ענה בך
צא צא איש הדמים ואיש הבליעל
קרב עד הנה ואדברה אליך
ראה דברך טובים ונכחים
רב עתה הרף ירך
שלחו נא את זאת מעלי החוצה
שר צבא תהיה לפני כל הימים
על מי נאמר?
איש גדול הוא מאוד
איש חכם מאד
איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא
אנשים רשעים הרגו את איש צדיק
אשה יפת מראה
בן איש חיל רב פעלים מקבצאל
בן נכה רגלים
היה מתחזק בבית שאול
והאנשים האלה... קשים ממני
והוא הולך יחף
וחמישים איש רצים לפניו
ויבואו כחום היום אל בית איש
בושת
ויגנבו... את לב אנשי ישראל

חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי
אלוקינו
יהיו כנער אויבי אדוני המלך
כאשר עבדתי לפני אביך כן אהיה
לפניך
כזאת וכזאת יעץ _____ וכזאת
וכזאת יעצתי אני
כזה וכזה תאכל החרב
כי עתה כמונו עשרה אלפים
כל עוד נפשי בי
כסאך יהיה נכון לעולם
לא טובה העצה אשר יעץ _____
בפעם הזאת
לא כי קנו אקנה מאותך במחיר
לא תבוא הנה כי אם הסיך העוורים
והפסחים
לאהבה את שנאיך ולשנוא את אהביך
לו אבשלום חי וכולנו מתים כי אז
ישר בעיניך
לך השב את הנער
למה זה אתה רץ בני
למה יקלל הכלב המת הזה את אדוני
המלך
למה לא הלכת עמי
מדוע אתה ככה דל
מדוע בא אדוני אל עבדו
מדוע גנבך אחינו
מה לי ולכם... כי תהיו לי היום לשטן

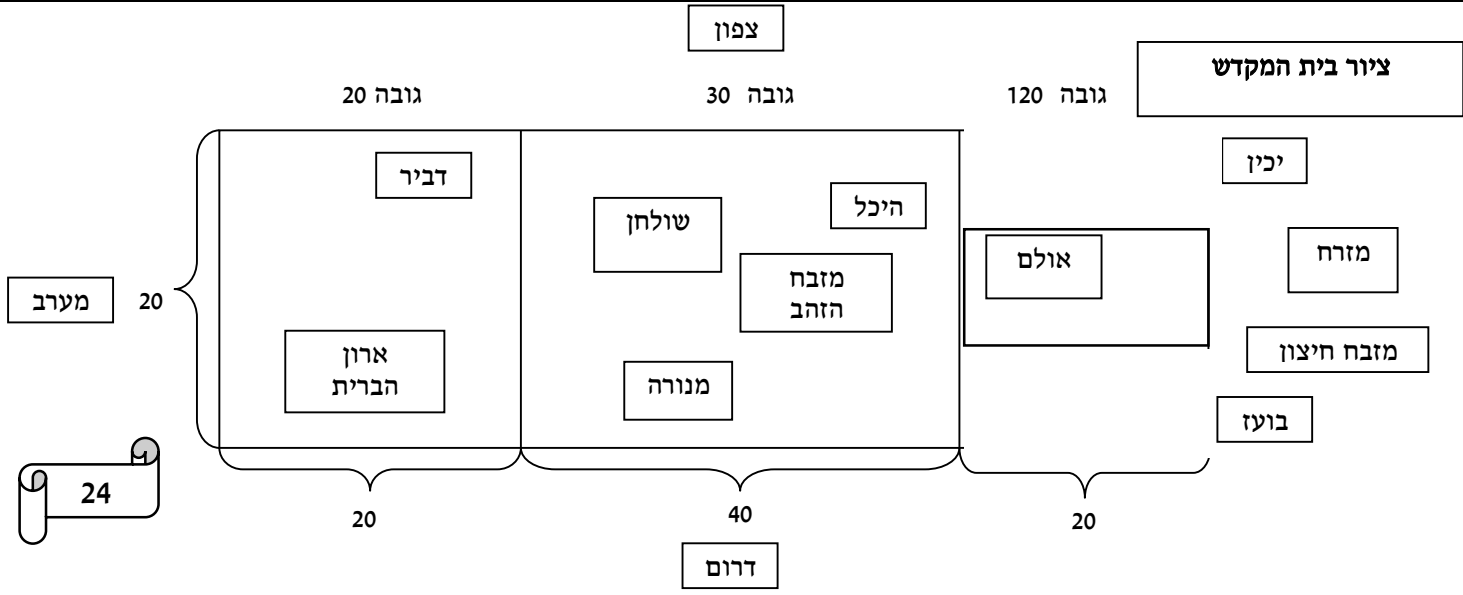
5.ספר מלכים

א. ניצבי שלמה

שם הניצב	אזור הניצבות	סימן לזיכרון
בן חור	הר אפרים	בהר אפרים היו חורים בהם בני ישראל הסתתרו מפני פלשתים בימי שאול
בן דקר	מקץ, שעלבים, בית שמש, אילון בית חנן	קוץ זה דוקר ומעליב את כוח הסיבולת של איש חזק
בן חסד	ארובות, שכה וארץ חפר	מי שמנקה ארובות עושה חסד עם יושבי הבית
בן אבינדב (טפת בת שלמה)	כל נפת דאר	
בענא בן אחילוד	תענך, מגידו, בית שאן, עד אבל מחולה ועד מעבר ליקמעם	
בן גבר	רמות גלעד, חוות יאיר, חבל ארגב, 60 ערים גדולות חומה ובריה נחושת	
אחינדב בן עדא	מחנים	
אחימעץ (בשמת בת שלמה)	נפתלי	
בענא בן חושי	אשר, עלות	
יהושפט בן פרוח	יששכר	
שמעי בן אלא	בנימין	שמעי בן גרא משבט בנימין
גבר בן אורי	ארץ גלעד, ארץ סיחון ועוג	

ב. מעשי שלמה

מפעל הבנייה	כלי/בניין	מידות			תיאור	חומר
		אורך	רוחב	גובה		
בית המקדש (נבנה 7 שנים)	דביר	20	20	20	מקלעת ארזים ופיטורי ציצים אין אבן נראה, דלתות עצי שמן	עץ ארז מצופה זהב
	היכל	40	20	30	קירות הבית- מסב קלע פיתוחי מקלעות כרובים ותימורות, דלתות עצי שמן- מקלעות כרובים ותימורות פטורי ציצים, מזוזות עצי שמן, שתי דלתות עצי ברושים- 2 צלעים גלילים קלועים כרובים ותימורות ופטורי ציצים מיושר אל המחוקה	ציפוי זהב
	אולם	20	10	120		עץ ארז מצופה זהב
בית שלמה (נבנה 13 שנה)	בית יער הלבנון	100	50	30	4 טורי עמודי ארזים, כרותות ארז בראש העמודים, 3 טורי שקופים מחזה אל מחזה 3 פעמים, פתחים ומזוזות רבועי שקף מחזה אל מחזה 3 פעמים	בנוי אבנים יקרות כמידות גזית, מיוסדים על אבנים גדולות 8 ו101 אמות
	אולם העמודים	50	30	-	אולם ועמודים עב על פני העמודים	מל אבנים יקרות כמידות גזית וארז
	אולם הכסא	לא כתוב			ספון בארז מהקרקע עד הקרקע	
	בית שלמה ובית בת פרעה				בדומה לאולם הכיסא	
מעשי הנחושת (על ידי חירם בן אשה אלמנה משבט נפתלי ואיש צורי חורש נחושת)	יכין- ימין ובוועז- שמאל	היקף 12 אמה	18		חוט 12 מסביב, כותרת (מעשה שושן) 5 בראש כל עמוד מורכב משבכים וגדילים, 400 רימונים בשבכות על ראש העמודים (מעשה שושן)	נחושת ממורט (נצקו בכיכר הירדן במעבה האדמה, בית סוכות ובין צרתן)
	ים של שלמה	10 משפה לשפה	10		היקף 30 אמה, 2 טורי פקעים 10 אמות מוצקים ביציקתו, עומד על 12 בקר 3 לכל צד, עביו טפח, שפתו כמעשה שפת כוס פרח שושן, מכיל 2000 בת, ממוקם מכתף ימין קדמה	
	מכוונות	4	4	3	מסגרות להן ובין שלביהן ועליהן אריות בקר וכרובים, 4 אופני וסרני נחושת אמה וחצי, 4 פעמות וכתפות להם, בראש המכונה חצי אמה עגול יתדותיה ומסגרותיה, אריות ותימורות על לוחות המכוונות	
	כיורות	מכיל 40 בת	4		10 בסך הכל, כיור על כל מכונה, 5 מימין 5 משמאל לבית	
	כלי הנחושת	לא כתוב			סירות, יעים, מזרקות	
	מזבח	20	20	10	-	
	כרובים	10 אמות מקצה כנף לקצה השנייה	10		5 אמות כל כנף נוגעות בקירות הבית (מעשה צעצועים)	עצי שמן מצופים זהב
מעשי הזהב	מזבח הזהב	לא כתוב			-	זהב
	שולחן				10 בסך הכל, 5 מימין הבית 5 משמאל	
	מנורות				10 בסך הכל, 5 מימין הבית 5 משמאל	זהב סגור
	שאר הכלים				סיפות, מזמורות, מזרקות, כפות, מחתות	
	מגיני וציני הזהב				200 צנה 3 מנים זהב לכל צנה, 300 מגינים 3 מנים זהב לכל מגן	זהב שחוט

ג. מלכות ישראל

מלחמות במלכי יהודה	מלחמות עם גויים	אירועים מיוחדים בתקופתו	שנות מלכות	שם המלך	סך שנות קיומה	בית המלוכה
רחבעם, אבים	-	חלוקת הממלכה, הקמת עגלי הזהב, הנאום בהר צמריים, חולי אביה ומותו לאחר הדרישה באחיה השילוני	22	ירבעם בן נבט	24	בית ירבעם
-	-	נרצח בידי בעשא בן אחיה	2	נדב		
אסא	ארם (לאור ההתערבות לטובת אסא)	השמדת בית ירבעם, בניית הרמה והפסקת בנייתה בעקבות התערבות בן הדד בצפון	24	בעשא בן אחיה	26	בית בעשא
-	פלשתים	העם צר על גבתון ששייכת לפלשתים	2	אלה		
-	-	העם צר על גבתון, המליך את עמרי, והלה שרף עליו את הארמון	7 ימים	זמרי	-	בית זמרי
-	-	מלך 6 שנים במקביל לתבני עד שגבר עליו, קנה את ההר שומרון ובנה עליה את בירתו	12	עמרי	48	בית עמרי
(חבר ליהושפט מלך יהודה וחיתן את עתליה בתו עם יהורם)	3 מלחמות בארם (שומרון, אפק, רמות גלעד)	הבאת עבודת הבעל לארץ בעקבות הנישואים עם איזבל, בניית יריחו, מעמד הר הכרמל, מעמד הר חורב של אליהו, פרשת נבות היזרעאלי, הסכסוך עם מיכיהו בן ימלא לקראת המלחמה ברמות גלעד	22	אחאב		
-	-	פגישת אליהו עם שליחיו לבעל זבוב והריגת שרי החמישים שבאו לקחת אותו	2	אחזיה		
-	מואב, ארם	הסתלקות אליהו, מלחמת מואב יחד עם יהושפט, ניסי אלישע, פרשת המצורעים	12	יהורם		
(הרג את אחזיה מלך יהודה)	-	הכרית את בית אחאב והשמיד את עבודת הבעל מישראל	28	יהוא	100 וחצי	בית יהוא
-	ארם	לחץ חזאל על ישראל	17	יהואחז		
אמציה	ארם	הניצחון על אמציה ויהודה ומשל החוח, נס החיצים של אלישע ומות אלישע	16	יואש		
-	ארם	השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה	41	ירבעם		
-	-	-	6 חודשים	זכריה		
-	-	-	חודש	שלום בן יביש	-	בית שלום
-	-	היכה את תפסח וכפריה הסובבים אותה, שילם 1,000 כיכר כסף למלך אשור	10	מנחם בן גדי	12	בית מנחם
-	-	-	2	פקחיה		
אחז	אשור	החבירה למלך ארם להילחם ביהודה, גלות 2 וחצי השבטים ושבטי הגליל (נבואת עזריהו בן עווד להשיב את שבויי יהודה)	20	פקח בן רמליהו	-	בית פקח
-	אשור	הקשר עם סוא מלך מצרים, חורבן שומרון וסיום מלכות ישראל בידי אשור	9	הושע בן אלה	-	בית הושע

ד. מלכות יהודה

שם המלך	גיל מלוכה	שנות מלוכה	שם אמו	עשה הישר/הרע בעיני ה'	אירועים מיוחדים בתקופתו	מלכי ישראל בימיו
רחבעם	41	17	נעמה העמונית	הרע בעיני ה'.	חלוקת המלוכה, שישק מלך מצרים עלה על ירושלים, מלחמה בינו לבין ירבעם	ירבעם
אביה	לא כתוב	3	מעכה בת אבשלום דה"י ב': מיכיהו בת אוראל	הרע בעיני ה'.	מלחמת אביה וירבעם, והנאום בהר צמריים-ניצחון של אבים שכבש ערים בדרום אפריים	
אסא	לא כתוב	41	מעכה בת אבשלום	הישר בעיני ה'	מלחמת הכושים, מלחמת בעשא ואסא, והברית עם מלך ארם	ירבעם, נדב, בעשא, אלה, זמרי, עמרי, אחאב
יהושפט	35	25	עזובה בת שלחי	הישר בעיני ה'	מלחמת רמות גלעד, מלחמת מואב, הברית עם מלך ישראל, המלחמה עם העמונים	אחאב, אחזיה, יורם
יהורם	32	8	לא כתוב	הרע בעיני ה'	עליית הערבים על יהודה (דה"י)	יורם
אחזיה	22	1	עתליה בת אחאב	הרע בעיני ה'	השמדת בית אחאב בידי יהוא	
עתליה	לא כתוב	6	לא כתוב	הרע בעיני ה'	איבדה את זרע מלכות יהודה מלבד יואש, שאותו הבריחה דודתו יהושבע, והחביאה אותו במקדש	יהוא
יואש	7	40	צביה מבאר שבע	הישר בעיני ה'. דה"י: כל ימי יהוידע הכהן, משמת עבד ע"ז.	עליית חזאל על יהודה והשוחד של יואש, חיזוק בדק הבית, רצח זכריה, הוכה בידי עבדיו	יהוא, יהואחז, יואש
אמציה	25	29	יהועדן מירושלים	עשה הישר בעיני ה'. דה"י: עבד את אלוהי שעיר.	המלחמה באדום בגי מלח, המלחמה בין יואש מלך ישראל ובינו והתבוסה. הוכה ע"י עבדיו בלכיש	יואש, ירבעם
עוזיהו/עזריה	16	52	יכליהו מירושלים	הישר בעיני ה'. דה"י: ניסה להקטיר קטורת וה' נתן בו צרעת עד יום מותו.	המלחמות בפלישתים ובערבים, וצרעתו בנסיונו להקטיר קטורת	ירבעם, זכריה, שלום, מנחם, פקחיה, פקח
יותם	25	16	ירושא בת צדוק	עשה הישר בעיני ה'	הוא בנה את שער בית ה' העליון, ובימיו ה' החל לשלח ביהודה את רצין מלך ארם ואת פקח מלך ישראל	פקח בן רמליהו
אחז	20	16	לא כתוב	לא עשה הישר בעיני ה'. דה"י: אף עבד את אלוהי ארם.	מלחמת ישראל וארם ביהודה, שליחת השוחד לתגלת פלאסר מלך אשור, הגליית דמשק לקיר, ועשיית מזבח הנחושת החדש	פקח בן רמליהו, הושע בן אלה
חזקיהו	25	29	אבי בת זכריה	הישר בעיני ה': הסיר את הבמות, שיבר את המצבות, וכיתת את נחש הנחושת. דה"י: עשה פסח.	גלות עשרת השבטים, חורבן שומרון, גרי אריות חירוף רבשקה, נפילת צבא אשור, מות סנחריב, והמנחה של ברוך בלאדן בן בלאדן לחזקיהו	הושע בן אלה
מנשה	12	55	חפצי בה	הרע בעיני ה': בנה את הבמות מחדש, שם אשירה בבית ה', ושפך דם נקי. דה"י: שב בתשובה בכלא בבל.	נגזרה גזירת החורבן	מלכות ישראל פסקה
אמון	22	2	משולמת בת חרוץ מיטבה	הרע בעיני ה' כמנשה אביו.	עבדיו קשרו עליו והכו אותו בביתו	
יאשיהו	8	31	ידידה בת עדיה מבצקת	הישר בעיני ה': ביער את כל הע"ז מארץ ישראל, ועשה פסח	חיזוק בדק הבית, מציאת ספר התורה, נבואת חולדה, ועליית פרעה נכו	
יהואחז	23	3 חודש	חמוטל בת ירמיהו מלבנה	עשה הרע בעיני ה' ככל שעשו אבותיו	פרעה נכו אסר אותו ברבלה ונתן מס על הארץ 100 ככרות כסף וזהב, והמליך תחתיו את אחיו יהויקים	
יהויקים	25	11	זבודה בת פדיה מרומה	עשה הרע כמנשה.	ה' שילח ביהודה את גדודי ארם, כשדים, מואב ובני עמון	
יהויכין	18	3 חודשים	נחושטא בת אלנתן מירושלים	עשה הרע כיהויקים	גלות החרש והמסגר	
צדקיהו	21	11	חמוטל בת ירמיהו מלבנה	עשה הרע כיהויקים.	חורבן בית המקדש, וגלות יהודה הסופית	

ה. תפילת שלמה

4 חלקים

1- שבח לה'

(א) קיום ההבטחה לדוד שבנו יבנה את הבית.
(ב) הקמת מלכות שלמה והצבת הארון בבית המקדש

2- בקשה

(א) לשמור את מלכות בית דוד.
(ב) שה' ישמע לתפילותיו בבית המקדש.

3- ייעודי המקדש בבקשת שלמה

(א) מקום תפילה לכל אדם שחטא לחבירו ומשם יצא משפט לכל אדם בהנהגת ה'.
(ב) מקום סליחה במקרים של תבוסה נגד אויב או של פגעי טבע שונים (בהעצר שמים, דבר, שידפון, ירקון, ארבה, חסיל, צרה מאויב, כל נגע או מחלה)
(ג) סליחה לאנשים פרטיים
(ד) מקום תפילה לנכרי
(ה) תפילה לפני יציאה למלחמה
(ו) תפילה מהגלות דרך המקדש

4- הודאה

(נו) בָּרוּךְ יְקֹנֶה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כָּלֹל אֲשֶׁר דָּבַר לֹאֲנָפֹל דָּבַר אֶחָד מִכָּל דְּבָרָיו הַטּוֹב אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ: (נז) יְהִי יְקֹנֶה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִמָּאֲבֹתֵינוּ וְאֵלֵינוּ וְאֵלֵינוּ: (נח) לְהַטּוֹת לִבָּנוּ אֵלָיו לִלְכֹת בְּכָל־דַּרְכָּיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֵּי וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבֹתֵינוּ: (נט) וְיִהְיֶה דְבָרִי אֵלָה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְקֹנֶה קִרְבִּים אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לְעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבָרֵינוּ בְּיוֹמוֹ: (ס) לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמִּי הָאָרֶץ כִּי יְקֹנֶה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: (סא) וְהָיָה לְבַבְכֶם שָׁלֵם עִם יְקֹנֶה אֱלֹהֵינוּ לִלְכֹת בְּחֻקֵּי וּלְשֹׁמֵר מִצְוֹתָיו כְּיוֹם הַזֶּה:

ו. נביאים שונים (מלבד אליהו ואלישע)

חנביא	למי ניבא	מה ניבא	הרקע לנבואה
איש האלוקים מיהודה	ירבעם	על לידת יאשיהו בעתיד שיהרוס את המזבח וישרוף עליו עצמות	בניית שני עגלי הזהב בבית אל ובדן כדי להניא את העם מלעלות לירושלים שלא יחזרו לרחבעם, מינוי כהנים שלא משבט לוי ועלייה על המזבח להקטיר
שמעיה איש האלוקים	לרחבעם ויהודה	שעליהם להימנע ממלחמה עם בני ישראל שנטו אחרי ירבעם, כי מה' היה הדבר	לאחר מות שלמה, רחבעם הלך לשכם שם ישראל נקבצו להמליך אותו. העם ביקש ממנו להקל מהם את עולו של אביו ויעבדוהו באמונה. רחבעם ביקש שהות של 3 ימים, ובסופם קיבל את עצת הילדים להכביד את העול על העם, ולא לעצת הזקנים שיעצו להקל. העם שמע והפגין כנגדו בבזז, ואף רגמו את אדורם שר המס. רחבעם ברח לירושלים, וכאשר שמע על המלכת ירבעם התכונן עם יהודה למלחמה
יהוא בן חנני 1	בעשא מלך ישראל	הוא ניבא כליה מוחלטת על בית בעשא	נבואה זו באה ליהוא בן חנני, כאשר בעשא עבד ע"ז והחטיא את ישראל אתו. התברר בדיעבד שהוא גרוע כמו ירבעם
יהוא בן חנני 2	יהושפט בן אסא מלך יהודה	הוא אמר ליהושפט שיצא עליו קצף לפני ה' על שחבר לרשע, אך יש לו מנגד זכויות רבות על שביער ע"ז מן הארץ	המלחמה ביחד עם אחאב מלך ישראל נגד ארם ברמות גלעד, ממנה חזר בשלום
זכריה בן יהוידע הכהן	יואש בן אחזיהו מלך יהודה	הוא הוכיח את יואש ועיבדיו על שעבדו ע"ז, ואמר להם שאם יעזבו את ה' - ה' יעזבו אותם	לאחר מות יהוידע הכהן, באו שרי יואש והשתחוו אליו. הם עזבו את ה' ועבדו את האשרים והעצבים. ה' שלח אליהם נביאים להזהירם בתשובה ולא שמעו
עודד הנביא	בני ישראל בתקופת פקח	הוא ביקש מהעם להשיב את 200,000 השבויים ששבו מיהודה, כי חרון אף ה' עליהם על שטבחו ביהודה	אחז היה מלך רשע, שחטא רבות לה' בע"ז ומולך. בשל חטאיו, ה' מסר אותו בידי מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל, והם הכו ביהודה וירושלים 120,000 איש ושבו 200,000 נשים בנים ובנות
יחזיאל בן זכריה	יהושפט מלך יהודה	הוא בישר ליהושפט ויהודה שלא יראו מפני העמונים ואנשיהם, כי ה' איתם והוא ינצח בעבורם את המלחמה	בני עמון, מואב והמעונים התאגדו למלחמה על יהודה וחנו בעין גדי. כאשר יהושפט שמע על כך, הוא קרא צום בכל יהודה, והתפלל עם עמו לה' שיצילם מידם
אחיה השילוני 1	ירבעם בן נבט	הוא בישר לו שהוא יהיה מלך על עשרה שבטים מישראל, וישאר שבט אחד ליהודה בעבור דוד. זאת, מכיוון ששלמה לא שמר את מצוות ה' ועבד לאלילי נשותיו הנכריות	לעת זקנתו, לבו של שלמה נטה בידי נשיו, והוא הכין מזבחות לאליליהן השונים. ה' הקים לו שטנים: את הואדד בדרום, רזון בן אליעד בצפון, ואת ירבעם בן נבט שמרד בו
אחיה השילוני 2	אשתו של ירבעם שבאה בשליחות בעלה	הוא ניבא כליה על בית ירבעם בשל חטאיו שהחטיא את ישראל, ואביה הילד החולה, ימות בבואה לעיר ויהיה היחיד שיקבר, יען נמצא בו דבר טוב. הוא ניבא גם את גלות ישראל העתידית	לאחר סיפור הנביא עם המזבח בבית אל, ירבעם עדיין לא שב מדרכו הרעה, והוסיף לחטוא ולהחטיא את ישראל. באותה עת חלה אביה, בנו של ירבעם. ירבעם אמר לאשתו להתחפש ולקחת 10 לחם ניקודים ובקבוק דבש, וללכת לשילה אל אחיה השילוני, לשאול מה יהיה לו
אליעזר בן דודוהו	יהושפט בן אסא מלך יהודה	הוא ניבא ליהושפט, שאניותיו ששלח יחד עם אניות אחזיה מלך ישראל שהיה רשע, ישרבו	יהושפט התחבר עם אחזיה מלך ישראל, למרות שהיה רשע, ושלחו יחדיו אניות מעציון גבר אל תרשיש
חנני הרואה	אסא בן אבים מלך יהודה	הוא הוכיח את אסא על ששלח לקרוא למלך ארם לעזור לו עם בעשא, ולא בטח בה' כמלחמתו עם הכושים	בשנת 36 שנה לאסא מלך יהודה, עלה מלך ישראל, בעשא בן אחיה, ובנה את הרמה, כדי למנוע כניסה ויציאה אל אסא מלך יהודה. כתגובה, אסא שלח שוחד למלך ארם שיבא לעזור לו. מלך ארם הסכים ופגע בערי נפתלי, ובעשא נאלץ להפסיק את בניית הרמה. אסא וכל יהודה לקחו את אבני ועצי הרמה ובנו בהם את גבע והמצפה
חולדה הנביאה	יאשיהו בן אמון מלך יהודה	היא ניבאה לשליחיו של יאשיהו שה' מתכונן להביא פורענות קשה על ירושלים ויושביה ככל הכתוב בספר התורה. אך, משום שיאשיהו נכנע לפני ה', הפורענות לא תבוא בימיו	תוך כדי המבצע לחיזוק בדק הבית, חלקיהו הכהן הגדול ושפן הסופר מצאו ספר תורה. הם קראו אותו לפני יאשיהו, והוא קרע את בגדיו כששמע את הפורענויות שעתידות לבוא על חטאי בני עמו. על כן הוא שלח שליחים לחולדה הנביאה לשאול ממנה את דבר ה'

5. ספר יחזקאל

העמים ששחרו עם צור והסחורות

שם העם/ארץ	הסחורה/משאב	שימוש	ציטוט
שניר	ברושים	בניית לוחות	ברושים משניר בנו לך את כללחתים
לבנון	ארז	תורן	ארז מלבנון לקחו לעשות תרן עליך
בשן	אלונים	משוטים	אלונים מבשן עשו משוטיך
איי כתיים	שן בת אשרים	קרשים	קרשך עשרשן בתאשרים מאיי כתיים:
מצרים	שש ברקמה	מפרש ונס	שש ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס
איי אלישה	תכלת וארגמן	כיסוי	תכלת וארגמן מאיי אלישה היה מכסך:
צידון וארוד	יושבים וחכמים	שטים וחובלים	ישבי צידון וארוד היו שטים לך חכמך צור היו בך המה חבליך:
גבל	זקנים חכמים	מחזיקי בדק	זקני גבל וחכמיה היו בך מחזיקי בדקך
אניות הים	אניות ומלחים	ערבון	כלאניות הים ומלחיהם היו בך לערב מערבך:
פרס, לוד ופוט	אנשי צבא	צבא ונשק	פרס לוד ופוט היו בחילך אנשי מלחמתך מגן וכובע תלרבך המה נתנו הדרך:
ארוד	חיילים	שומרים על המגדלים והחומות	בני ארוד וחילך עלחומותיך סביב וגמדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו עלחומותיך סביב המה כללו יפך:
תרשיש	כסף, ברזל, בדיל, עופרת	עזבון	תרשיש סחרתך מרב כסף ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבונך:
יוון, תובל ומשך	נפש אדם וכלי נחושת	ערבון	יון תבל ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נחושת נתנו מערבך:
תוגרמה	סוסים, פרשים, פרדים	עזבון	מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזבונך:
בני דדן ואיים רבים	קרנות שן, הבנים	אשכר	בני דדן רכליך איים רבים סחרת ידן קרנות שן והבנים השיבו אשכרך:
ארם	נפך, ארגמן, רקמה, בוך, ראמות, כדכד	עזבון	ארם סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן ורקמה ובוך וראמת וכדכד נתנו בעזבונך:
יהודה וארץ ישראל	חיטי מינית, פנג, דבש, שמן, צורי	ערבון	יהודה וארץ ישראל המה רכליך בחטי מנית ופנג ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך:
דמשק	יין, חלבון, צמר צחר	סחרת ברוב מעשים	דמשק סחרתך מרב מעשיך מרב כלהון ביין חלבון וצמר צחר:
דן ויוון מאוזל	ברזל, עשות, קדה, קנה	ערבון	דן ויון מאוזל בעזבונך נתנו ברזל עשות קדה וקנה במערבך היה:
דדן	בגדי חופש	לרכב	דדן רכלתך בבגדי חפש לרכבה:
ערב וכל נשיאי קדר	כרים, אילים, עתודים	סוחרים	ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ידך בכרים ואילים ועתודים גם סחריך:
רכלי שבא ורעמא	בושם, אבן יקרה	עזבון	רכלי שבא ורעמא המה רכליך בראש כלבשם ובכלאבן יקרה וזהב נתנו עזבונך:
חרן, כנה, עדן, רכלי שבא, אשור	מכלולים, גלומי תכלת ורקמה, גנזי ברומים בחבלים, חבושים וארזים	מרכולת	חרן וכנה ועדן רכלי שבא אשור כלמד רכלתך המה רכליך במכללים בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי ברומים בחבלים חבושים וארזים במרכלתך:
תרשיש	שרות	ערבון	אניות תרשיש שרותיך מערבך

6. ספר עמוס בנוקדים מתקוע, נבואתו נאמרה שנתיים לפני הרעש

העם	החטא שבעיטני באה הפורענות	העונש
דמשק	דושם בחרוצות הברזל את הגלעד	ושילחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדד, ושבתי בריח דמשק, והכרתי יושב מבקעת און, ותומך שבט מבית עדן, וגלו עם ארם קירה אמר ה'
פלשת	הגלותם גלות שלימה להסגיר לאדום	ושילחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנותיה, והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון, והשיבותי ידי על עקרון, ואבדו שארית פלשתים אמר ה' אלוקים
צור	הסגירם גלות שלימה להסגיר לאדום ולא זכרו ברית אחים	ושילחתי אש בחומת צור ואכלה ארמנותיה
אדום	רדפו בחרב אחיו ושיחת רחמיו, ויטרפו לעד אפו, ועברתו שמרה נצח	ושילחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה
בני עמון	בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם	והיציתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה, בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה, והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדיו אמר ה'
מואב	שרפו עצמות מלך אדום לשיד	ושילחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות, ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר, והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרוג עמו אמר ה'
יהודה	מאסם את תורת ה' וחוקיו לא שמרו ויתעו כזביהם אשר הלכו אבותם אחריהם	ושילחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלים
ישראל	מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים, השואפים על עפר ארץ בראש דלים, ודרך ענווים יטו, ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי, ואצל בגדים חבולים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו בית אלוהיהם, כפיות טובה לעומת חסדי ה' בכיבוש הארץ, השקיית הנזירים יין והשתקת הנביאים	אנכי מעיק תחתיתכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר, ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ כוחו וגבור לא ימלט נפשו, ותופש הקשת לא יעמוד וקל ברגליו לא ימלט ורוכב הסוס לא ימלט נפשו, ואמיץ לבו בגיבורים ערום ינוס ביום ההוא נאום ה'

הילכו שנים יחדיו	בלתי אם נועדו
הישאג אריה ביער	וטרף אין לו
היתן כפיר קולו ממעונתו	בלתי אם לכד
התיפול ציפור על פח הארץ	ומוקש אין לה
היעלה פח מן האדמה	ולכוד לא ילכוד
אם ייתקע שופר בעיר	ועם לא יחרדו
אם תהיה רעה בעיר	וה' לא עשה
אריה שאג	מי לא יירא
ה' אלוקים דיבר	מי לא יינבא

- ולא שבתם עדי נאום ה' סדר הפורענויות בשל אי החזרה בתשובה

1. נקיון שיניים בערים וחוסר לחם בכל המקומות
2. מניעת הגשם מערים אחדות לעומת אחרות, והתאספות ערים לשנות מים ולא ישבעו
3. שידפון וירקון, וגזם שאוכל גנות וכרמים, תאנים וזיתים
4. דבר בדרך מצרים, הריגת הבחורים בחרב, שביית סוסייהם, העלאת באוש המחנה באפים
5. הפיכה כמהפכת אלוקים סדום ועמורה

עונש אמציה על הניסיון להשתיק את עמוס:

- (1) אשתו בעיר תזנה (2) בניו ובנותיו יפלו בחרב (3) אדמתו תחולק בחבל (4) הוא ימות על אדמה טמאה
- (5) ישראל גלה יגלה מעל אדמתו

ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת וגדרתי את פריציהן והריסותיו אקים ובניתי כימי עולם

- חזיונות עמוס

<u>החזיון</u>	<u>משמעותו</u>	<u>תפילת עמוס</u>	<u>תגובת ה'</u>
גובי בתחילת עלות הלקש והנה לקש אחר גיזי המלך	כלוי כל תבואת הארץ על ידי הארבה	אדני אלוקים סלח נא מי יקום יעקב כי קטון הוא	ניחם ה' על זאת לא תהיה אמר ה'
ה' קורא לריב באש	שהאש אכלה את תהום רבה ותשרוף את כל צמח השדה	אדני אלוקים חדל נא מי יקום יעקב כי קטון הוא	ניחם ה' על זאת גם היא לא תהיה אמר אדני אלוקים
ה' ניצב על חומת אנך ובידו אנך ושאל את עמוס מה הוא רואה	מדידת עוונות ישראל במשפט ומידה ויכרית את הע"ז מתוך שלא יהיה מי שיעבוד בהם	-	-
(פרק ח') כלוב קין ושאל את עמוס מה הוא רואה	בא הקץ ויגלו כפירות הקין שהגיעו לבישולם ולא יוסיף לעבור על פשעיו	-	-

7. ספר מלאכי

<u>קריאת ה'</u>	<u>שאלת העם</u>	<u>תשובת ה' בידי מלאכי</u>
אהבתי אתכם אמר ה'	במה אהבתנו	הלא אח עשיו ליעקב נאם ה' ואוהב את יעקב ואת עשיו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר
בן יכבד אב ועבד אדוניו ואם אב אני איה כבודי ואם א-לוהים אני איה מוראי אמר ה' צבאות לכם הכהנים בוזי שמי	במה בזינו את שמך	-
מגישים על מזבחי לחם מגואל	במה גאלנוך	באמרכם שולחן ה' נבזה הוא... וכי תגישון עור לזבוח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין רע הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך
מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם	על מה	על כי העיד ה' ביןך ובין אשת נעורך אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך
הוגעתם ה' בדבריכם	במה הוגענו	באמרכם כל עושה רע טוב בעיני ה' ובהם הוא חפץ או איה אלוקי המשפט
שובו אליי ואשובה אליכם	במה נשוב	-
היקבע אדם א-לוהים כי אתם קובעים אותי	במה קבענוך	המעשר והתרומה במארה אתם נארים ואותי אתם קובעים הגוי כולו הביאו את המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר ה' צבאות אם לא אפתח לכם את ארוכות השמים והריקותי לכם ברכה עד בלי די
חזקו עליי דבריכם	מה נדברנו עליך	אמרתם שוא עבוד א-לוהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדורנית מפני ה' צבאות

8. ספר דניאל (פרקים א', ח'-י"ב)

פרק א' הכנת דניאל וחבריו לשירות מלך בבל ונסיון הזרעונים

דניאל מובא לבבל יחד עם חנניה מישאל ועזריה במצוות נבוכדנצר כדי שישתדלו לפניו, על אשפז רב סריסיו שיביא לו ילדים מזרע המלוכה ומהפרתמים שאין בהם כל מאוס, טובי מראה, משכילים בכל חכמה, יודעי דעת ומביני מדע, שיש בהם כח לעמוד בהיכל המלך, וללמד אותם ספר ולשון כשדים.

המלך מקציב להם אוכל מארמונו ודניאל וחבריו מבקשים מהממונה עליהם שלא לתת להם מפת בג המלך. בתחילה חושש מתגובת המלך אם יחלשו, ובשל כך הם מציעים לו לנסות אותם עשרה ימים ולהאכיל אותם זרועים ומים ואם יחלשו יאכלו מפת בג המלך. בתום עשרת הימים מגלים שדניאל וחבריו נראים טובים ובריאי בשר יותר מחברייהם והמלצר לוקח את מנתם מאת המלך ונותן להם זרעונים בקביות.

דניאל וחבריו התמחו בכל מדע והשכל וכל ספר וחכמה, ובלטה במיוחד מומחיותו של דניאל בהבנת חזיונות וחלומות. המלך מדבר איתם ומגלה שהם חכמים פי עשרה יותר מכל החרטומים והאשפים שלו.

פרק ח'- חזון דניאל על הצפיר והאיל בשושן הבירה

מראה החזיון	פירושו בידי המלאך גבריאל
איל אחד עם קרנים שמננח ימה, צפונה ונגבה, כל חיות לא עמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצונו והגדיל	מלכי מדי ופרס
צפיר עיזים בא מן המערב ומנצח את האיל ולא היה מציל לאיל מידו	מלכות יוון
קרן חזות גדולה בין עיני הצפיר	המלך הראשון (אלכסנדר מוקדון)
צפיר העיזים מגדיל עד מאוד וכאשר הקרן הגדולה נשברת היא מתחלקת לחזות ארבע קרנים תחתיה לארבע רוחות השמים	שיעמדו 4 מלכויות תחת מלכות המלך הראשון (תלמי, סלווקוס, אנטיגנוס, רומי)
הקרן הצעירה מגדילה יתר אל המזרח הנגב והצבי (ארץ ישראל), מגדילה על צבא השמים, ומפילה מצבא השמים ומהכוכבים ורומסת אותם	בסוף מלכות 4 המלכויות כהתם הפושעים יעמוד מלך עז פנים ומבין חידות (טיטוס)
הקרן הצעירה מגדילה עד שר הצבא, ומרים ממנו את התמיד והושלך מכון מקדשו, נותנת צבא על התמיד בפשע, משליכה אמת ארצה עושה ומצליחה	המלך הזה עצם בכוחו ולא בכוחו, ישחית נפלאות ויצליח ועשה, ובשלוה ישחית רבים ובאפס יד יישבר (ע"י זבוב במוחו)
אחד קדוש שואל את הפלמוני המדבר: "עד מתי החזון התמיד והפשע שומם תת וקודש וצבא מרמס?" והלה משיב: "עד ערב בוקר 2,300 ונצדק קודש"	אמת הוא ויש לסתום את החזון כי לימים רבים (עד שיתממש)

דניאל נעשה חולה ולאחר מכן קם ועושה את מלאכת המלך והיה משתומם על המראה מבלי שאיש מבין מה קורה לו.

פרק ט'- תפילת דניאל לבניית ירושלים כנבואת ירמיה וגילוי הסוד על ידי גבריאל

בשנת אחת לדרישוש בן אחשוורוש (לא זה של מגילת אסתר. אחשוורוש זהו שם מלוכה בפרס, בדומה לפרעה במצרים) דניאל מתבונן בנבואת ירמיה שניבא את שוב ירושלים 70 שנה לאחר חורבנה. משזו אינה נבנית הוא מתפלל לה' לבוש בשק ואפר.

בתפילתו יש 3 חלקים:

(1) וידוי על חטאי ישראל, המלכים שהביאו את עונש הגלות מהארץ

(2) הצדקת הדין שנעשה לישראל באמצעות הגלות

(3) בקשה להשבת חרון האף מירושלים תוך הדגשה לפנות לרחמי ולא על צדקות ישראל, כיוון שהיו חרפה לגויים מסביב, ויעשה למענו כי שמו נקרא על ירושלים ועמו

גבריאל המלאך נוגע בו כעת מנחת ערב ואומר לו את הדברים הבאים:

דְּנִיאֵל עֲתָה יִצְאָתִי לְהִשְׁכִּילֶךָ בִּינָה:

בְּתַחֲלַת תַּחֲנוּנֶיךָ יֵצֵא דְבַר וְאֲנִי בָאתִי לְהַלְיֵד כִּי חֲמוּדוֹת אֶתָּה וּבִין בְּדָבָר וְהָבֵן בְּמִרְאָה: שְׂבָעִים שָׁבָעִים נִחְתָּךְ עַל־עֲמָךְ וְעַל־עִיר קְדֻשְׁךָ לְכֹלֵא הַפֶּשַׁע וְלַחֲתֹם חֲטָאוֹת חֲטָאת וְלִכְפֹּר עוֹן וְלִהְיֵא צֶדֶק עֲלֵמִים וְלַחֲתֹם חֲזוֹן וְנִבְיָא וְלִמְשַׁח קֹדֶשׁ קְדָשִׁים: וְתִדְעַ וְתִשְׁכַּל מִן־מִצְרָא דְבַר לְהַשִּׁיב וְלִבְנוֹת יְרוּשָׁלַם עַד־מִשְׁחֵי נְגִיד שְׂבָעִים שְׂבָעָה וְשְׂבָעִים שָׁשִׁים וְשָׁנִים תִּשׁוּב וְנִבְנְתָה רְחוֹב וְחוֹרֵץ וּבָצֹק הָעֵתִים: וְאַחֲרֵי הַשְּׂבָעִים שָׁשִׁים וְשָׁנִים יִכְרַת מִשְׁיַח וְאִין לוֹ וְהָעִיר וְהַקְדֵּשׁ יִשְׁחִית עִם נְגִיד הַבָּא וְקִצּוֹ בְּשִׁטָּף וְעַד קֵץ מַלְחָמָה נִחְרָצַת שְׁמָמוֹת: וְהַגְבִּיר בְּרִית לְרַבִּים שְׂבוּעַ אֶחָד וְחֲצֵי הַשְּׂבוּעַ יִשְׁבִּיתָ וְזָבַח וּמִנְחָה וְעַל כָּנֶף שְׂקוּצִים מִשְׁמֵם וְעַד־כֹּלָה וְנִחְרָצָה תִתֵּן עַל־שָׁמֶם:

פרקים י"ב - אבל דניאל על ירושלים, התגלות איש הבדים בחידקל ובאור החזיון והקץ

אבל דניאל על ירושלים- 3 שבועות שבהם- לא אכל לחם חמודות, לא אכל בשר, ולא שתה יין, ולא סך

חזיון איש הבדים בחידקל- בתאריך 24 לחודש הראשון בשנה השלישית לכורש

תיאור איש הבדים- מתניו חגורים בכתם אופז, גוייתו כתרשיש, פניו כמראה ברק, עיניו כלפידי אש, זרועותיו ומרגלותיו כעין נחושת קלל, קול דבריו כקול המון (הדוד בשיר השירים- צח ואדום, דגול מרבבה, ראשו כתם פז, קווצותיו תלתלים שחורות כעורב, עיניו כיונים על אפיקי מים רוחצות בחלב יושבות על מלאת, לחייו כערוגות הבושם מגדלות מרקחים, שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר, ידיו גלילי זהב ממולאים בתרשיש, מעיו עשת שן מעולפת ספירים, שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז, מראהו כלבנון בחור כארזים, חכו ממתקים וכולו מחמדים)

איש הבדים אומר לדניאל שהוא עמד מול שר מלכות פרס 21 יום והוא בא להגיד לדניאל מה יקרה באחרית הימים. דמות אדם נוגעת בדניאל והוא ירא מאוד והזדעזע מאוד מהמראה ואומר שנהפכו עליו ציריו ולא עצר כח, ואיך יוכל לדבר עמו כאשר לא עמד בו כח ולא נשארה בו נשמה

לאחר מכן דמות אדם נוגעת בדניאל ומחזקת אותו ואיש לבוש הבדים אומר לו: "אל תירא איש חמודות שלום לך חזק וחזק", ודניאל מתחזק מדבריו ואומר שיכול לדבר עמו. איש לבוש הבדים שעודו שב להלחם במלכות פרס ושר יון בא, ואיש אינו מתחזק איתו מלבד מיכאל שר ישראל. הוא מנבא בשנה הראשונה לדרייוש המדי שיעמדו עוד 3 מלכים לפרס ולאחר מכן יעמוד מלך גיבור במלכות יוון, שבמותו תתחלק ל4 ממלכות.

מלחמות מלך הנגב עם מלך הצפון

1. מלך הנגב יחזק וימשול ממשל רב
2. בת מלך הנגב תצא להלחם במלך הצפון, ותינתן היא ומביאה ותביס את מלך הצפון, וכן בנה יבוא במעוז מלך הצפון ויחזיק בו, ויביא למצרים שלל עם אלוהיהם ונסיכיהם בשבי
3. יבוא בן זה למלך הנגב וישוב אל אדמתו
4. מלך הנגב יצא ויילחם בו ועם מלך הצפון שיעמיד המון רב וינצח
5. מלך הצפון יעמיד המון רב מן הראשון ויבוא לקץ העיתים שנים בחיל גדול וברכוש רב, ויעמוד על מלך הצפון יחד עם פריצי עם ישראל שינסו להעמיד חזון ויכשלו. מלך הצפון ילכוד עיר מבצרות אך הוא ופריצי ישראל כולם ייפלו בידי מלך הנגב
6. מלך הנגב ישים פניו לבוא בתוקף כל מלכותו וישרים עמו ועשה, וייתן לו את בת הנשים להשחיתה
7. ילכוד איים רבים וישבית קצין ואז ישוב למעוזי ארצו ויכשל ויפול ולא יימצא

נבואה על בית חשמונאי

- 1) מעביר נוגש הדר מלכות יעמוד ויישבר בימים אחדים לא באפים ולא במלחמה.
- 2) תחתיו יעמוד מלך שלא נתנו עליו הוד מלכות ויחזיק מלכות בחלקלקות (הורדוס) שיעשה נוראות בארץ, יילחם במלך הנגב, וזרועים ממנו יעמדו וחיללו המקדש, ויסירו התמיד ויעמידו שיקון משומם. -הצלחת שונאי הדת וסבל המשכילים
- התחזקות מלך הצפון והתגאותו על הכל ועל א-ל א-לים ויצליח במעשיו. יכבד אלילים בכסף וזהב וחמודות, ולאליילים אלו יעשה מבצרי מעוזים וירבה כבוד לזה שיכיר, וימשילם ברבים ויחלק אדמה במחיר.
- מלך הצפון ילחם במלך הנגב, יסתער עליו ברכב ובפרשים ובאניות רבות, ויבוא בארצות ישטוף ויעבור. הוא יבוא בארץ הצבי ורבות ייכשלו, ומי שיימלט מידו הם: אדום, מואב וראשית בני עמון. הוא ימשול במכמני הזהב והכסף ובכל חמודות מצרים, ורכוש לובים וכושים יהיה לו במצעדיו. יבהלו אותו שמועות ממזרח ומצפון ויצא בחמה גדולה להשמיד ולהחרים רבים. יטע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי קודש ויבוא עד קיצו ואין לו עוזר

- באותה עת יעמוד מיכאל השר הגדול למלט את ישראל מידי צרה שלא הייתה מימות גוי וכל הכתוב בספר יימלט. בתחיית המתים יקומו הצדיקים והרשעים יהיו לחרפות לדראון עולם, והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע ומצדיקי הרבים יזהירו ככוכבים לעולם ועד

- דניאל מצווה לחתום את הדברים עד עת קץ, והוא רואה שני אחרים עומדים משני צידי היאור ואחד מהם שואל את איש לבוש הבדים עד מתי יהיה קץ הפלאות. איש לבוש הבדים מרים את ימינו ושמאלו אל השמים ונשבע בחי העולם על 3 זמנים: 1) מועד מועדים וחצי וככלות יד עם קודש יכלו כל אלו. דניאל שואל מה תהיה באחרית אלה ואיש לבוש הבדים נותן לו עוד שני זמנים: 2) מעת הוסר התמיד ולתת שיקון משומם 1290. 3) אשרי המחכה ויגיע ל 1335 (לפי המלבי"ם- 5963). הוא אומר לדניאל לנוח ויעמוד לגורלו לקץ הימין.

9. ספר נחמיה - א. רשימת העולים

קבוצה/קטגוריה	שם/ מי הנשוא	כמות	סימן לזיכרון	
שמות העולים	בני פרעש	2172	פרעש מציק בקב"ע (באופן קבוע) ב' אלפים + קב"ע (172) = 2172	
	בני שפטיה	372	ש"פ (380) - ט' (9) - 371 + (הכולל) השם עצמו = 372	
	בני ארח	652	תב"ן קס"ם - 200+452 = 652	
	בני פחת מואב לבני ישוע ויואב	2818	ח"י (28) אב"ה (18) - 28+18 = 2818	
	בני עילם	1254	הדין עלום, ולכן ז"ה (12) ד"ן (54) = 1254	
	בני זתוא	845	זתוא! אל תתמ"ה על שמך! תתמ"ה = 845	
	בני זכי	760	זכאי וצדיק ניצל מ-4 פרעו"ת (חרב, רעב, דבר, מגיפה) פרעו"ת (756) 760 = 4+	
	בני בנוי	648	על בוני המקדש תרח"ם (648)	
	בני בבי	628	בבית המקדש קרבן נשי"ם (400) יר"ח (228) - 628	
	בני עזגד	2322	משפחת עזגד ח"ה (23) יח"ד (22) - 2,322	
	בני אדניקם	667	אדני קם מהגולה ובמקדש בנ"ה (57) ש"ש (610) - 667	
	בני בגוי	2067	לאחר 70 שנה בחר"ל גוי הבי"ן (67) יד"ו (20) של הקב"ה - 067,2	
	בני עדין	655	אדם עדין קש"ר (600) נא"ד (55) לקראת העלייה לארץ - 655	
	בני אטר לחזקיה	98	חזקיהו היה צדיק 100 אחוז אך שני בניו רשעים היו לו - 100-2 = 98	
	בני חשם	328	חשם דומה לחשך, חש"ך = 328	
	בני בצי	324	ב' צ"י (200) + ב' (2) * בני (62) = 124 + 100 = 324	
	בני חריף	112	אדם חכם הוא חריף ובק"י = 112	
	בני גבעון	95	100- מספר האותיות של גבעון = 95	
	אנשי בית לחם ונטופה	188	פ"ל (110) החונ"ט (78) = 188	
	אנשי ענתות	128	ע' (70) + נ' (50) = 120 + ת"ת בגימטריא קטנה (8) = 128	
	אנשי בית עזמוות	42	" עזה כמוות אהבה" - אהבה (13) כמו זה"ב (29) - 13+29 = 42	
	אנשי קרית יערים, כפירה ובארות	743	אם תבא"ר (603) תורה נכון- יק"ל (140) לכופר להאמין	
	אנשי הרמה וגבע	621	ר"ם וגב"ע קיבלו רע"ל = 621	
	אנשי מכמס	122	במכמש יונתן ונערו היו 2 שהרגו 1/2 מענה צמד שדה = 122	
	אנשי בית אל והעי	123	איש אחד יותר מאנשי מכמס = 123	
	אנשי נבו אחר	52	נ"ב של המילה נבו = 52	
	בני עילם אחר	1254	כמו עילם א'	
	בני חרים (1)	320	מ'-ח' = 32 * בגימטריה (10) = 320	
	בני ירחו	345	מספרים עוקבים על כיבוש ירחו (3,4,5,6,7)	
	בני לוד חדיד ואונו	721	בני לוד חדיד = 128 - א' = 127, ונ"ו סב, סובב מספרים = 721	
	בני סנאה	3,930	69 = 39+30, ס"ה + נ' בגימטריא קטנה- א' = 69	
כהנים	בני ידעיה לבית ישוע	973	בחורבן כל"י (60) שר"ת (900) אבד"ו (13) = 973	
	בני אמר	1,052	בית המקדש נבנה עם א' ב"ן- א' אלפים (1,000) ב"ן (52)	
	בני פשחור	1,247	בבניין המקדש א'זמ"ר- א' אלפים (1,000) זמ"ר (247) = 1,247	
לויים	בני חרים (2)	1,017	לכהנים ראשית ג"ז (10) יה"ב (17) - 1,017	
	בני ישוע לקדמיאל לבני להודוה	74	הנער הלוי של מיכה היה נכד של משה, נכ"ד = 74	
	משוררים בני אסף	148	הלויים לימדו תורה בישראל- ובלי תורה אין קמ"ח - 148	
נתינים ומשפחות נוספות	השוערים- בני שלום, אטר, טלמון, עקוב, חטיטא, שובי	138	הלויים לא נטלו חלק בארץ- חל"ק - 138	
	הנתינים ובני עבדי שלמה	392	20 יותר מבני שפטיה	
סה"כ כל העולים	בני דליה, טוביה, נקודא	642	250 יותר מהנתינים	
	42,360			
בהמות ואנשים נלווים	עבדים ואמות	7,337	עבד הוא כאב"ן (73) ואמה כגד"י (37) - 7,337	
	משוררים ומשוררות	245	משורר הוא אדם ששר על רמ"ה (245)	
	גמלים	435	בנסיעה על גמל את ציודו עליו תל"ה (435)	
	חמורים	6,720	חמור חזק אינ"ו (67) דוה"ה (20) - 720,6	
תרומות	התרשתא	זהב דרכמונים	1,000	זהב התרשתא , תר"ת = 1,000
		מזרקות	50	מזריקים מים שמקורם בים, י"ם = 50
		כתנות כהנים	530	התרשתא שמע שבונים את המקדש אז ש"ר (500) הוד"ה (30) - 530
	ראשי האבות	זהב דרכמונים	20,000	עושר של זהב הוא גדול כמו 400 זוז (ת' = 400)
		כסף מנים	2,200	נ"מ + כסף בגימטריא = 2,200
	שארית העם	זהב דרכמונים	20,000	זהב הוא א' ביוקר בין המתכות
		כסף מנים	2,000	40*50 (נ"מ) = 2,000
כתנות כהנים		67	כהנים לא נכנסים למקדש בלי סב"ה (67)	

ב. חתומי ברית אמנה בימי נחמיה

קבוצה	שמותיהם	סימן לזיכרון
נחמיה והכהנים	נחמיה, צדקיה	נחמיה עשה צדק עם ה'
	שריה, עזריה, ירמיה	ירמיה זכה לעזרה והצלה מאת ה' כמו ישראל עליו נאמר כי שרית
	פשחור, אמריה, מלכיה	פשחור בן אמר היה בזמנו של צדקיהו המלך
	חטוש, שבניה, מלך	דוד הודה שחטא וה' וידע שבנו אהוב ליה ויהיה ראוי למלך על ישראל
	חרים, מרמות, עובדיה	מוחרם המרים ומתגאה על עובד יה
	דניאל, גנתון, ברוך	דניאל פתר חלום על אילן בגן והיה ברוך על ידי נבוכדנצר
	משולם, אביה, מימין	אמרתי לאשתי שהקנס משולם על ידי אביה לאחר שפגעה ברכב מימין למגדל
	מעזיה, בלגי, שמעיה	למרים בת בלגה הייתה תעוזה לפגוע במזבח ושמע יה לישראל והענישו את משמרתה
לויים	ישוע בן אזניה, בינוי, קדמיאל מבני חנדד	יהושע בנה את היסוד של עם ישראל בארץ ומקדם את רצונו של האל
	שבניה, הודיה, קליטא, פלאיה, חנן	ב-שוב בני ישראל הם הודו ליה על קליטתם והפלא ששמע להם מהיותו חנון ורחום
	מיכא, רחוב, חשביה	מיכה גייס לוי שמצא ברחוב וחשב שיה איתו
	זכור, שרביה, שבניה	זכור שרבו הוא במעמד גבוה כמו שבן יה הוא חשוב
ראשי העם/השרים	הודיה, בני, בנינו	בהיותנו בארץ אני אומר הודו ליה שבני ואני בנינו את המקדש
	פרעוש פחת מואב, עילם, זתוא, בני	פרעוש הוא קטן וכמעט נעלם וזתוא סייע לבני להיפטר ממנו
	בוני, עזגד, בבי	בוני הבית היו עזים והיה להם גד (מזל) לא טוב ולמרות זאת הרגישו בבית
	אדוניה, בגוי, עדין	אדוניה התחייב בגויותו לאחר שביקש את אבישג שנראתה עדינה בעיניו
	אטר, חזקיה, עזור	רבשקה חישוב את חזקיהו כאיטר במלחמה אך הלה היה עזור בידי ה' וניצח את אשור
	הודיה, חשום, בצי	הנמלטים הודו ליה שהרודפים לא חשום שהסתתרו בעת שחיפשו בביצה
	חריף, ענתות, ניבי	אביתר נענש באופן חריף והוגלה לענתות כדי לקיים את הנבואה על בית עלי
	מגפיעש, משולם, חזיר (ח' בצירי)	מגף שיעשה עקבות בבזך אף שהוא משולם בכסף יהיה קשה להחזיר לחנות
	משיזבאל, צדוק, ידוע	אדם שמשוזב (ניצול) בעזרת אל הוא צדיק וזה ידוע לכולם
	פלטיה, חנן, עניה	אדם המתחנן יה עונה אותו ומפלט אותו מכל צרה
	הושע, חנניה, חשוב	על הושע בן נון התחנן משה שיהיה חשוב מחוץ לעדת המרגלים
	הלוחש, פלחא, שובק	אבימלך לחש לנערו להורגו ואחר שהושלך עליו פלח רכב כדי שהעם ישבקו (יעזבו) אותו ולא יבזוהו על שמת בידי אישה
	רחום, חשבנה, מעשיה	ה' רחום חשב נא וחמול על מעשיך
	אחיה, חנן, ענן	בעת בצורת על אחינו בני ישראל להתחנן שיבוא גשם על ענן
	מלך, חרים, בענה	כשאדם ללא סמכות אומר 'מלך' הוא מוחרם בעיני כל העם

ג. תפילת הלויים בצום בכ"ד בתשרי

ייחוד הבורא, הבחירה באברהם והבטחת הארץ, יציאת מצרים וקריעת ים סוף, הנהגת ה' עם ישראל במדבר ומעמד הר סיני, חטאי דור המדבר (העגל מוזכר במיוחד), חסדי ה' בכיבוש הארץ וירושתה, כפיות הטובה ועונשה (השלכת התורה והריגת הנביאים) – עזיבת ישראל בידי הגויים, צידוק הדין על העונשים, מצב העם ובקשה להינצל מהרעה

ד. התחייבויות העם בברית אמנה

- לקיים את התורה והמצוות.
- שמירה מנישואי תערובת.
- שמירת השבת.
- לדאוג לצורכי המקדש (שלישית השקל בשנה)
- קרבן העצים
- מתנות כהונה (בכורות, חלה, תרומות ומעשרות) 7. מצוות השמיטה

ה. בוני חומת ירושלים ומחזיקיה

שם הבונים/מחזיקים	מקום הבנייה/תפקיד/תיאור	סימן לזיכרון
אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים	שער הצאן עד מגדל חננאל	הכהן הגדול הוא מנהיג של העם הנחשבים לצאן מרעיתו לדגים אין זכרון אך יש לזכור שעם ישראל נכנס לארץ מיריחו
אנשי יריחו - זכור בן אמרי	ממגדל חננאל עד שער הדגים	מיריחו
שער הדגים	בני הסנאה	שונאים דגים
מרמות בן אוריה בן הקוץ (1)- משולם בן ברכיה בן משיזבאל- צדוק בן בענא	משער הדגים עד שער הישנה	דגים מורמים מן הים על ידי קרס הדומה לקוץ, ומובלים למחסן ישן ששייך למשולם ומשם נמכרים לצדוק המוכר בשוק
התקועים (1)	אדיריהם לא הביאו צווארם בעבודת אדוניהם	בגלל שלא שמו צווארם העבודה הייתה תקועה
משולם בן בסודיה ויודע בן פסח	שער הישנה	משולם זה שם של אדם ישן ויודע סוד
מלטיה הגבעוני וירון המרונוני ואנשי גבעון והמצפה	אחר שער הישנה	הגבעונים מלטו את נפשם ורנו על הצלתם בימי יהושע בדומה להצלת ישראל שהתקבצו במצפה בימי שמואל
עוזיאל בן חרהיה צורפים וחנניה בן הרקחים	עזבו את ירושלים עד החומה הרחבה	צורפים ורקחים מסייעים להכין חומרים לחיזוק החומות
רפיה בן חור	שר חצי פלך ירושלים	חור ניסה לעמוד נגד העם בחטא העגל אך העם גרם לו להרפות
ידיה בן חרומף	אחרי רפיה בן חור ונגד ביתו	חרומף ליד רפיה בן חור
חטוש בן חשבניה	אחרי ידיה בן חרומף	רצף של שני שמות תמוהים במיוחד
מלכיה בן חרים וחשום בן פחת מואב	מדה שנית ואת מגדל התנורים	בני מואב נאסרו מלבוא בקהל וזה כמו להישרף בתנור מבחינתם
שלום בן הלוחש הוא ובנותיו	שר חצי פלך ירושלים	שר חצי פלך ירושלים לוחש כיוון שנזדקק לעזרת בנותיו בעקבות הזנחת התוואי של שער הגיא היה צורך בהרבה עזרה מה' החנון בעליה לירושלים במלחמת העצמאות
חנן ויושבי זנוח	שער הגיא ואלף אמה בחומה עד שער האשפות	אדם שעובר עם רכב אשפה לנקות את הרחובות מקבל משכורת של מלך
מלכיה בן רכב שר חצי פלך בית הכרם	שער האשפות	עין חוזה ומצפה בכליון עיניים
שלון בן כל חוזה שר פלך המצפה	שער העין	נחמיה היה מוגדר כמושל ומלך והוא בנה נגד קברי דוד המלך
נחמיה בן עזבוק שר חצי פלך בית צור	נגד קברי דוד ועד הברכה העשויה ועד בית הגיבורים	הלוויים היו בתפקיד משני לעומת נחמיה שמשל מטעם פרס
הלוויים רחום בן בני	אחרי נחמיה בן עזבוק	דוד חשב עד דבר ה' כשהושיע את קעילה
חשביה	שר חצי פלך קעילה לפלכו	בוי נשמע שם חצוי והוא היה שר על חצי פלך קעילה
בוי בן חנדד	שר חצי פלך קעילה	המרדף אחרי פלשתים היה מהמצפה עד אבן העזר
עזר בן ישוע	שר המצפה מנגד עלות הנשק המקצוע	חזק וברוך! אתה זכאי לבנות ליד בית אלישיב הכהן הגדול
ברוך בן זכי	מהמקצוע עד פתח בית אלישיב	נשמע שמרמות נתקע כמו קוץ בבית אלישיב
מרמות בן אוריה בן הקוץ (2)	מפתח בית אלישיב עד תכלית בית אלישיב	בפנייה הבאה בככר צא ביציאה השנייה ליד הקוץ היה חשוב לבנימין לבנות נגד ביתו
הכהנים אנשי הככר בנימין וחשוב	אחרי מרמות (2)	הענן שהיה על המשכן היה כנגד בתי ישראל במדבר
עזריה בן מעשיה בן ענניה	נגד ביתם	המקצוע שעוסק בפינוק זהו פינוי-בינוי של בתים
בנוי בן חנדד	אצל ביתו	לאדם שמתפלל יש מטרה שה' יענה אותו
פלל בן אוזי	מבית עזריה עד המקצוע ועד הפנה מנגד המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה	לאחר שאדם מתפלל הוא מקבל פדות מאת ה'
פדיה בן פרעוש	אחרי פלל	ייחוסם של הנתינים אינו ברור שהוא מעם ישראל והוא לוט בערפל
הנתינים	היו יושבים בעופל עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא	המגדל הגדול נשמע תקוע באמצע שום מקום
התקועים (2)	המגדל הגדול היוצא ועד חומת העופל מעל לשער הסוסים איש לנגד ביתו	הכהנים חרוצים כמו סוסים ובנו כל אחד לנגד ביתו
הכהנים	נגד ביתו	אדם שבונה נגד ביתו צודק במחשבתו למרות שזה קצת אנוכי
צדוק בן אמר	נגד ביתו	ה' שומע לחשובים השוכנים במזרח
שמעיה בן שכניה	שמר שער המזרח	ה' שומע לאדם שמתחנן ומתייחס אליו כיוון שהוא חנון
חנניה בן שלמיה וחנן בן צלף השישי	אחריה שמעיה	משלם על הארנונה של הלשכה שלו
משולם בן ברכיה	נגד נשכתו	צורף טוב הוא מלך במקצועו ויש ביכולתו להציע את מרכולתו לכל אדם שעובר בשער ונפקד ברשימות
מלכיה בן הצורפי	עד בית הנתינים והרוכלים נגד שער המפקד ועד עליית הפינה	הצורפים והרוכלים השלימו את הפינה האחרונה בה התחיל אלישיב בשער הצאן
הצורפים והרוכלים	בין עליית הפינה לשער הצאן	

10. מלחמות (תורה, יהושע- מלכים וחלק מדברי הימים ב')

ספר	מקום המלחמה	צד א'	גודל/תיאור הצבא	צד ב'	גודל/תיאור הצבא	הוראה נבואית/מאת ה'	תוצאות המלחמה
בראשית	עמק השדים-ים המלח	כדלעמר וסיעתו	-	מלכי סדום ועמורה	-	-	תבוסת מלכי סדום ועמורה, שביית רכושם ולוט
	עד דן		-	אברהם	318	-	ניצחון אברהם, השבת הרכוש ולוט
שמות	רפידים	עמלק	-	עם ישראל בהובלת יהושע	-	בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק	ויחלוש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב
במדבר	ראש ההר	ישראל/המעפילים	-	הכנעני והאמורי	-	למה זה אתם עוברים את פי ה' והיא לא תצלח אל תעלו כי אין ה' בקרבכם ולא תנגפו לפני אויבים	ויצא העמלקי והכנעני היושב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החורמה
	חרמה	הכנעני מלך ערד	-	עם ישראל	-	-	ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה
	יהצה	ישראל בהובלת משה	-	סיחון מלך חשבון	הוא וכל עמו	-	ויכהו ישראל לפי חרב וירש את ארצו מארנון עד יבוק עד בני עמון
	אדרעי		-	עוג מלך הבשן	הוא וכל עמו	-	ויכו אותו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד
יהושע	לא מפורש	ישראל בהובלת פנחס	12,000 חלוצי צבא	מדיין בהובלת אוי, רקם, רבע ובלעם	-	נקום נקמת בני ישראל מאת המדיינים אחר תאסף אל עמין	ויהרגו כל זכר ואת מלכי מדיין הרגו על חלליהם ואת בלעם הרגו בחרב
	יריחו	ישראל בהובלת יהושע	-	בעלי יריחו	-	הקפת העיר 7 ימים והחרמת השלל לאוצר ה'	החרמת תושביה מלבד רחב ומשפחתה, החרמת הבהמות, שריפת העיר, וקללת יהושע לבונה אותה
	העי	ישראל ללא יהושע	3,000 איש	אנשי העי	-	-	הפסד ישראל עם 363 הרוגים
	העי	ישראל בהובלת יהושע	כל עם המלחמה (אורב 30,000 ועוד 5,000)	אנשי העי	12,000	-	הריגת כל תושבי העי, שריפת העיר בידי האורב, שימת העי לתל עולם שממה
שופטים	בזק	יהודה ושמעון	-	כנעני ופריזי	10,000 איש	יהודה יעלה	ניצחון יהודה ושמעון והריגת אדוני בזק
	ליש	בני דן	600 איש חגור כלי מלחמה	תושבי ליש	-	-	הכו את כל יושביה לפי חרב, שרפו את העיר באש ושינו את שמה לדן כשם אביהם
	גבעה אשר לבנימין	בני ישראל	400,000 איש שולף חרב כל זה איש מלחמה	שבט בנימין	26,000 ואיש הגבעה 700 איש (מתוכם 700 קלעים)	יהודה יעלה	הפסד לישראל- 22,000
					עלו אליו	עלו כי מחר אתנונו בידך	הפסד לישראל- 18,000
שמואל א' (מרדכי שאלו מובאים בפירוט בטבלה אחרת)	-	בני ישראל באבן העזר	-	פלשתים באפק	-	-	הפסד לישראל- 4,000 איש
	מצפה/ אבן העזר	בני ישראל בהובלת שמואל במצפה	-	פלשתים (במצפה)	-	הסרת אלוהי הנכר (מתוכם)	הפסד לישראל- 30,000 איש, חפני ופנחס מתו, שבי הארון, חורבן שילה, מות עלי וכלתו שילדה את איכבוד
	(יביש גלעד)	ישראל בהובלת שאול	330,000 איש (300,000 ישראל, 30,000 יהודה)	בני עמון בהובלת נחש העמוני	-	-	ניצחון לישראל- רדפו את פלשתים עד מתחת לבית כר, השבת הערים שנלקחו, שלום בין ישראל לאמורי
	מכמש	ישראל בהובלת שאול	600 איש ועוד מתושבי הר אפרים	פלשתים מכמש קדמת בית און	30,000 רכב, 6,000 פרשים, עם כחול אשר על שפת הים לרב	-	ניצחון לישראל- הריגת 20 איש בידי יונתן ונערו, המהומה בעקבות זאת, ויושע ה' ביום ההוא את ישראל והמלחמה עברה את בית און
	עיר עמלק	ישראל בהובלת שאול	210,000 (200,000 איש ישראל, 10,000 איש יהודה)	עמלק	-	והמתה מאיש ועד אישה מעולל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור	ניצחון לישראל על עמלק, החרמת כל העם לפי חרב, שביית אגג ומיטב הצאן והבקר והמשנים (הנבואה על קריעת הממלכה משאול)
	עמק האלה	ישראל בהובלת שאול בעמק האלה	-	פלשתים שוכה אשר ליהודה בין שוכו ובין עזקה	מחנות פלשתים בהם בלט גוליית	-	ניצחון לישראל- הריגת גוליית וכריתת ראשו, רדפו את פלשתים עד בואך גיא ועד שערי עקרון, ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד נת ועד עקרון, שבו מהמרדף וששו את מחניהם
	-	דוד ואנשיו	-	פלשתים	-	-	ניצחון לדוד- הרג 200 פלשתים וכרת את עורלותיהם בתמורה להינשא למיכל
	-	ישראל בהובלת דוד	-	פלשתים	-	-	ניצחון לישראל- ויך בהם מכה גדולה וינוסו מפניו (תחילת מרדפי שאול)
	קעילה	דוד ואנשיו	4000 איש	פלשתים	-	קום רד קעילה כי אני נותן את פלשתים בידך	ניצחון לדוד- וילחם בפלשתים וינהג את מקניהם ויך בהם מכה גדולה
	-	שאול ואנשיו	-	פלשתים	-	-	לאחר שסיים לרדוף את פלשתים שב לרדוף אחרי דוד
	בואך שורה עד ארץ מצרים	דוד ואנשיו (ימים 4 חודשים)	600 איש	גשורי, גזרי, עמלקי	-	-	והכה דוד את הארץ ולא יחיה איש ואישה ולקח צאן ובקר וחמורים וגמלים ובגדים

	-	דוד ואנשיו	600 איש	עמלק	גדוד	רדוף כי השג תשיג והצל תציל	ניצחון לדוד- ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם, ולא נמלט מהם איש כי אם 400 איש נער אשר רכבו על הגמלים וינוסו, השבת משפחות אנשיו ונשיו של דוד עצמו (קביעת חוק חלוקת השלל)
	הר הגלבוע	פלשתים בשונם (התקבצו באפק)	-	שאול וכל ישראל בגלבוע (בעין אשר ביזרעאל)	-	דברי שאול לשמואל אצל בעלת האוב בעין דור- מחר אתה ובניך עמי	הפסד ישראל- נפלו חללים בהר הגלבוע, שאול ובניו (יהונתן, ישוי ומלכישוע)
	גבעון- גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר גבעון	עבדי דוד בהובלת יואב	-	עבדי שאול בהובלת אבנר	-	-	12 הרוגים מכל צד בחלקת הצורים אשר בגבעון הרוגים בצד של בית שאול- 360, הלכו למחנים הרוגים בצד עבדי דוד- 19 איש ועשהאל, הלכו לחברון
שמואל ב'	עמק רפאים- בעל פרצים	ישראל בהובלת דוד	-	פלשתים בעמק רפאים	-	עלה כי נתן אתן את הפלשתים בידך	דוד הכה בהם בבעל פרצים וקרא למקום על שם שנפרצו לפניו כפרץ מים, פלשתים עזבו שם את עצביהם ודוד ואנשיו נשאו (שרפו) אותם
	עמק רפאים- מול בכאים	ישראל בהובלת דוד	-	פלשתים בעמק רפאים	-	לא תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים ויהי כשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז יצא ה' לפניך להכות במחנה פלשתים	ויעש דוד כן כאשר צוהו ה' ויך את פלשתים עד בואך גזר
	-	ישראל בהובלת דוד	-	פלשתים	-	-	ניצחון לדוד- לקח את מתג האמה מיד פלשתים
	-		-	מואב	-	-	ניצחון לדוד- מדד בחבל בעודם שוכבים על הארץ, 2 חבלים להמית ומלא החבל להחיות
	נהר פרת		-	הדדעזר בן רחוב מלך צובה	-	-	ניצחון לדוד- לכד מהדדעזר 1700 פרשים ו20,000 רגלי, עיקר את כל הרכב והשאיר לו 100, ולקח מעבדיו את מגיני הזהב, ומערי הדדעזר – בטח ובירותי לקח הרבה נחושת
	-		-	ארם דמשק	-	-	ניצחון לדוד- הרג בארם 22,000 איש רגלי, שם נציבים בארם דמשק והיו דוד לעבדים נושאי מנחה
	לפני רבת בני עמון	ישראל בהובלת אבישי ויואב	כל הצבא הגיבורים	בני עמון ובני בריתם	ארם צובא ובית רחוב- 20,000 מעכה- 1,000 איש טוב- 12,000	-	ניצחון גדול לישראל בהובלת אבישי ויואב
	חילם	דוד וכל ישראל	-	ארם בהובלת שובך	-	-	ניצחון לדוד וישראל- הרג בארם 700 רכב, 40,000 פרשים ושובך שר הצבא
	יער אפרים	דוד ואנשיו	-	אבשלום וכל ישראל	-	-	ניצחון דוד ואנשיו- 20,000 הרוגים לאנשיו אבשלום ומות אבשלום באלה
	נב	דוד וישראל	-	פלישתים / ילידי הרפה	-	-	דוד ואבישי הורגים את ישבי
	גוב						סבכי החושתני הכה את סף
	גת						אלחנן בן יערי אורגים הורג את גלית הגתי
							יהונתן בן שמעה הורג את איש מדון
מלכים א'	ירושלים	רחבעם ויהודה	-	שישק מלך מצרים	(דה"ב 1,200 רכב, 60,000 פרשים, לובים סוכיים וכושיים)	(נכנעו ולא אשחיתים ולא תיתך חמתי ביורשלים ביד שישק)	לקח את אוצרות בית ה' ואוצרות בית המלך ומגיני הזהב שעשה שלמה ותחתם שם רחבעם מגיני נחושת
	שומרון	ישראל בהובלת אחאב	232 נערי שרי המדינות ועוד 7,000 כל ישראל	בן הדד מלך ארם 320 מלכים איתו	רגלים סוס ורכב	כה אמר ה' הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נותנו בידך היום וידעת כי אני ה'	ניצחון לאחאב וישראל- ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה
	אפק		לא מוזכר בפירוש (התפקדו וכלכלו)	בן הדד מלך ארם יחד עם מחליפים למלכים שהלכו איתו	127,000 רגלי וסוס ורכב	כה אמר ה' יען אשר אמרו ארם אלהי הרם ה' ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני ה'	התמקמו 7 ימים אלה נוכח אלה "כשני חשיפני עזים" ולאחר מכן ניצחון לישראל- ויכו בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד, וינוסו הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על 27,000 איש הנותרים ובן הדד נמלט חדר בחדר, כרתו יחד ברית השיבו את הערים לישראל, בשורת הנביא על הנפילה במלחמה נגד ארם שתבוא בהמשך
	רמות גלעד	אחאב ויהושפט מלך יהודה	לא מפורש	מלך ארם	32 שרי רכב	נבואת מיכיהו בן ימלא על נפילת אחאב בקרב וישראל נפוצים אל ההרים	נפילת אחאב בקרב וכל ישראל חזרו 'איש אל עירו ואיש אל ארצו'
מלכים ב'	מואב	יהורם בן אחאב, יהושפט ומלך אדום	-	מואב	מכל חוגר חגורה ומעלה ויעמדו על הגבול	נבואת אלישע על נס מליו הנחל בגבים וציווי השחתת המעינות והעצים במואב	מלכי יהודה, ישראל ואדום מכים במואב והללו נסו מפניהם, הריסו הערים, סתמו המעינות והפילו את העצים, מלך מואב ניסה לבקוע במלך אדום והעלה את בנו לעולה, וכתוצאה מזה יצא קצף גדול על ישראל ושוב לארץ
	שומרון	יהורם מלך ישראל	-	בן הדד מלך ארם	כל מחנהו	בשורת השפע ולעג השליש ומותו נבנאות אלישע	בריחת ארם בעקבות קולות רכב, סוס וחיל גדול, בשורת 4 המצורעים ובית המחנה
	צעירה	יורם מלך יהודה	כל הרכב עמו	אדום	-	-	הכה את אדום הסובב אליו ואת כל שרי הרכב והעם נס לאוהליו, פשיעת אדום ולבנה

רמות גלעד	יהורם בן אחאב	-	חזאל מלך ארם	-	ארמים הכו את יהורם, הלה הלך להתרפא ביזרעאל ואחזיה בא לבקר שם נהרגו בידי יהוא
	יהואש מלך יהודה	-		-	לכד את גת ומשם ירושלים, ויהואש שיחד אותו באוצרות המקדש ובית המלך ועלה מירושלים
	יהואחז בן יהוא	-		-	לחץ את ישראל כל ימי יהואחז, והשאיר לו 50 פרשים, עשרה רכב 10,000 רגלים
	יהואש מלך ישראל	-		-	3 נצחונות על ארם והשיב את ערי ישראל
גיא מלח- יקתאל	אמציה מלך יהודה	-	אדום	10,000	נצחון לאמציה- הרג באדום 10,000 איש (זרק עוד 10,000 חיים מראש הסלע ונבקעו) ותפס את הסלע
		-	יהואש מלך ישראל	(משל החוח של יהואש)	הפסד אמציה ויהודה לישראל- יהואש פרץ 400 אמה בחומה, ולקח את אוצרות המלך והמקדש, ולקח את בני התערובות ושב לשומרון
-	תגלת פלאסר מלך אשור	-	פקח בן רמליהו ורצין מלך ארם	-	(הגיע בעקבות קריאת ושוחד אחז לעזרה) הגליית יושבי הגליל והגלעד, המתת רצין והגליית ארם
שומרון	שלמנאסר מלך אשור	-	הושע בן אלה מלך ישראל	-	חורבן שומרון ומלכות ישראל והגליית עשרת השבטים לחלה, חבור, נהר גוזן וערי מדי
-	חזקיהו	-	פלשתים	-	הכה את פלשתים ממגדל נוצרים עד עיר מבצר
ירושלים	סנחריב מלך אשור	185,000 איש (לפי המדרש יותר מזה)	חזקיהו	-	ניצחון חזקיהו- מלך ה' המית 185,000 וכל צבא אשור נפלו חללים, וסנחריב הומת בידי בניו

מגידו	פרעה נכה	-	יאשיהו	-	נפילת יאשיהו בתחילת הקרב
	ירושלים	נבוכדנצר מלך בבל	יהויכין	-	גלות החרש והמסגר
			צדקיהו	-	חורבן המקדש וגלות יהודה
			-	-	-

הר צמריים	אביה מלך יהודה	400,000 איש בחור	ירבעם מלך ישראל	800,000 איש בחור גיבור חיל	נאום הנאמנות של אביה לה' לעומת ישראל וירבעם
	אסא מלך יהודה	300,000 נשא צינה ורומח מיהודה, ו- 280,000 נשא צינה ודורכי קשת מבנימין	זרח הכושי	אלף אלפים חיל ו-300 מרכבות	תפילת אסא לה'
	יהושפט מלך יהודה	-	העמונים הערבים והמואבים	המון רב	נבואת הניצחון של יחזיאל
	יהורם מלך יהודה	-	הערבים והפלשתים	-	-
	יואש מלך יהודה	חיל לרוב מאוד	חיל ארם	-	-
	עוזיה מלך יהודה	307,500	הפלשתים והערבים	-	-
	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-

- שרי יהושפט ואנשיהם

שם השר	האנשים שאיתו	סימן לזיכרון
עדנה השר	300,000	ש' בגימטריא = 300
יהוחנן	280,000	(נ/ה=10) * ח"ח (18) = 280,000
עמסיה בן זכרי המתנדב לה'	200,000	זכרי (ר' = 200 בגימטריא)
מבנימין אלדע	200,000 נשקי קשת ומגן	ע+ל = 100 * (י/5) * (א+ז) = 200
יהוזבד	180,000 חלוצי צבא	(ה+ו+ז) * (י=10) = 180

- מעשי אליהו

נבואה על עצירת הגשם, הישיבה בנחל כרית, התגוררות אצל האלמנה בצרפת ונס השמן והקמח, הצלת בנה, המפגש עם עובדיה, מעמד הר הכרמל והריגת נביאי הבעל, הורדת הגשם, הברחה לבאר שבע, מעמד הר חורב, לקיחת אלישע מאבל מחולה, התוכחה לאחאב על הריגת נבות, המפגש עם שליחי אחזיה לבעל זבוב אלוהי עקרון והנבואה על מותו, הורדת האש על 2 שרי חמישים וחייליהם והשאת השלישי בחיים, הסתלקות אליהו בסערה השמימה (המעבר בגלגל- בית אל- יריחו- הירדן), חציית הירדן, ההבטחה פי 2 ברוחו לאלישע

- מעשי אלישע

חציית הירדן, ריפוי מי יריחו בעזרת צלוחית מלח, הקללה על 42 הילדים שאמרו לו "עלה קרח עלה קרח" ומותם בידי 2 דובים, נבואת הניצחון על מואב במלחמה והציווי להשחית את עצייהם ומענייהם, נס השמן לאשת אחד מבני הנביאים (לפי רש"י- עובדיה), פרשת השונמית (הבטחת הילד והצלתו), נס תבשיל המוות על ידי קמח, נס ככרות הלחם של האיש מבעל שלישה, ריפוי נעמן מצרעתו והעברתה לגיחזי, נס הגרזן שנפל למים, ההצלה ממארבי מלך ארם, הכאת הסנורים על צבא מלך ארם שבאו לדותן והולכתם לשומרון, ציווי מלך ישראל להאכיל את צבא ארם, מניעת ביאת השליח של מלך ישראל במצור על שומרון, נבואת השפע והתגשמותה עם מות השליש שזלזל, הציווי לשונמית לעבור לארץ פלשתים בעקבות הרעב, נבואת אלישע על מות בן הדד ועליית חזאל במקומו והצרות שיעשה לעם ישראל, שליחת אחד מבני הנביאים להמליך את יהוא בן יהושפט בן נמשי להכרית את בית אחאב, נבואת הניצחון של יואש בן יואחז על ארם וסמל מעשה החיצים, החייאת אדם שנפל לקברו

11. מתנות/תשלומים/מיסים

ספר	הנותן/ ממי נלקח	המקבל/הלווקח	מה נתן	למה נתן (מס/מנחה/מתנה/אחר)
בראשית	פרעה	אברהם	צאן ובקר, כסף וזהב, עבדים שפחות, וגמלים וחמורים	לקיחת שרה אשתו
	אבימלך	אברהם ושרה	אברהם- צאן ובקר, ועבדים ושפחות 10000 כסף	השבת שרה לאברהם בציווי אלוקים
	אברהם	3 האנשים	חמאה וחלב ובן בקר	לאכול תחת העץ
		אבימלך	צאן ובקר	כריתת הברית בבאר שבע ועדות על חפירת הבאר
		הגר	לחם וחמת מים	גירוש יחד עם ישמעאל
		עפרון	400 שקל כסף עובר לסוחר	קניית שדה המכפלה והמערה שבה
	עבד אברהם	רבקה	נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים עשרה זהב משקלם	על שהשקתה את הגמלים
	אברהם	משפחת רבקה	רבקה- כלי כסף וכלי זהב ובגדים, אחיה ואמה- מגדנות	מסירת רבקה להביא ליצחק
		ילדיו	יצחק- כל אשר לו, שאר הילדים- מתנות	חלוקת רכושו ושילוח שאר הילדים מעל יצחק בחייו
	יעקב	עשיו	200 עיזים, 20 תיישים, 200 רחלים, 20 אילים, 30 גמלים	מנחה לעשיו אחיו לכפר פניו במנחה ההולכת לפניו לפני שיפגוש אותו
	יעקב	בני חמור	מיניקות ובניהם, 40 פרות, 10 פרים, 20 אתונות ו10 עיירים	קניית חלקת השדה ליד שלם
	הישמעאלים	אחי יוסף/ המדיינים	100 קשיטה	מכירת יוסף
	יהודה	תמר	גדי עיזים ביד רעהו העדולמי (לא קיבלה בסוף), חותמת פתילים ומטה	לצורך לקיחתה אליו
	פרעה	יוסף	טבעתו על ידו, בגדי שש ורביד זהב	מינויו על כל ארץ מצרים
	בני יעקב	יוסף	מעט צורי, מעט דבש, נכאת ולוט, בטנים ושקדים וכסף משנה	מנחה לשליט על הארץ (יוסף) בציווי יעקב אביהם
	יוסף	אחיו	משאות מאת פניו אליהם ולבנימין- פי חמש מהשאר	-
			חליפות שמלות, לבנימין- 300 כסף 50 חליפות שמלות	-
שמות	יעקב אביו	יעקב אביו	10 חמורים נושאים מטוב מצרים ו10 אתונות נושאות בר ולחם ומזון	לדרך
	יוסף	יוסף	כסף, מקנה ואדמות	כדי לקבל לחם ולא למות, וזרע לזרוע את האדמה תוך נתינת חמישית לפרעה
	מצרים	בני ישראל	כלי כסף וכלי זהב ושמלות	שאלה לפני יציאת מצרים
	העם	אהרן	נזמי הזהב שבאוזניהם	ליצירת אלוהים חדשים במקום משה- עשיית העגל
	המרגלים	בני ישראל	פרי הארץ- מהרימונים ומהתאנים	להראות להם את הארץ וטיב פירותיה
	הלוחמים במדיין	העם	375,000 צאן, 36,000 בקר, 30,500 חמורים, 16,000 נפש	חלוקת חצי משלל מדיין
		אלעזר הכהן	675 צאן, 72 בקר, 61 חמורים, 32 נפש	המכס לה' משלל מדיין
	שרי האלפים ושרי המאות	משה ואלעזר הכהן	כלי זהב- אצעדה, צמיד, טבעת, עגיל כומז- במשקל 14,750 שקל	לכפר על נפשותיהם לפני ה'
	החרם מיריחו	עכן	אדרת שנער, לשון זהב ו-200 שקלים כסף	חמד ולקח מהחרם
	איש ישראל	גדעון	נזמי השלל ממדיין- משקל 1,700 זהב	ביקש כדי לעשות ממנו אפוד
	בעלי שכם	אבימלך	70 כסף מבית בעל ברית	כדי לשכור בהם אנשים ריקים ופוחזים
	שמשון	מגידי החידה	30 סדינים 300 חליפות בגדים	תשלום על התשובה לחידה שחד להם
	שמשון	אשתו	גדי עיזים	לפקוד את אשתו מתמנה
	סרני פלשתים	דלילה	1,100 כסף מכל אחד	בתמורה לכך שתגלה את סוד כוחו של שמשון
	אם מיכה	צורף	200 כסף מתוך 1,100 שמיכה גנב ממנה	לעשות ממנו פסל ומסיכה כיוון שהקדישה לצורך כך
	מיכה	יונתן בן גרשום	10 כסף לימים, ערך בגדים ומחייטיו	כדי שיהיה לו לכהן
שמואל א'	חנה	לה'	3 פרים, איפה אחת קמח ונבל יין	הקרבת לה' על לידת שמואל
	פלשתים	ה/הארון	עכברי זהב כמספר ערי פלשתים 51 טחורי זהב	אשם על הפגיעה בארון ה' וכפרה עליהם
	3 אנשים	שאול	2 לחם	מתנה כפי שחזה שמואל
	ישי	שאול (ביד דוד)	חמור לחם, נאד יין, גדי עיזים	מתנה למלך
	יונתן	דוד	מעילו, מדי, חרבו, קשתו וחגורו	באהבתו אותו כנפשו
	דוד	שאול	200 ערלות פלשתים	עבור האפשרות להינשא למיכל
	אחימלך	דוד	לחם הפנים וחרב גליית	לפי בקשת דוד
	אביגיל	דוד	200 לחם, שניים נבלי יין, 5 צאן עשויות, 5 סאים קלי, 100 צימוקים, 200 דבלים	כדי למנוע מדוד לפגוע בנבל
	אשת בעלת האוב	שאול ו-2 האנשים	עגל מרבק ומצות	לתת לשאול לאכול כיוון שנהלה מאוד מהנבואה של שמואל
	נער עמלקי	דוד	נזר מראש שאול ואצעדה מידו	לסימן על כך שהרג את שאול
	רכב ובענא	דוד	ראש איש בוש	-
	חירם מלך צר	דוד	עצי ארזים חרשי עץ וחרשי אבן קיר	לבנות בית לדוד
	דוד	כל המון ישראל	חלת לחם אחת, אשפר אחד ואשישה אחת	לכבוד העלאת הארון לעיר דוד
	עבדי הדדעזר	דוד	שלטי זהב, ונחושת רבה מערי הדדעזר	שלל מלחמה
	תועי מלך חמת	דוד	ביד יורם בנו- כלי כסף, כלי זהב וכלי נחושת	על הניצחון על הדדעזר שהיה איש מלחמות לתועי
	מלך בני עמון	דוד	עטרת מלכם- משקלה ככר זהב ואבן יקרה, ושלל רבה	ניצחון על בני עמון
שמואל ב'	ציבא	דוד	צמד חמורים חבושים- 200 לחם, 100 צימוקים, 100 קיץ ונבל יין	החמורים- לבית המלך לרכוב, הלחם והקיץ- לאכול הנערים, והיין- לשתות היעף במדבר

	ברזילי הגלעדי, מכיר בן עמיאל, שובי בן נחש	דוד ואנשיו	משכב וספות וכלי יוצר, וחיטים ושעורים וקמח וקלי, ופול ועדשים וקלי, ודבש וחמאה, וצאן ושפות בקר	אספקה לדוד ואנשיו (כי אמרו העם רעב ועייף וצמא במדבר)	
	דוד	ארונה היבوسی	כסף שקלים 50 (בדברי הימים מובא ששילם 600 שקלים)	לקנות הגורן והבקר ולבנות שם מזבח לעצירת המגפה	
מלכים א'	הסכם הסחר בין שלמה לחירם		חירם נתן לשלמה- כל חפצו בעצי ארזים ועצי ברושים. שלמה נתן לחירם- 20 אלף כור חיטים ועשרים כור שמן כתית		
	מתנות שלמה וחירם זה לזה		חירם נתן לשלמה- עצי ארזים, עצי ברושים וזהב לכל חפצו. שלמה נתן לחירם- 20 עיר בארץ הגליל (ארץ כבול)		
	חירם	שלמה	מתנה		
	פרעה	בתו אשת שלמה	שילוחים		
	אניות שלמה וחירם בעציון גבר שבאו לאופיר לשלמה		-		
	מלכת שבא	שלמה	מתנות לאחר שניסתה אותו בחידות		
	אניות חירם מאופיר	שלמה	-		
	אניות חירם ושלמה לתרשיש	שלמה	-		
	פרעה מלך מצרים	אדד האדומי	-		
	אחיה השילוני	ירבעם בן נבט	נבואה על כך שימלוך על עשרה שבטים		
	אשת ירבעם	אחיה השילוני	לשאול האם אביה יחיה מחוליו		
	רחבעם	שישק מלך מצרים	עלה על ירושלים למסע כיבושים (ראה עוד בדברי הימים ב' פרק י"א)		
	אסא	בן הדד בן טבריון בן חזיון מלך ארם	שוחד כדי שיפיר את בריתו את בעשא מלך ישראל ויעלה מעליו בעקבות בניית הרמה		
	עמרי	שמר	לקנות ממנו את ההר לבנות עליו את בירתו שומרון		
	מישע מלך מואב		100,000 כרים ו-100,000 אילים צמר		מס (עד מות אחאב)
	מלכים ב'	איש מבעל שלישה	אלישע	לחם ביכורים עשרים לחם שעורים וכרמל בצקלונו	
מלך ארם		מלך ישראל	10 ככרי כסף, 6,000 זהב ועשר חליפות בגדים		כדי לרפא את נעמן מצרעתו
נעמן		גיחזי	ככרים כסף ושתי חליפות בגדים		מתנה לבני הנביאים (בפועל לקח לעצמו)
מחנה ארם		ארבעת המצורעים	כסף וזהב ובגדים		השלל שלקחו ממחנה ארם והטמינו
בן הדד- חזהאל		אלישע	כל טוב דמשק משא 40 גמל		מנחה לשאול האם יחיה מחוליו
יואש מלך יהודה		חזאל מלך ארם	קדשי אבותיו וכל הזהב באוצרות בית ה' ובית המלך		שוחד שיסור מעליו
יואש מלך ישראל		אמציה	לקח את כל הכלים וכל אוצרות בית ה' ובני התערובות		שלל לאחר ניצחון במלחמה בבית שמש
מנחם בן גדי		פול מלך אשור	1,000 כיכר כסף		להחזיק הממלכה בידו
אחז מלך יהודה		תגלת פלסר מלך אשור	הכסף והזהב הנמצא בית ה' ובאוצרות בית המלך		שוחד שיסייע לו נגד מלך ישראל ומלך ארם שקמו עליו
הושע בן אלה מלך ישראל		שלמנאסר מלך אשור	מנחה		מנחה (היה לו עבד)
חזקיה מלך יהודה		סנחריב	300 כיכר כסף ו-30 כיכר זהב (כל הכסף הנמצא בית ה' ובאוצרות בית המלך)		מס בתמורה לכך שיעלה מעליו לאחר שכבש את ערי יהודה הבצורות
ברוך בלדן בן בלאדן מלך בבל		חזקיהו	ספרים ומנחה		כי שמע שחלה (לפי המדרש שהיה עד לנס שקרה עם השמש שחזרה אחורה)
יהודה בתקופת יהואחז		פרעה נכה מלך מצרים	100 כיכר כסף וכיכר זהב		עונש על הארץ לאחר שהגלה את יהואחז והמליך תחתיו את אליקים (יהויקים)
יהויכין מלך יהודה		נבוכדנצר מלך בבל	כל אוצרות בית ה' ואוצרות בית המלך, קיצץ כלי הזהב שעשה שלמה, השרים וגיבורי החיל החרש והמסגר- 10,000		שלל (למנוע מרד) יחד עם יהויכין, אמו וסריסיו והמליך תחתיו את דודו מתניה (צדקיהו)
-		נבוזראדן	כל הכלים שנותרו במקדש ואת יכין ובוועז פירק		ריקון המקדש לאחר החרבתו
ירמיהו		חנמאל	7 שקלים ו-10 הכסף		קניית השדה לאות שעם ישראל ישוב לארצו
הושע	-	15 כסף חומר שעורים ולתן שעורים		קנה אישה בדבר ה'	
זכריה	זכריה	העם		להשליך לבית היוצר כמשל לצדיקים שיפרדו מעם ישראל	

12. תאריכים ואירועים

ספר	תאריך	אירוע	ספר	תאריך	אירוע
בראשית	בחודש השני 17 יום לחודש	תחילת המבול	חגי	בשנת שנים לדיריוש המלך בחודש השישי ביום אחד לחודש	תוכחה על התרשלות העם בבניית המקדש
	בחודש השביעי 17 יום לחודש	הנחת התיבה על הרי אדרט		ביום עשרים וארבעה לחודש בשישי בשנת שנים לדיריוש המלך	התעוררות העם לבניין המקדש
	בעשירי באחד לחודש	נראו ראשי ההרים		בשביעי בעשרים ואחד לחודש	חיזוק בוני הבית
	בראשון באחד לחודש	חרבו המים מעל הארץ		בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת שנים (1) לדיריוש	בחינה לכהנים בהלכות מקדש
שמות	בחודש השני 27 יום לחודש	יבשה הארץ	זכריה	שנית בעשרים וארבעה לחודש	השמדת הממלכות ובחירת זרובבל
	בעשור לחודש הזה	לקיחת שה לפסח		בחודש השמיני בשנת שנים לדיריוש	קריאה לתשובה ולהתבוננות
	בארבעה עשר יום לחודש בערב עד יום האחד ועשרים לחודש בערב	תאכלו מצות		ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר חודש הוא חודש שבט בשנת שניים לדיריוש	חזיון הסוסים במצולה
ויקרא	בחמישה עשר יום לחודש השני	הגעת בני' למדבר סין	אסתר	בשנת ארבע לדיריוש המלך בארבעה לחודש התשיעי בכסלו	שאלה האם להתענות בט' באב
	בחודש השלישי לצאת בני' מארץ מצרים	באו מדבר סיני		בשנת שלוש למלכו (אחשוורוש)	המשתה הראשון
	בחודש השביעי בעשור לחודש	תעבירו שופר בכל ארצכם		בחודש העשירי הוא חודש טבת בשנת שבע למלכותו	לקיחת אסתר אל אחשוורוש והמלכה
במדבר	בשנה השנית בחודש השני בעשרים לחודש	נעלה הענן מעל משכן העדות	דניאל	בחודש הראשון הוא חודש ניסן בשנת שנים עשרה למלך אחשוורוש	הפיל פור הוא הגורל לפני המן
יהושע	בעשור לחודש הראשון	כניסה לארץ		בחודש הראשון בשלושה עשר יום בו	כתיבת אגרות המן ושלחתי
	בארבעה עשר יום לחודש בערב	פסח בערבות יריחו		בחודש השלישי הוא חודש סיוון בשלושה ועשרים בו	שליחת אגרות מרדכי ואסתר להתגוננות היהודים מאויביהם
מלכים	480 מציאת מצרים בירח זיו בשנה הרביעית למלכות שלמה	תחילת בניין המקדש	עזרא	בשנת אחת לדיריוש מלך פרס	כיבוש ירושלים, הבאת הכלים לבבל עם דניאל וחבריו
	בשנה 11 בירח בול	סיום בניין המקדש		בשנת שלוש למלכות בלשצאר	החזון בשושן
	בירח האיתנים בחג	חנוכת המקדש		בשנת אחת לדיריוש בן אחשוורוש	התבוננות דניאל בנבואת ירמיה
	בחודש השמיני בחמישה עשר יום לחודש כחג אשר ביהודה	החג שירבעם בדה מלבו		בשנת שלוש לכורש מלך פרס	אבל דניאל על ירושלים
	בשמונה עשרה שנה למלך יאשיהו	עשיית הפסח		בעשרים וארבעה לחודש הראשון	החזיון בחידקל
	בשנת שמונה למלכו (נבוכדנצר)	גלות יהויכין		בשנת אחת לדיריוש המדי	נבואה על מלכות יוון
	בשנה התשיעית בחודש העשירי בעשור לחודש	תחילת המצור על ירושלים בידי נבוכדנצר		בשנת אחת לכורש מלך פרס	הצהרת כורש
	בתשעה לחודש	נבקה העיר		ויגע החודש השביעי	בניית המזבח
	בחודש החמישי בשבעה לחודש היא שנת תשע עשרה שנה	ביאת נבוזראדן, שריפת המקדש ובתי ירושלים		ובשנה השנית ... בחודש השני	ייסוד המקדש השני
	בחודש השביעי	הריגת גדליה בן אחיקם		עד שנת תרתי' למלכות דריוש מלך פרס	הקפאת בניין בית המקדש השני
ישעיה	בשלושים ושבע שנה בשנים עשר חודש בעשרים ושבעה לחודש	הוצאת יהויכין מהכלא בידי אויל מרודך	נחמיה	יום תלתא לירח אדר די היא שנת שית למלכות דריוש מלכא	סיום בניין בית המקדש השני
	בשנת מות המלך עוזיהו	התגלות כבוד ה' ליסעיהו		באחד לחודש הראשון - ובאחד לחודש החמישי	עליית עזרא מבבל והגעתו לירושלים
	בעוד שישים וחמש שנה	יחת אפרים מעם		בשנים עשר לחודש הראשון	היציאה מנהר אהוא
ירמיה	בשנת בוא תרתן אשדודה	הליכת ישעיהו ערום ויחף 3 שנים לגלות מצרים וכוש	יחזקאל	בחודש התשיעי בעשרים לחודש	שידול עזרא להוצאת הנוכריות והסכמת העם
	בראשית ממלכות יהויקים	משפט ירמיהו בחצר בית ה'		ביום אחד לחודש העשירי עד יום אחד לחודש הראשון	הבדלת העם מהנשים הנוכריות על ידי עזרא
	בראשית ממלכת יהויקים	עשיית המוטה והמוסרות		בחודש כסלו שנת עשרים	תפילת נחמיה על מצב ירושלים והעולים
	בראשית ממלכת צדקיה בשנה הרביעית בחודש החמישי	נבואת השקר של חנניה לשוב כלי המקדש ויהויכין		בחודש ניסן שנת עשרים לדיריוש המלך	בקשת נחמיה מהמלך ללכת לירושלים
	בשנה ההיא בחודש השביעי	מות חנניה בן עזור		בעשרים וחמישה באלול 52 יום	סיום בניית החומה
	אחרי זאת יכניה המלך	שליחת ספר הנחמה לגולה		ביום אחד לחודש השביעי	קריאת התורה ע"י עזרא
	בשנה העשירית לצדקיהו המלך	קניית שדה חנמאל		בעשרים וארבעה לחודש הזה	כינוס העם לתשובה וכריתת ברית אמנה
	אחרי כרות המלך צדקיהו ברית בימי יהויקים בן יאשיהו	שילוח העבדים והחזרתם מעשה בני הרכבים		בשנת שלשים ושתיים לארתחשסתא	חזרת נחמיה לשושן
	בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה	כתיבת ספר הקינות			
	בשנה החמישית ליהויקים בחודש התשיעי	קראו צום, וברוך קרא את ספר הקינות בלשכת גמריהו			
עמוס	בשלושים שנה ברביעי בחמישה לחודש	התגלות כבוד ה' על יחזקאל בנהר כבר (מעשה המרכבה)	נחמיה	משנת עשרים עד שנת שלשים ושתיים לארתחשסתא המלך	
	בשנה השישית בשישי בחמישה לחודש	חזון הבאת יחזקאל לירושלים וסמל הקנאה			
	בשנה השביעית בחמישי בעשור לחודש	באו אנשים מזקני ישראל לדרוש את ה' וישבו לפני			

13. חזיונות ומעשים סמליים

ספר	דמות עיקרית במעשה	תיאור המעשה/מראה/חזון	משמעותו
בראשית	אברהם	התגלות ה' בבית בין הבתרים	כריתת הברית שהארץ תינתן לאברהם
	יעקב ולבן	הקמת גלעד מאבנים	ברית בין לבן ליעקב שלא יפגעו אחד בשני ושיעקב לא יענה את נשיו או יקח עוד נשים
	יעקב ולבן	קריאת שם המצפה	שה' יהיה צופה ביניהם כי יסתרו איש מרעהו
במדבר	משה	בקיעת האדמה מתחת לעדת קרח, דתן ואבירים	משה נביא אמת שאומר את הדברים בדבר ה' ולא עשה אותם מלבו
יהושע	יהושע	נס חציית הירדן	שעם ישראל ידע שא-ל חי בקרבם ויכבשו את הארץ
	12 אנשים אחד משבט 2 וחצי השבטים	לקיחת 12 אבנים מהירדן	עדות לדורות הבאים על נס חציית הירדן
	יהושע ועם ישראל	הקמת מזבח בגלילת הירדן	עדות לקשר בין השבטים משני עברי הירדן
	גדעון	הקמת אבן והנחתה תחת האלה במקדש שכס נסיונות הגיזה בגורן (טל על כל הארץ/על הגיזה)	עדות לכך שעם ישראל ישמור את דרך ה'
שופטים	פלשתים	ניסיון הפרות בהשבת ארון ה' לישראל	סמל לכך שינצח את מדיין
	שמואל	השמת אבן בין המצפה והשן וקריאתה אבן העזר	שה' הוא זה שהכה בפלשתים
	שאול	ניתוח צמד בקר ושליחתו בכל גבול ישראל	עד כאן עזרנו ה'
	שמואל	הורדת גשם בקציר	כך יעשה לבקר של מי שלא יצא למלחמה בבני עמון
	יונתן ונערו	העלייה לקראת פלשתים במלחמת מכמש בהתאם למה שיאמרו להם	מופת לעם על רעתם בבקשתם למלך
	שאול ושמואל	קריעת המעיל	סימן לכך שה' ייתן את פלשתים בידי ישראל
	דוד ויהונתן	מעשה החיצים באבן האזל	אות לכך שהמלכות תיקרע משאול ותינתן לרעהו הטוב ממנו
	דוד ושאול	לקיחת החנית והצפחת	הבהרה לדוד אם עליו לברוח מפני שאול
שמואל ב'	דוד ואבנר	הליכת דוד אחרי מיטת אבנר וקינתו עליו	הוכחה לכך שדוד לא היה מעורב במות אבנר
	דוד ונתן	משל כבשת הרש	עונש דוד על מעשהו עם אוריה החיתי ובת שבע
מלכים א'	אחיה השילוני וירבעם	קריעת השלמה החדשה 12 קרעים ונתינת 10 לירבעם	סימן לכך שירבעם ימלוך על 10 שבטים ו21 שבטים יישארו למלכות יהודה
	הנביא מיהודה וירבעם	קריעת המזבח בבית אל ושפיכת הדשן שעליו	אות לקיום הנבואה שיאשיהו יבוא בעתיד וישרוף עצמות אדם על המזבח
	אליהו ואלישע	אליהו משליך את אדרתו לאלישע	לקיחת אלישע תחת חסותו לפני מינויו תחתיו
	מבני הנביאים ואחאב	התחפשות באפר וסיפור מעשה של בריחת שבי	אחאב ייפול במלחמה נוספת שתהיה בארם
מלכים ב'	צדקיה בן כנענה	עשה קרני ברזל	סמל לניצחון מוחץ על אחאב
	יואש ואלישע	ירי החיצים דרך החלון וההכאה בקרקע	3 נצחונות רצופים נגד ארם
	ישעיהו וחזקיהו	אכול השנה ספיח ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואספו פריים	אות לניצחון על מלך אשור והשאת פליטת בית יהודה שתגדל
ישעיהו	ישעיהו וחזקיהו	השבת הצל 15 מעלות אחורה במעלות אחז	אות לחזקיהו שיחיה מחוליו ושינצח את סנחריב
	ישעיהו	התגלות כבוד ה' במקדש בשנת מות המלך עוזיהו	תחילת נבואתו של ישעיהו
	בני ישעיהו	לידת עמנואל	הפרת עצתם של ארם וישראל לכבוש את יהודה
ירמיהו	ישעיהו	פתיחת השק מעל המותניים והליכה ערום ויחף	כך ילכו כוש ומצרים בשבי מלך אשור
	מקל שקד	מקל שקד	שקד ה' על דברו לעשותו
	סיר נפוח ופניו מפני צפונה	סיר נפוח ופניו מפני צפונה	מצפון תיפתח הרעה על כל יושבי הארץ
	מחזה התאנים הטובות והרעות	מחזה התאנים הטובות והרעות	בני הגולה שטוב להם והנשארים בארץ שירע להם
	קניית אזור פשתים ולשים אותו על המתנים מבלי לשים אותו במים, לטמון אותו בפרת והוצאתו לאחר ימים רבים והנה נשחת ולא יצלח	קניית אזור פשתים ולשים אותו על המתנים מבלי לשים אותו במים, לטמון אותו בפרת והוצאתו לאחר ימים רבים והנה נשחת ולא יצלח	כך אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלים הרב ... ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח לכל
	כל נבל יימלא יין	כל נבל יימלא יין	שיכרון ופורענות על יושבי ירושלים
	כלי שנשחת ביד היוצר ועושה אחר כאשר ישר בעיניו	כלי שנשחת ביד היוצר ועושה אחר כאשר ישר בעיניו	ישראל והגוים כחומר ביד היוצר בידי ה'
	קניית בקבוק יוצר חרש ושבירתו בגיא בן הנום	קניית בקבוק יוצר חרש ושבירתו בגיא בן הנום	כך תישבר ירושלים והיושבים בה
	שבירת העול מעל ירמיה בידי חנניה	שבירת העול מעל ירמיה בידי חנניה	כך יוסר עול מלך בבל
	קניית שדה חנמאל בענתות	קניית שדה חנמאל בענתות	סמל לכך שישובו מהגלות ועוד ייקנו שדות ובתים
יחזקאל	מעשה מרכבה בנהר כבר	מעשה מרכבה בנהר כבר	מראה כבוד ה'
	חזקיהו וירושלים על לבנה, לשים עליה מצור ולשים מחבת ברזל בינו ובינה ולצור עליה אות	חזקיהו וירושלים על לבנה, לשים עליה מצור ולשים מחבת ברזל בינו ובינה ולצור עליה אות	ירושלים שתבוא במצור ותהיה מחיצת ברזל בין ה' לבין ירושלים עד שתחרב
	שכיבה 390 יום על צד שמאל ועוד 40 יום על צד ימין	שכיבה 390 יום על צד שמאל ועוד 40 יום על צד ימין	נשיאת עוונות ישראל ויהודה כמספר השנים שחטאו
	יהיו עליו עבותים חדשים שלא יאפשרו לו להתהפך, ואכילת עוגת שעורים ולחם שמורכב מחטים, שעורים, פול, עדשים, דוחן וכוסמין במשך 390 יום, ושתיית שישית הין מים בכל יום	יהיו עליו עבותים חדשים שלא יאפשרו לו להתהפך, ואכילת עוגת שעורים ולחם שמורכב מחטים, שעורים, פול, עדשים, דוחן וכוסמין במשך 390 יום, ושתיית שישית הין מים בכל יום	סמל לרעב והצמא הקשים שיהיו בירושלים בעת המצור עליה

		גילוח שיער בתער הגלבים, 1/3 ממנו להבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור, 1/3 להכות בחרב מסביבה, 1/3 לזרות לרוח ויורק אחריהם חרב	סמל להשמדת ירושלים ותושביה- שליש ימותו בחרב, שליש ברעב, ושליש יגלו לכל רוח ויורק אחריהם חרב
		הבאת יחזקאל לירושלים וראיית סמל המקנה והתמוז	תועבות גדולות שנעשות בתוך בית המקדש
		ששה אנשים עם מפצים, איש לבוש בדים, ואיש עם קסת הסופר שמשחיתים כל מי שאין עליו תו	עונש על אנשי ישראל על שאמרו שה' עזב את הארץ ואין מי שרואה במעשיהם ברעים בסתר
		כרובים זורקים גחלי אש על העיר במצוות לבוש הבדים	הקלת גזירת כליון ישראל בשרפת העיר
		משל הסיר והבשר	העיר- הסיר, העם- הבשר, והעם יוצאו מתוכה, יגלו ויישפטו בידי זרים
		הוצאת כלי גולה ביום וחתיירה בקיר ביד בערב והוצאת כתף	העם יצא בגולה והנשיא יסתתר ויחפרו וייתפש בידי אויביו
		אכילת לחם ברוגז ושתית מים בדאגה	כך יהיה ליושבי ירושלים שיאכלו לחםם ברוגז וישתו בדאגה והארץ תישום
	זכריה	עץ גפן שיאכל באש משתי קצותיו ולא יצלח למלאכה	ככה יהיו תושבי ירושלים שיצאו מאש ויאכלו באש והארץ תהיה שממה
		חידת הנשר הגדול והגפן הסורחת	חסות צדקיהו בפרעה וענשו בידי מלך בבל לאחר שהומלך על ידו
		סוסים לבנים, אדומים ושרוקים במצולה	סמל לשליטים שימלכו בכיפה
		4 קרנות	המלכויות שהגלו את יהודה וירושלים
		4 חרשים שיגדעו את הקרנות	עונש על המלכויות שהגלו את יהודה
		איש עם חבל מידה שמודד את ירושלים וחוזר בו במצוות המלאך	שירושלים תשב פדות ללא גבול וה' יהיה לה לחומת אש מסביב
		בגדי יהושע הצואים שהוסרו מעליו	הסרת העוון שבני יהושע נשאו נשים נכריות
	זכריה	מנורת זהב עם שבעה נרות וגולה על ראשה	הנמשל לזרובבל וחזקו על ייסוד המקדש
		הזיתים וצנתרות הזהב שעל המנורה	בני היצרה העומדים על אדון כל הארץ
		מגילה עפה באורך 20 אמה ורוחב 10 באמה	אלה שתכלה את בית הגנב והנשבע לשקר
		אישה יושבת בתוך איפה שנסתמת על ידי אבן עופרת ונישאת על ידי שתי נשים עם כנפי החסידה ומחזיקות אותה בין הארץ לשמים לבנות לה בית בארץ שנער	האומות שימשלו ויוצאות מאדון כל הארץ, השחורים- לארץ צפון, הלבנים אחריהם, הברודים לארץ התימן, האמוצים ביקשו ללכת להתהלך בארץ והמלאך זעק לזכריה על צאתם לארץ צפון והניחו שם את רוחו
		גובי בתחילת עלות הלקש והנה לקש אחר גיזי המלך ה' קורא לריב באש	כילוי כל תבואת הארץ על ידי הארבה
		ה' ניצב על חומת אנך ובידו אנך ושאל את עמוס מה הוא רואה	שהאש אכלה את תהום רבה ותשרוף את כל צמח השדה
		כלוב קיץ ושאל את עמוס מה הוא רואה	מדידת עוונות ישראל במשפט ומידה ויכרית את הע"ז מתוך שלא יהיה מי שיעבוד בהם
	עמוס	מעשה הקיקיון שגדל ויבש מיד למחרת	הסבר ליונה למה לחוס על הנהגת ה' ברחמים על נינוה

השכמה

אזכור	אדם	הקשר/ציטוט	אזכור	מי אמר/על מי נאמר	הקשר/ציטוט
אברהם	אברהם	אל המקום אשר עמד שם את פני ה' (השקפת סדום)	וישכם בבקר	נמשה	ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם
		ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר (גירוש הגר וישמעאל)			וישכם ירובעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו
		ויחבשו את חמורו (ההליכה לארץ המוריה- עקידת יצחק)			וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר
		ויקרא לכל עבדיו וידבר את על הדברים האלה באוזניהם			וישכם שמואל לקראת שואל בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שואל הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבור וירד הגלגל (אחרי מלחמת עמלק)
וישכם בבקר	וישכם בבקר	ויקח את האבן אשר שם מראשותיו וישם אותה מצבה	וישכים	המפלים	וישכם שמואל לקראת שואל בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שואל הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבור וירד הגלגל (אחרי מלחמת עמלק)
		וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך וישב לבן למקומו			וישכם שמואל לקראת שואל בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שואל הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבור וירד הגלגל (אחרי מלחמת עמלק)
		ויעל אל הר סיני כאשר צוה ה' אותו ויקח בידו שני לוחות אבנים (מעמד 13 מידות של רחמים)			וישכם שמואל לקראת שואל בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שואל הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבור וירד הגלגל (אחרי מלחמת עמלק)
		ויסעו מהשטים ויבואו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילינו שם טרם יעבורו			וישכם שמואל לקראת שואל בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שואל הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבור וירד הגלגל (אחרי מלחמת עמלק)
וישכם בבקר	וישכם בבקר	וישאו הכהנים את ארון ה' (חציית הירדן)	וישכים בבקר	ה' למשה	וישכם שמואל לקראת שואל בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שואל הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבור וירד הגלגל (אחרי מלחמת עמלק)
		ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה (מעל עכן)			וישכם שמואל לקראת שואל בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שואל הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבור וירד הגלגל (אחרי מלחמת עמלק)
		ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי			וישכם שמואל לקראת שואל בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שואל הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבור וירד הגלגל (אחרי מלחמת עמלק)
		ויטש את הצאן על שמר וישא וילך כאשר צוהו ישי			וישכם שמואל לקראת שואל בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שואל הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבור וירד הגלגל (אחרי מלחמת עמלק)
וישכם בבקר	וישכם בבקר	וישכם משרת איש האלוקים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהא אדוני איכה נעשה (נסיין לכידת אלישע בדון בידי ארם)	וישכים בבקר	ה' למשה	וישכם שמואל לקראת שואל בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שואל הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבור וירד הגלגל (אחרי מלחמת עמלק)
		ויהי כן וישכם ממחרת ויזר את הגיזה וימץ טל מן הגזה מלא הספל מים (נסיין הגיזה הראשון)			וישכם שמואל לקראת שואל בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שואל הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבור וירד הגלגל (אחרי מלחמת עמלק)
		וישכם חזקיהו המלך ויאסוף את שרי העיר ויעל בית ה' (בחיידוש עבודת הקרבנות לאחר טיהור המקדש אחרי פגיעותיו של אחז)			וישכם שמואל לקראת שואל בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שואל הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבור וירד הגלגל (אחרי מלחמת עמלק)
		וישכם חזקיהו המלך			וישכם שמואל לקראת שואל בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שואל הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבור וירד הגלגל (אחרי מלחמת עמלק)

- תקופות ומושגי קציר

תקופה	ספר	מה ההקשר של התקופה
קציר חטים (6)	בראשית	מציאת הדודאים בשדה בידי ראובן לפני לידת יששכר
	שמות	פירוט המצוות לאחר חטא העגל- קרבן הביכורים בשבועות
	שופטים	זמן בוא שמשון לפייס את אשתו בגדי עיזים וסירוב אביה לאפשר לו להיכנס
	שמואל א'	שאנשי בית שמש קצרו את קציר החטים בעמק בעת החזרת הארון משדה פלשתים
	שמואל ב'	הורדת הגשם ביום קציר חטים כמופת לחטאי העם בבקשת המלך בנאום הפרידה של שמואל
	רות	סוף התקופה שרות דבקה בנערות בועז ללקט משדותיו
קציר שעורים (2)	רות	הזמן שבו נעמי ורות חזרו לארץ: 'בתחילת קציר שעורים'
	שמואל ב'	זמן הריגת בני שאול בידי הגבעונים: בתחלת קציר שעורים:
מושגי קציר (21)	בראשית (2)	השבועה שלא להביא עוד מבול לעולם: עד פלימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחורף ויום ולילה לא ישבתו: בהסבר יוסף למה לרדת למצרים: כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר איך תחיש וקציר
	שמות (2)	ציווי הרגלים בפרשת משפטים: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה
	ויקרא (2)	בציווי על השבת בפרשת כי תשא: ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת
	ויקרא (2)	ציווי לקט ופאה בפרשת שופטים: ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצר ולקט קצירך לא תלקט: לאחר חג השבועות בפרשת אמור: ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה בקצרך ולקט קצירך לא תלקט
	יהושע	מצב הירדן במעבר בני ישראל: והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר
	שמואל א'	בפירוט זכויות המלך בשימוש הבנים במשפט המלך: ולקצר קצירו ולעשות כל מלחמתו וכל רכבו
	שמואל ב' (3)	הריגת בני שאול בידי הגבעונים ופלו שבעתים שבעתם יחד והמה המתו בימי קציר בראשונים בתחלת קציר שעורים: התקופה שבה רצפה בת איה כיסתה את בני שאול שהומתו בידי הגבעונים: ותקח רצפה בת איה את השק ותטתה לה אלהי צור מתחלת קציר עד נתדמים עליהם מן השמים
	ישעיה	הגעת הגיבורים אל דוד: וירדו שלשים שלשה מהשלשים ראש ויבאו אל קציר אלדוד אלמערות עדלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים
	ירמיהו (2)	תיאור שמחת העם בעת הגאולה: שמחו לפניך בשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל בתוכחת ירמיהו על אי דרישת ה': ולא אמרו בלבבם נרא נא את יקנוק אלהינו הנתן גשם וירה וירה ומלקוש בעתו שבעות חקות קציר ישמר לנו:
	הושע	בתיאור החורבן של ירמיהו: עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לוא נושענו: בתוכחת הושע על העבודה הזרה והאשרות שעבדו: גם יהודה שנת קציר לך בשובי שבות עמי
	יואל (2)	בתיאור הנזקים של הארבה: הבישו אכלים הילילו כרמים על חטא ועל שנתה כי אבד קציר שדה: המשל למצב הגויים והקריאה להרגם בשוב ישראל: שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה גת השיקו הקבים כי רבה רעתם:
	עמוס	הפורענות במניעת הגשם: וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על עירי אחת ועל עיר אחת לא אמטיר
	משלי (2)	תיאור האדם הנאמן לשולחיו: כצנת שלגו ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש אדניו ישיב תיאור נתינת כבוד לכסיל: כשלגו בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאנה לכסיל כבוד
	איוב	תיאור חזרתו של העץ לאיתנו: מריח מים יפרח ונשה קציר כמורטע
	רות	בדברי רות נעמי לגבי אישורו של בועז לאפשר לה ללקט: גם כן אמר אלי עס הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את פלה קציר אשר לי:

- מקץ

אזכור	ספר	הקשר
מקץ עשרת ימים	ירמיהו	דבר ה' לירמיהו לאחר רצח גדליה
מקץ ארבעים יום	בראשית במדבר	ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה וישבו מתור הארץ
מקץ שניים חדשים	שופטים	חזרת בתו של יפתח מההרים להקרבתה לה'
מקץ שנתיים ימים	בראשית	ופרעה חולם והנה עומד על היאור
מקץ שלוש שנים	מלכים א'	בריחת עבדי אכיש לגת והציאה מירושלים להחזרתם
מקץ שבע שנים	דברים	מצוות הקהל- קריאת התורה בחג הסוכות באזני כל העם
מקץ עשר שנים	ירמיהו בראשית	הציווי לשלח את העבדים ותוכחת העם בעקבות כבישתם מחדש לשבת אברהם בארץ כנען- נתינת הגר לאישה לאברהם בידי שרה
מקץ ארבעים שנה	שמואל ב' יחזקאל	בקשת אבשלום מדוד ללכת לשלם את נדרו בחברון שיבתה של מצרים מהגויים בה נפוצה והיותה ממלכה שפלה
מקץ שבעים שנה	ישעיהו	שיבתה של צור לקדמותה וזנותה עם כל העמים
מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה	שמות	ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים
מקץ היות לה	אסתר	כדת הנשים שנים עשר חודש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן
מקץ ימים רבים	ירמיהו	הציווי על ירמיהו לבדוק מה מצב האזור שהוטמן בפרת
מקץ ימים	בראשית	ויבא קין מפרי האדמה מנחה לה'
מקץ ימים לימים	מלכים א' שמואל ב'	וייבש הנחל כי לא היה גשם בארץ גילוח שיער אבשלום

15. ענייני מקומות

מופיע בספר	אזכור	מופיע בספר	אזכור	מופיע בספר	אזכור
בראשית (הפסד מלכי סדום)	עמק השידים	שופטים (לחץ האמורי על בני דן)	לרדת לעמק	ירמיהו (נבואה על בית יהודה)	יושבת העמק צור המישור
בראשית (מפגש אברהם ומלכי צדק)	עמק שוה-עמק המלך (1)	שופטים (שבח דבורה ליששכר)	בעמק שולח ברגליו	ירמיהו (הנבואה על בניין ירושלים בעתיד)	העמק הפגרים
בראשית (נקודת היציאה של יוסף)	עמק חברון	שופטים (מיקום מחנה מדיין)	עמק יזרעאל (2)	הושע (הנבואה על בנו)	עמק יזרעאל (3)
במדבר (בציווי לפנות דרך ים סוף)	והעמלקי והכנעני יושב בעמק		מגבעת המורה בעמק	הושע (נבואת הנחמה לישראל)	עמק עכור לפתח תקוה
יהושע (עכן)	עמק עכור (1)		מתחת בעמק	יואל (יום הדין בגויים)	עמק יהושפט (1-2)
יהושע (כיבוש העי)	בתוך העמק		נפלים בעמק		עמק החרוץ (1-2)
יהושע (מלחמת הדרום)	עמק איילון	שופטים (כיבוש ליש על ידי בני דן)	בעמק אשר לבית רחוב	דברי הימים ב' (על שם ההודאה של יהושפט)	עמק ברכה
יהושע (דברי בני יוסף)	בארץ העמק	שמואל א' (מלחמת דוד וגוליית)	בעמק האלה	בראשית (מקום מגדל בבל)	בקעה בארץ שנער
	בעמק יזרעאל (1)	שמואל א' (אחרי מות שאול בגלבע)	בעבר העמק	יהושע (כיבוש שטחי הצפון)	בקעת הלבנון
יהושע (פירוט נחלת בני יוסף)	בעמק רפאים	שמואל ב' (מלחמות דוד בפלשתים)	עמק רפאים (1-2)	יחזקאל	הבקעה עם כבוד ה'
יהושע (ערי נחלת בנימין)	עמק קציץ	שמואל ב' (יד אבשלום)	עמק המלך (2)	עמוס (הנבואה על פורענות דמשק)	בקעת און
שופטים (השטח שיהודה לא כבש)	יושבי העמק	שמואל ב'	עמק רפאים (3)	זכריה (נבואת המלחמה על ירושלים)	בקעת מגידון
דברים (ראיית הארץ על ידי משה)	בקעת ירחו	יהושע (הניצחון על צבא מלכי הצפון)	בקעת מצפה מזרח	נחמיה (מקום המפגש המוצע ע"י סנבלט וגשם)	בכפרים בבקעת אונו

16. מצבה/גל/במה

אזכור	ספר	באיזה הקשר/ציטוט	אזכור	ספר	באיזה הקשר/ציטוט
מצבה	בראשית	יעקב- מצבה בבית אל ויציקת שמן על הראש	הבמה/בבמה	שמואל א'	מפגש שאול ונעריו בשמואל המקום אליו הלך שאול לאחר שהתנבא
		יעקב- לקיחת אבן בגלעד			הבמה הגדולה בגבעון
		יעקב- הצבת מצבה בבית אל, ניסוך ויציקת שמן			במות ירבעם בבית אל
		יעקב- מצבה בקבורת רחל על דרך אפרתה			נתיצת הבמה בידי יאשיהו
	שמות	משה- 12 מצבה בהר סיני		מלכים ב'	
	הושע	אין מלך אין שר ואין זבח ואין מצבה	במות	במדבר	שירת הבאר- ומנחליאל במות בלק ובלעם בברכה השנייה- במות בעל
	בראשית	אחי יעקב/לבן- ויקחו אבנים ויעשו גל		מלכים א'	ירבעם- בית במות וכהני במות לא לוויים
	יהושע	עכן- ויקימו עליו גל אבנים גדול			רחבעם- במות מצבות ואשרים
		מלך העי- ויקימו עליו גל אבנים גדול		מלכים ב'	חטאי בני ישראל- במות בכל עריהם
	שמואל ב'	אבשלום- ויציבו עליו גל אבנים גדול מאוד			גרי אריות- כהני הבמות בבית הבמות
	איוב	בלדד- על גל שרשיו יסובכו ובית אבנים יחזיק			טיהורי יאשיהו- במות השערים
	שיר השירים	גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום		ירמיהו	במות התופת, במות הבעל
	מלכים א'	שלמה- אז יבנה שלמה במה לכמוש שיקון מואב		יחזקאל	במות טלואות (פרק ט"ז)
	יחזקאל	מה הבמה אשר את ויקרא שמה במה עד היום הזה		הושע	במות און
	מלכים ב'	השמדת הבעל בידי יהוא- מצבות בית הבעל		עמוס	במות ישחק
		חטאי בני ישראל- ויציבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבוהה ותחת כל עץ רענן			במות יהודה הלא ירושלים
	הושע	גפן בוקק ישראל פרי ישווה לו כרב לפריו הרבה למזבחות היטיבו מצבות		מיכה	במות יהודה הלא ירושלים
				דבה"ב	אחז- ובכל עיר ועיר ביהודה עשה במות

יש להוסיף את מצבת בית הבעל שנהרסה בידי יהוא

17. קריאת שם למקום

אזכור	נותן השם	היכן קרא/ה	מהו השם שניתן	נימוק/אירוע שהתרחש שם/ציטוט
ויקרא את שם המקום ההוא	יעקב	לוז	בית אל	אין זה כי אם בית אלקים וזה שער השמים
	משה	מדבר פארן	קברות התאוה	כי שם קברו את העם המתאווים
ויקרא את שם העיר	יהודה ושמעון	צפת	חרמה	החרימו אותה אחרי שהכו את הכנעני
	עמרי	בהר שנקנה משמר	שומרון	על שם שמר אדוני ההר
ויקרא את שמה	שמואל	האבן בין המצפה והשן	אבן העזר	עד הנה עזרנו ה'
	אמציה	הסלע שתפש באדום	יקתאל	-
ויקרא אותה	יצחק	הבאר שחפרו עבדיו לאחר הברית עם אבימלך	שבעה	-
על כן שם העיר	-	המקום של הבאר שבעה	באר שבע	(על שם הבאר שבעה)
על כן קרא	ה'/הגר	הבאר בין קדש ובין ברד	באר לחי רואי	(על כן קרא לבאר) כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי רואי
	ה'/לוט	העיר אליה ברח לוט	צוער	(על כן קרא שם העיר) כי לא אוכל לעשות דבר עד בואך שמה
	אברהם	המקום בו כרת ברית עם אבימלך	באר שבע	(על כן קרא ההוא באר שבע) כי שם נשבעו שניהם
	לבן/(יעקב)	הגל שעשה לעד ביניהם	גלעד	הגל הזה עד ביני ובינך היום (על כן קרא שמו) ולמקנהו עשה סוכות (על כן קרא שם המקום)
על כן קרא שם המקום ההוא	יהושע	העמק שבו הרגו את עכן	עמק עכור	מה עכרתנו יעכרך ה' ביום הזה
	דוד	עמק רפאים	בעל פרצים	פרץ ה' את אויבי כפרץ מים
על כן קרא שמה	ה'	הבקעה בארץ שנער	בבל	כי שם בלל ה' שפת כל הארץ
	יוסף	גרן האטד	אבל מצרים	ויאמרו אבל כבד זה למצרים
	משה	מקום המים במדבר שור	מרה	ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם
	שמשון	לחי	עין הקורא אשר בלחי	בקיעת מים במכתש להשיב את רוחו של שמשון
ויקרא שם הבאר	יצחק	הבאר הראשונה שרבו עליה	עשק	כי התעשקו עמו
ויקרא שמה	יצחק	הבאר השנייה שרבו עליה	שטנה	-
		הבאר שלא רבו עליה	רחובות	כי עתה הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ
	האיש מלוז שבני יוסף שילחו (פרק כ')	העיר שבנה בארץ החיתים	לוז	-
	יחזקאל	הנבואה על חטאי ישראל	במה	מה הבמה אשר אתם זובחים שם
ויקרא שם העיר	קין	העיר שבנה	חנוך	כשם בנו חנוך
ויקרא שם המקום	משה	רפידים/ הצור בחורב שממנו יצאו המים	מסה ומריבה	על ריב בני ישראל ועל נסותם את ה' לאמר היש ה' בקרבנו אם אין
	בני ישראל	ערד	חרמה	וידר ישראל נדר לה' ויאמר אם נתן נתת את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם: וישמע ה' בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם
ויקרא שם המקום ההוא	יעקב	המקום בו פגעו בו מלאכי אלקים	מחנים	ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלקים זה
	משה	המקום בו בערה אש ה'	תבערה	כי בערה במ אש ה'
	יהושע	מקום הברית בכניסה לארץ	גלגל	היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם
למקום ההוא קרא	עם ישראל	המקום ממנו כרתו פירות	נחל אשכול	על אודות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל
ויקרא למקום	יעקב	המקום שבו בנה מזבח	אל בית אל	כי שם נגלו אליו האלוקים בברחו מפני אחיו
ויקרא למקום ההוא	שמשון	המקום בו השליך את לחי החמור לאחר שהכה אלף איש	רמת לחי	בלחי החמור חמור חמורותים בלחי החמור הכיתי אלף איש (שונה לאחר מכן לעין הקורא אשר בלחי)
	יואב/אבנר	ברכת גבעון	חלקת הצורים אשר בגבעון	על שם שנים עשר הנערים מכל צד שהחזיקו איש בראש רעהו ונפלו יחדיו
	דוד	גרן נכון	פרץ עוזה/א	שם הכה האלוקים את עוזה על ששלח ידו להחזיק בארון כי שמטו הבקר
ויקרא _____ את שם המקום	יעקב	המקום שדיבר אלקים עם יעקב והציב מצבה	בית אל	אשר דיבר איתו שם אלוקים בית אל
ויקרא _____ שם המקום ההוא	אברהם	מקום עקידת יצחק	ה' יראה	אשר יאמר היום בהר ה' יראה
	יעקב	מקום המאבק עם האיש עד עלות השחר	פנואל	כי ראיתי אלקים פנים אל פנים ותניצל נפשי
ויקראו שם המקום ההוא	עם ישראל	המקום בו הוכיח מלאך ה' בתחילת ספר שופטים	בוכים	שם בכו עם ישראל כשדיבר אליהם מלאך ה'
על כן קראו למקום ההוא	יהושפט ויהודה	המקום בו נקהלו יהושפט ועמו ביום הרביעי	עמק ברכה	שם ברכו את ה'

18. שונות

מופיע בספר	אזכור	מופיע בספר	אזכור	מופיע בספר	אזכור
בראשית (בשבועה שלא יהיה עוד מבול)	ויום/יומם ולילה / ולילה ללא תוספות	בראשית (בתו הבכירה של לוט)	בלילה הוא	שמות (יציאת מצרים)	בחצי הלילה/ חצי הלילה
שמות (הנחיית עמוד האש)		בראשית (לדת יששכר)		שופטים (שמשון עקירת דלתות עזה)	(3)
יהושע (הציווי על התמדת לימוד התורה)		בראשית (יעקב עובר את מעבר יבוקר)		רות (שיחת רות ובוועז בגורן)	
מלכים א' (תפילת שלמה בחנוכת בית המקדש)		שמואל א' (בריחת דוד מפני שאול לאחר הטלת החנית)	ו/כל הלילה	בראשית (אבימלך)	בחלום הלילה
ירמיה (בכי על החורבן)		שמות (ביאת הארבה ברוח קדים)		בראשית (לבן)	(3)
ירמיה (עבודה זרה בגלות)		שמות (אי קריבת בני ישראל למצרים בים סוף)		מלכים א' (שלמה)	
ירמיה (התניית ברית ה' בקיום התורה*2)		שמות (בקיעת ים סוף ברוח קדים עזה)		בראשית (בתו הצעירה של לוט)	בלילה ההוא (13)
תהילים (התמדת הצדיק בלימוד התורה)		במדבר (איסוף השלו על ידי בני ישראל)		בראשית (ההתגלות ליצחק לאחר העלייה לבאר שבע)	
תהילים י"ט וְלִילָה לְלִילָה יְחִוּדָעַת		יהושע (העלייה נגד מלכי הדרום)		בראשית (לינת יעקב לפני שליחת המנחה)	
תהילים כ"ב וְלִילָה וְלֹאֲדֹמִיָּה לִי		שופטים (אריבת הפלשתים לשמשון בעזה)		בראשית (לינת יעקב אחרי שליחת המנחה)	
תהילים ל"ב כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֹּד עָלַי יְדֹךְ נִהְפֹךְ לְשִׁדְי בַּחֲרָבְנִי קִיץ סֵלָה:		שופטים (התעללות אנשי הגבעה בפילגש)		במדבר (בכי העם לאחר חטא המרגלים)	
תהילים פרק מ"ב הִתְהַלֵּי דְמַעְתִּי לַחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה אֵיכָה ב' צֶעֶק לִבִּי אֶל־אֲדֹנָי חֹמֶת בְּתַצִּיּוֹן הַוָּרִידִי כִנְחַל דְּמָעָה יוֹמָם וְלַיְלָה אֶל־תִּתֵּנִי פִּגְוֶת לֶךְ אֶל־תִּתֵּן בְּתַצִּיּוֹן		שמואל א' (זעקת שמואל על הסרת שאול מהמלוכה)		יהושע (לאחר שליחת המארב)	
נחמיה (תפילת נחמיה על תושבי ירושלים)		שמואל א' (הליכת אנשי יביש להוריד את גופות שאול ובניו)		יהושע (לפני הקרב בעי)	
נחמיה (הגנה על בוני החומה)		שמואל א' (הליכת אבנר ואנשיו למחנים- הלכו בערבה)		שופטים (ציווי גדעון על המזבח בעפרה)	
נחמיה (אזהרת דליה שסנבלט וגשם באים להורגו בלילה)		שמואל ב' (הליכת יואב ואנשיו לחברון)		שופטים (מעשה הגיזה השני)	
בראשית (תיאור יעקב על מסירות עבודתו אצל לבן- וקרח בלילה)	בלילה	שמואל ב' (הליכת רכב ובענא להביא את ראש איש בושת לדוד- הלכו דרך הערבה)	ללילה	שופטים (ירידת גדעון ופורה למחנה מדיין)	
בראשית (חלומות שר המשקים ושר האופים)		הושע (תיאור להיטות החוטאים)		שמואל א' (הליכת שאול מבעלת האוב)	
ישעיה (ישעיהו פרק כו נִפְשֵׁי אֱוִיתֶיךָ בַּלִּילָה אֲפִירוּחֵי בְּקָרְבִי אֲשַׁחֲרֶךָ)		תהילים (ולילה ללילה יחוה דעת)	ללילה	שמואל ב' (נבואת נתן לדוד שלא לבנות את בית המקדש)	
ירמיה (קומו ונעלה בלילה ונשחיתתה ארמנותיה)		איוב (תיאור אליפז לגדולת ה' על החכמים)	וכלילה	מלכים ב' (הריגת צבא סנחריב)	
ירמיה (גופת יהויקים תושלך בחוץ – לקרח בלילה)		שמות (אכילת הפסח)	בלילה הזה	אסתר (נדדה שנת המלך)	קם לילה
איכה (בכה תבכה בלילה)		שמות (יציאת מצרים)	ליל שימורים	יורם מלך יהודה (נגד אדום)	
איכה (קומי רוני בלילה לראש אשמורות שפכי כמים לבך נוכח פני ה')		איוב (בדברי אליפז) בְּשָׁעֵפִים מַחֲזִינֹת לַיְלָה בְּנֶפֶל תִּרְדָּמָה עַל־אֲנָשִׁים	מחזיונות לילה	ישעיהו (שומר מה מלילה)	מלילה
מגילת קהלת (גם בלילה לא שכב לבו)		זכריה (והיה יום אחד הוא יִדְעַע לִיקְנֹק לֹא־יוֹם וְלֹא־לַיְלָה וְהָיָה לַעֲתִירֵב יְהִי־אֹר)	לא יום ולא לילה	בראשית (תיאור יעקב על מסירות עבודתו)	גנבתי לילה
נחמיה (וְאֶת־עַמּוּד הָאֵשׁ בַּלִּילָה לְהֹאִיר לָהֶם וְאֶת־הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ־בָהּ)		ישעיהו (השיר יהיה לכם כליל התקדש-חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בה־יקנֹק אֶל־צֹר יִשְׂרָאֵל)	כליל התקדש חג	בראשית (ולמשול ביום ובלילה)	ובלילה
				ישעיה (מִדֵּי עָבְרוּ יִקַּח אֶתְכֶם כִּי בִבְקָר בִּבְקָר יַעֲבֹר בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וְהָיָה רִקְזֹעָה הַבֵּין שְׂמוּעָה)	
				תהלים (יוֹמָם יִצְוָה יִקְוָה חֶסֶדֹו וּבַלַּיְלָה שִׁירוֹ עִמִּי תִפְלֶה לֹאֵל חַיִּי)	ובלילה
				קהלת (כי גם ביום ובלילה שנה בעיניו איננו רואה)	

אזכור	מי אמר למי/על מי/מה נאמר	אזכור	מי אמר למי/על מי/מה נאמר	אזכור	מי אמר למי/על מי/מה נאמר
למה זה	ה' לאברהם- למה זה צחקת שרה רבקה- אם כן למה זה אנכי שרו של עשוי- למה זה תשאל לשמי יעקב- למה זה אמצא חן בעיני אדני יתרו- למה זה עזבתן את האיש	כאלה	רבקה ליצחק- אשה מבנות חת כאלה פסח- כאלה תעשו ליום שבעת ימים יכין ובעוז- וכאלה לעמוד השני על השבכה ירמיה- לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא ירמיה- מי שמע כאלה כי שערורית עשתה מאוד	הלא זה/הוא זה	בני לפני קריעת הים- הלא זה הדבר אשר דברנו אליך זבול לגעל- הלא זה העם אשר מאסתה בו צא להלחם בו שלח יוסף לאחי יוסף- הלא זה אשר ישתה אדוני בו עבדי אכיש לאכיש- הלא זה דוד מלך הארץ
	משה - למה זה שלחתני העם ברפידים- למה זה העליתנו ממצרים	כזה/כזה וכזה	אכיש לשרי פלשתים- הלא זה דוד עבד שאלו מלך ישראל שרי פלשתים לאכיש- הלא זה דוד אשר יענו לו במחולות יונה לה'- אנה ה' הלא זה דברי עד היותי על אדמתי ה' לשטן- הלא זה אוד מוצל מאש	אכיש לשרי פלשתים- הלא זה דוד עבד שאלו מלך ישראל שרי פלשתים לאכיש- הלא זה דוד אשר יענו לו במחולות יונה לה'- אנה ה' הלא זה דברי עד היותי על אדמתי ה' לשטן- הלא זה אוד מוצל מאש	משה לאחיימץ- למה זה את רץ בני אחיה לאשת ירבעם- למה זה את מתנכרה ירמיה- למה זה לי לבונה משבא תבוא ירמיה- למה זה מרחם יצאתי עמוס- למה זה לכם יום ה' איוב בללדד - אנכי ארשע למה זה הכל איגע
	משה למעפילים - למה זה אתם עוברים את פי ה' והיה לא תצלח		פרעה לעבדיו- הנמצא כזה איש אשר רוח אלוקים בו ה' לאחיה השילוני- כִּי הָיָה וְכִי הָיָה תִּדְבָּר אֵלַי	מלך ארם לעבדיו- לָכֵן וְרָאוּ אֵיכָה הוּא	בני בפילוש בנגבה- דברו איכה נהיתה הרעה נער אלישע- אהה אדוני איכה נעשה ישעיה- איכה הייתה לזונה
	ה' ליהושע - למה זה אתה נפל על פניך המלאך למנוח - למה זה תשאל לשמי והוא פלאי		ירמיה- העל אלה לא אפקוד נאם ה' (פרק ה' פעמיים) ואם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי העל אלה לא אפקוד בם נאום ה' אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי	בני בפילוש בנגבה- דברו איכה נהיתה הרעה נער אלישע- אהה אדוני איכה נעשה ישעיה- איכה הייתה לזונה	ה' לאדם הראשון- וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָה
	דוד לשאול - למה זה אדני רודף אחרי עבדו יואב לדוד- למה זה שלחתו וילך הלך דוד לעבדיו - למה זה אני צם		מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	ה' לאדם הראשון- וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָה	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר
	יואב לדוד- למה זה שלחתו וילך הלך דוד לעבדיו - למה זה אני צם יואב לאחיימץ- למה זה את רץ בני אחיה לאשת ירבעם- למה זה את מתנכרה ירמיה- למה זה לי לבונה משבא תבוא ירמיה- למה זה מרחם יצאתי עמוס- למה זה לכם יום ה' איוב בללדד - אנכי ארשע למה זה הכל איגע		משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי
	עכן ליהושע- וכזאת וכזאת עשיתי חושי הארכי לצדוק ואביתר - כזאת וכזאת יעץ אחיתופל וכזאת וכזאת יצאתי וכו' אשת נעמן לנעמן- כזאת וכזאת דברה הנערה יהוא לשרים- כזאת וכזאת אמר אלי לאמר יוסף - שלח כזאת עשרה חמורים גדעון לאנשי פנואל- וידבר אליהם כזאת מנוח לאשתו - וכתב לא לשמיענו כזאת שמשון לפלשתים- אם תעשון כזאת הרואה את גופת הפילגש- לא נהיתה ולא נראתה כזאת		משה באהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה באהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה באהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי
	דוד לשאול - למה זה אדני רודף אחרי עבדו יואב לדוד- למה זה שלחתו וילך הלך דוד לעבדיו - למה זה אני צם יואב לאחיימץ- למה זה את רץ בני אחיה לאשת ירבעם- למה זה את מתנכרה ירמיה- למה זה לי לבונה משבא תבוא ירמיה- למה זה מרחם יצאתי עמוס- למה זה לכם יום ה' איוב בללדד - אנכי ארשע למה זה הכל איגע		מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר
	יואב לדוד- למה זה שלחתו וילך הלך דוד לעבדיו - למה זה אני צם יואב לאחיימץ- למה זה את רץ בני אחיה לאשת ירבעם- למה זה את מתנכרה ירמיה- למה זה לי לבונה משבא תבוא ירמיה- למה זה מרחם יצאתי עמוס- למה זה לכם יום ה' איוב בללדד - אנכי ארשע למה זה הכל איגע		משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי
	עכן ליהושע- וכזאת וכזאת עשיתי חושי הארכי לצדוק ואביתר - כזאת וכזאת יעץ אחיתופל וכזאת וכזאת יצאתי וכו' אשת נעמן לנעמן- כזאת וכזאת דברה הנערה יהוא לשרים- כזאת וכזאת אמר אלי לאמר יוסף - שלח כזאת עשרה חמורים גדעון לאנשי פנואל- וידבר אליהם כזאת מנוח לאשתו - וכתב לא לשמיענו כזאת שמשון לפלשתים- אם תעשון כזאת הרואה את גופת הפילגש- לא נהיתה ולא נראתה כזאת		מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר
יואב לדוד- למה זה שלחתו וילך הלך דוד לעבדיו - למה זה אני צם יואב לאחיימץ- למה זה את רץ בני אחיה לאשת ירבעם- למה זה את מתנכרה ירמיה- למה זה לי לבונה משבא תבוא ירמיה- למה זה מרחם יצאתי עמוס- למה זה לכם יום ה' איוב בללדד - אנכי ארשע למה זה הכל איגע	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי		משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	
עכן ליהושע- וכזאת וכזאת עשיתי חושי הארכי לצדוק ואביתר - כזאת וכזאת יעץ אחיתופל וכזאת וכזאת יצאתי וכו' אשת נעמן לנעמן- כזאת וכזאת דברה הנערה יהוא לשרים- כזאת וכזאת אמר אלי לאמר יוסף - שלח כזאת עשרה חמורים גדעון לאנשי פנואל- וידבר אליהם כזאת מנוח לאשתו - וכתב לא לשמיענו כזאת שמשון לפלשתים- אם תעשון כזאת הרואה את גופת הפילגש- לא נהיתה ולא נראתה כזאת	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר		
יואב לדוד- למה זה שלחתו וילך הלך דוד לעבדיו - למה זה אני צם יואב לאחיימץ- למה זה את רץ בני אחיה לאשת ירבעם- למה זה את מתנכרה ירמיה- למה זה לי לבונה משבא תבוא ירמיה- למה זה מרחם יצאתי עמוס- למה זה לכם יום ה' איוב בללדד - אנכי ארשע למה זה הכל איגע	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי		
עכן ליהושע- וכזאת וכזאת עשיתי חושי הארכי לצדוק ואביתר - כזאת וכזאת יעץ אחיתופל וכזאת וכזאת יצאתי וכו' אשת נעמן לנעמן- כזאת וכזאת דברה הנערה יהוא לשרים- כזאת וכזאת אמר אלי לאמר יוסף - שלח כזאת עשרה חמורים גדעון לאנשי פנואל- וידבר אליהם כזאת מנוח לאשתו - וכתב לא לשמיענו כזאת שמשון לפלשתים- אם תעשון כזאת הרואה את גופת הפילגש- לא נהיתה ולא נראתה כזאת	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר		
יואב לדוד- למה זה שלחתו וילך הלך דוד לעבדיו - למה זה אני צם יואב לאחיימץ- למה זה את רץ בני אחיה לאשת ירבעם- למה זה את מתנכרה ירמיה- למה זה לי לבונה משבא תבוא ירמיה- למה זה מרחם יצאתי עמוס- למה זה לכם יום ה' איוב בללדד - אנכי ארשע למה זה הכל איגע	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי		
עכן ליהושע- וכזאת וכזאת עשיתי חושי הארכי לצדוק ואביתר - כזאת וכזאת יעץ אחיתופל וכזאת וכזאת יצאתי וכו' אשת נעמן לנעמן- כזאת וכזאת דברה הנערה יהוא לשרים- כזאת וכזאת אמר אלי לאמר יוסף - שלח כזאת עשרה חמורים גדעון לאנשי פנואל- וידבר אליהם כזאת מנוח לאשתו - וכתב לא לשמיענו כזאת שמשון לפלשתים- אם תעשון כזאת הרואה את גופת הפילגש- לא נהיתה ולא נראתה כזאת	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר		
יואב לדוד- למה זה שלחתו וילך הלך דוד לעבדיו - למה זה אני צם יואב לאחיימץ- למה זה את רץ בני אחיה לאשת ירבעם- למה זה את מתנכרה ירמיה- למה זה לי לבונה משבא תבוא ירמיה- למה זה מרחם יצאתי עמוס- למה זה לכם יום ה' איוב בללדד - אנכי ארשע למה זה הכל איגע	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי		
עכן ליהושע- וכזאת וכזאת עשיתי חושי הארכי לצדוק ואביתר - כזאת וכזאת יעץ אחיתופל וכזאת וכזאת יצאתי וכו' אשת נעמן לנעמן- כזאת וכזאת דברה הנערה יהוא לשרים- כזאת וכזאת אמר אלי לאמר יוסף - שלח כזאת עשרה חמורים גדעון לאנשי פנואל- וידבר אליהם כזאת מנוח לאשתו - וכתב לא לשמיענו כזאת שמשון לפלשתים- אם תעשון כזאת הרואה את גופת הפילגש- לא נהיתה ולא נראתה כזאת	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר		
יואב לדוד- למה זה שלחתו וילך הלך דוד לעבדיו - למה זה אני צם יואב לאחיימץ- למה זה את רץ בני אחיה לאשת ירבעם- למה זה את מתנכרה ירמיה- למה זה לי לבונה משבא תבוא ירמיה- למה זה מרחם יצאתי עמוס- למה זה לכם יום ה' איוב בללדד - אנכי ארשע למה זה הכל איגע	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי		
עכן ליהושע- וכזאת וכזאת עשיתי חושי הארכי לצדוק ואביתר - כזאת וכזאת יעץ אחיתופל וכזאת וכזאת יצאתי וכו' אשת נעמן לנעמן- כזאת וכזאת דברה הנערה יהוא לשרים- כזאת וכזאת אמר אלי לאמר יוסף - שלח כזאת עשרה חמורים גדעון לאנשי פנואל- וידבר אליהם כזאת מנוח לאשתו - וכתב לא לשמיענו כזאת שמשון לפלשתים- אם תעשון כזאת הרואה את גופת הפילגש- לא נהיתה ולא נראתה כזאת	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר		
יואב לדוד- למה זה שלחתו וילך הלך דוד לעבדיו - למה זה אני צם יואב לאחיימץ- למה זה את רץ בני אחיה לאשת ירבעם- למה זה את מתנכרה ירמיה- למה זה לי לבונה משבא תבוא ירמיה- למה זה מרחם יצאתי עמוס- למה זה לכם יום ה' איוב בללדד - אנכי ארשע למה זה הכל איגע	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי		
עכן ליהושע- וכזאת וכזאת עשיתי חושי הארכי לצדוק ואביתר - כזאת וכזאת יעץ אחיתופל וכזאת וכזאת יצאתי וכו' אשת נעמן לנעמן- כזאת וכזאת דברה הנערה יהוא לשרים- כזאת וכזאת אמר אלי לאמר יוסף - שלח כזאת עשרה חמורים גדעון לאנשי פנואל- וידבר אליהם כזאת מנוח לאשתו - וכתב לא לשמיענו כזאת שמשון לפלשתים- אם תעשון כזאת הרואה את גופת הפילגש- לא נהיתה ולא נראתה כזאת	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר		
יואב לדוד- למה זה שלחתו וילך הלך דוד לעבדיו - למה זה אני צם יואב לאחיימץ- למה זה את רץ בני אחיה לאשת ירבעם- למה זה את מתנכרה ירמיה- למה זה לי לבונה משבא תבוא ירמיה- למה זה מרחם יצאתי עמוס- למה זה לכם יום ה' איוב בללדד - אנכי ארשע למה זה הכל איגע	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי		
עכן ליהושע- וכזאת וכזאת עשיתי חושי הארכי לצדוק ואביתר - כזאת וכזאת יעץ אחיתופל וכזאת וכזאת יצאתי וכו' אשת נעמן לנעמן- כזאת וכזאת דברה הנערה יהוא לשרים- כזאת וכזאת אמר אלי לאמר יוסף - שלח כזאת עשרה חמורים גדעון לאנשי פנואל- וידבר אליהם כזאת מנוח לאשתו - וכתב לא לשמיענו כזאת שמשון לפלשתים- אם תעשון כזאת הרואה את גופת הפילגש- לא נהיתה ולא נראתה כזאת	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר		
יואב לדוד- למה זה שלחתו וילך הלך דוד לעבדיו - למה זה אני צם יואב לאחיימץ- למה זה את רץ בני אחיה לאשת ירבעם- למה זה את מתנכרה ירמיה- למה זה לי לבונה משבא תבוא ירמיה- למה זה מרחם יצאתי עמוס- למה זה לכם יום ה' איוב בללדד - אנכי ארשע למה זה הכל איגע	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי		
עכן ליהושע- וכזאת וכזאת עשיתי חושי הארכי לצדוק ואביתר - כזאת וכזאת יעץ אחיתופל וכזאת וכזאת יצאתי וכו' אשת נעמן לנעמן- כזאת וכזאת דברה הנערה יהוא לשרים- כזאת וכזאת אמר אלי לאמר יוסף - שלח כזאת עשרה חמורים גדעון לאנשי פנואל- וידבר אליהם כזאת מנוח לאשתו - וכתב לא לשמיענו כזאת שמשון לפלשתים- אם תעשון כזאת הרואה את גופת הפילגש- לא נהיתה ולא נראתה כזאת	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר	מגילת איכה, איכה ישבה בדד, איכה יעיב באפו ה' את בת ציון, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נדמו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר		
יואב לדוד- למה זה שלחתו וילך הלך דוד לעבדיו - למה זה אני צם יואב לאחיימץ- למה זה את רץ בני אחיה לאשת ירבעם- למה זה את מתנכרה ירמיה- למה זה לי לבונה משבא תבוא ירמיה- למה זה מרחם יצאתי עמוס- למה זה לכם יום ה' איוב בללדד - אנכי ארשע למה זה הכל איגע	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי	משה בהאזינו- איכה ירדוף אחד אלף ירמיה- איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' איתנו שיר השירים- איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים יהודה ליוסף- כי איך אעלה אל אבי		

מִי אִמֵּר לְמִי/עַל מִי/מֵה נֹאמֵר	אִזְכּוֹר	מִי אִמֵּר לְמִי/עַל מִי/מֵה נֹאמֵר	אִזְכּוֹר	מִי אִמֵּר לְמִי/עַל מִי/מֵה נֹאמֵר	אִזְכּוֹר	
עֲתִינְאֵל-וְתַהִי עֲלֵיו רוּחַ ה' וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל וְרוּחוֹ ה' לְבִשָּׁה אֶת גִּדְעוֹן וְתַהִי עַל יַפְתָּח רוּחַ ה' וַיַּעֲבֹר אֶת הַגִּלְעָד	רוּחַ ה'	הָאֲחִים לְיוֹסֵף- כּוֹלָנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נַחֲנוּ אַחִי יוֹסֵף לִיעֲקֹב- בְּנֵי אִישׁ אֶחָד בְּאֶרֶץ כְּנָעַן ה' לְמִשְׁה- אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטָּה אֲבוֹתָיו תִּשְׁלַחוּ כָל נְשִׂאֵי בָהֶם (הַמִּגְרָלִים) לְקִיחַת הָאֲבָנִים מִהִירָדָן- אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד מִשְׁבֵּט/לִשְׁבֵּט יְהוֹשֻׁעַ לַעֲם- אִישׁ אֶחָד מִכֶּם יִרְדּוּךְ אֶלֶף פָּנֹחַס וְהַנְּשִׂאִים 27 וְחָצִי הַשְּׁבִטִים- וְהוּא אִישׁ אֶחָד לֹא גֹעַ בְּעֵוֹנוֹ אֲבִימֶלֶךְ לֹאֲחִי אֲמוֹ וְלִמְשַׁפַּחַת אֲבִיו (לְמִסּוֹר) לְבַעֲלִי (שָׁכַם)- אִם מִשּׁוֹל בָּכֶם אִישׁ אֶחָד מִנוּחַ- וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצְרַעָה מִמְּשַׁפַּחַת הַדָּנִי	אִישׁ אֶחָד/הָאִישׁ אֶחָד	יִתְרוֹ לְבִנוֹתָיו- וַיֹּאמֶר אֵל בְּנוֹתָיו וְאִיוֹ רַב־שָׂקָה- אִיוֹ מֶלֶךְ חֲמַת וְאַרְפָּד מִיכָה- הָאוֹמֶרָה אֵלִי אִיוֹ ה' אֱלֹקֶיךָ הַמְּלָאכִים לְאַבְרָהָם- אִיהָ שָׂרָה אִשְׁתְּךָ אֲנִשִּׁי סָדוֹם לְלוֹט- אִיהָ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בָּאוּ אֵלֶיךָ הַבֵּיתָה יִצְחָק לְאַבְרָהָם- וְאִיהָ הָשָׂה לְעֹוֹלָה חִירָה לְאֲנָשִׁי תַמְנֵעַ- אִיהָ הַקְּדִשָּׁה הִיא בְּעִינֵיךָ עַל הָדָר גִּדְעוֹן לְמִלָּאךְ- וְאִיהָ כָּל נִפְלְאוֹתָיו זָבֹול לְגַעֲלִי- אִיהָ אִיפָה פֶּקֶד אֲשֶׁר תֹּאמַר דָּוִד לְצִיבָא- וְאִיהָ בֶן אֲדֹנֶיךָ עֲבָדִי אֲבִשְׁלוֹם לְאִשְׁהָ- אִיהָ אֲחִימֵעַץ וַיְהוֹנָתָן אֲלִישֶׁעַ בַּחֲצִיַּת הִירְדָן- אִיהָ ה' אֱלֹקֶיךָ אֵלֵיהֶו חִירֹוֹף רַב־שָׂקָה- אִיהָ אֲלוֹהֵי חֲמַת וְאַרְפָּד אִיהָ אֲלוֹהֵי סַפְרָוִים הֵנֹעַ וְעֹוֹה יִשְׁעִיָה- אִיהָ סוֹפֵר אִיהָ שׁוֹקֵל אִיהָ סוֹפֵר אֶת הַמַּגְדָּלִים	אִיהָ/וְאִיהָ	יִרְמִיָּה לְבֵית יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל- וְלֹא אֲמָרוֹ אִיהָ ה', הַכְּהֻנִּים- לֹא אֲמָרוֹ אִיהָ ה', יְהוֹדָה- אִיהָ אֲלוֹהֵיךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָךְ יִקּוּמוּ אִם יוֹשִׁיעוּךָ בַּעַת רַעֲתָךְ, לְצִדְקִיָּהוּ- וְאִיהָ נְבִיאִיכֶם אֲשֶׁר נִבְּאוּ לָכֶם, (ז') אִיהָ הַעֲדָר נִיתָן לָךְ, (ז') הֵנָּה הֵמָּה אוֹמְרִים אֵלֵי אִיהָ דָּבָר ה' יְבִיאָה הֵנָּה
שְׁמוּאֵל לְשֹׁאֹל- וְצִלְחָה עֲלֶיךָ רוּחַ ה' וְהַתְּנַבִּית עִמָּם לְאַחֵר מִשִּׁיחַתּוֹ עַל יָדִי שְׁמוּאֵל בְּבֵית לַחֲם- וְתִצְלַח רוּחַ ה' אֶל דָּוִד מִהַיּוֹם הַהוּא וְהָלָאָה וּמַעֲלָה וְרוּחוֹ ה' סָרָה מֵעַם שְׁאוּל, וְתַהִי רוּחַ ה' רַעָה אֶל שְׁאוּל וְהוּא יוֹשֵׁב בְּבֵיתוֹ עֹוֹבְדִיהָ לְאַלִּיָּהוּ- וְהִיא אֲנִי אֶלֶךְ אֲמַתְךָ וְרוּחוֹ ה' יִשְׁאָךְ אֶל אֲשֶׁר לֹא אֲדַע ה' לְאַלִּיָּהוּ בְּמַעֲמַד הָרַח- וְרוּחוֹ גְדוֹלָה וְחֹזֶק מִשְׁבַּר הָרִים וּמִפָּרֶק סַלְעִים לִפְנֵי ה' לֹא בִּירוּחַ ה' דָּוִד- רוּחַ ה' דִּיבַר בִּי וּמִילַתּוֹ עַל לְשׁוֹנִי בְנֵי הַנְּבִיאִים לְאַלִּישֶׁעַ- הֵנָּה נָא יֵשׁ אֶת עֲבָדֶיךָ 50 בְּנֵי חֵיל יִלְכוּ נָא וַיִּבְקֹשׁוּ אֶת אֲדֹנֶיךָ פֶּן נִשְׁאוּ רוּחַ ה' צִדְקִיָּה לְמִכְיָהוּ בֶן יִמְלָה- אִי זֶה עֶבֶר רוּחַ ה' מֵאֲתִי לְדָבָר אוֹתָךְ יִשְׁעִיָה עַל הַמִּשְׁחִית- וְנַחֲהָ עֲלֵיו רוּחַ ה'	כָּאִישׁ אֶחָד	יְחֻזְקָאֵל- אִיהָ הַטִּיחַ אֲשֶׁר טַחְתָּם יוֹאֵל – לִמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אִיהָ אֲלוֹהֵיהֶם נַחֲוִם- אִיהָ מִעֵינֵי אֲרִיֹּת וּמִרַעָה הוּא לְכַפְּרִים זְכַרְיָה- אֲבוֹתֵיכֶם אִיהָ הֵם וְהַנְּבִיאִים לְעֹוֹלָם יַחִיו מְלָאכִי- וְאִם אַב אֲנִי אִיהָ כְּבוֹדִי וְאִם אֱלֹקִים אֲנִי אִיהָ מוֹרָאִי אֲמַר ה' צְבָאוֹת, אוֹ אִיהָ אֱלֹקֶי הַמִּשְׁפָּט תְּהִלִּים- הִיִּיתָה לִי דְמַעְתִּי לַחֵם יוֹמָם וּלְיָלָה בְּאוֹמְרוֹם אֵלֵי כִּי הַיּוֹם אִיהָ אֱלֹקֶיךָ אִיכָה- לְאִימּוֹתַם יֹאמְרוּ אִיהָ דָּגַן וַיִּין ה' לְמִשְׁה- מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי אֲמַתְּוֹ מִסְפְּרִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל- מִי אֲשֶׁר לֹא עָלָה מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל ה' הַמִּצְפָּה	מִי אֲשֶׁר/וְאִישׁ וְאִישׁ אֲשֶׁר	נָעַר יוֹאֵב- מִי אֲשֶׁר חָפֵץ בְּיוֹאֵב וּמִי אֲשֶׁר לְדָוִד אַחֲרָיו יוֹאֵב קִהַלְתָּ- כִּי מִי אֲשֶׁר יַחְוֹבֵר אֶל כָּל הַחַיִּים יֵשׁ בִּיטְחוֹן יִצְחָק לִיעֲקֹב- הֲנִנִי מִי אַתָּה בְנִי יִצְחָק לַעֲשׂוֹ- וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אֲבִיו מִי אַתָּה שְׁאוּל לְדָוִד- בֶּן מִי אַתָּה הַנֶּעַר דָּוִד לְשֹׁאֹל (צוּרִי הַיַּעֲלִים מְדַבֵּר עֵין גִּדִּי)- אַחֲרָיו מִי אַתָּה רֹדֶף אַחֲרָיו כָּלֵב מֵת אַחֲרָיו פָּרַעֲוֹשׁ אֶחָד אֲבַנְרִי לְדָוִד (בְּמַדְבַּר זִיף)- מִי אַתָּה קִרְאָת אֶל הַמֶּלֶךְ הַנֶּעַר הַעַמְלָקִי לְדָוִד (בְּסִיפּוֹר עַל מוֹת שְׁאוּל)- וַיֹּאמֶר לִי מִי אַתָּה וְאֹמַר אֵלָיו עַמְלָקִי אֲנִי		
יְחֻזְקָאֵל- וְתַפְלֵי עֲלֵי רוּחַ ה' וַיֹּאמֶר אֵלֵי אֲמָרוּ כֹה אֲמַר ה' כֵּן אֲמַרְתֶּם בֵּית יִשְׂרָאֵל הוֹשַׁע- יְבִיאָה קִדִּים רוּחַ ה' מִמְּדַבֵּר עֹוֹלָה מִיכָה- הָאֲמָרוּ בֵּית יַעֲקֹב הַקֶּצֶר רוּחַ ה' אִם אֵלָה מַעֲלָלִיו הֲלֹא דְבַרְיוֹ יִיטִיבוּ עִם הִשְׁרֵר הוֹלֵךְ, וְאוֹלָם אֲנִכִּי מְלֹאֲתֵי כַח אֶת רוּחַ ה' וּמִשְׁפָּט וְנִבּוּרָה לְהַגִּיד לִיעֲקֹב פִּשְׁעוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל חֲטָאוֹתוֹ פָּרַעָה לְעַבְדֵּיו- הַנִּמְצָא כֹּה־ אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹקִים בּוֹ וְרוּחוֹ אֱלֹקִים מִרְחַפֵּת עַל פְּנֵי מַמִּים בְּלַעֲם- וְתַהִי עֲלֵיו רוּחַ אֱלֹקִים	אִישׁ צִדִּיק	נָעַר יוֹאֵב- מִי אֲשֶׁר חָפֵץ בְּיוֹאֵב וּמִי אֲשֶׁר לְדָוִד אַחֲרָיו יוֹאֵב קִהַלְתָּ- כִּי מִי אֲשֶׁר יַחְוֹבֵר אֶל כָּל הַחַיִּים יֵשׁ בִּיטְחוֹן יִצְחָק לִיעֲקֹב- הֲנִנִי מִי אַתָּה בְנִי יִצְחָק לַעֲשׂוֹ- וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אֲבִיו מִי אַתָּה שְׁאוּל לְדָוִד- בֶּן מִי אַתָּה הַנֶּעַר דָּוִד לְשֹׁאֹל (צוּרִי הַיַּעֲלִים מְדַבֵּר עֵין גִּדִּי)- אַחֲרָיו מִי אַתָּה רֹדֶף אַחֲרָיו כָּלֵב מֵת אַחֲרָיו פָּרַעֲוֹשׁ אֶחָד אֲבַנְרִי לְדָוִד (בְּמַדְבַּר זִיף)- מִי אַתָּה קִרְאָת אֶל הַמֶּלֶךְ הַנֶּעַר הַעַמְלָקִי לְדָוִד (בְּסִיפּוֹר עַל מוֹת שְׁאוּל)- וַיֹּאמֶר לִי מִי אַתָּה וְאֹמַר אֵלָיו עַמְלָקִי אֲנִי	מִי אֲשֶׁר/וְאִישׁ וְאִישׁ אֲשֶׁר	הַמֶּלֶאךָ לְזַכְרִיָּה- מִי אַתָּה הָרַגְדוֹל לִפְנֵי זָרֻבְבָּל מִשָּׁה לֵה' (בְּסַנָּה) - מִי אֲנִכִּי כִי אֶלֶךְ אֶל פָּרַעָה וְכִי אוֹצִיאָ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם דָּוִד לְשֹׁאֹל- מִי אֲנִכִּי וּמִי חִי וּמִשְׁפַּחַת אֲבִי בִישְׂרָאֵל כִּי אֲלוֹהֵי חֲתָן לְמֶלֶךְ דָּוִד לֵה'- מִי אֲנִכִּי ה' אֱלֹקֵיכֶם וּמִי בֵיתִי כִי הַבִּיאוֹתָנִי עַד הַלּוֹם הָעַם לְשִׁמוּאֵל- מִי הָאוֹמֵר שְׁאוּל יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ תַנּוּ הָאֲנָשִׁים וְנִמִּיתֶם ה' לְבַלְעֵם- מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלָה עִמָּךְ		
יְחֻזְקָאֵל- וְרוּחוֹ נִשְׁאָנִתִּי וְתַבִּינִי כְּשִׁדְמָה אֶל הַגּוֹלָה בְּמִרְאָה בְּרוּחַ אֱלֹקִים שְׂרִי חֻזְקָה לְאַחֵר חִירֹוֹף רַב־שָׂקָה דָּוִד וְעַבְדֵּיו לְאַחֵר שִׁשְׁמַעוֹ שְׁבִנִי הַמֶּלֶךְ מֵתוֹ עַ"י אֲבִשְׁלוֹם רְאוּבֵן- וְהֵנָּה אֵין יוֹסֵף בְּבֹר וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו יַפְתָּח- וַיְהִי כְּרָאוֹתוֹ אוֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו דָּוִד- וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּח אֶרֶצָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּמִצּוֹר עַל שׁוּמְרוֹן- וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּח אֶרֶצָה חֻזְקִיָּהוּ שׁוֹמֵעַ אֶת חִירֹוֹף רַב־שָׂקָה- וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיִּתְּכֶם בִּשְׁקִי וַיֵּבֵא בֵּית ה' יֹאשִׁיָּהוּ- וַיְהִי כְּשִׁמוּעַ הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה/דְּבָרֵי סֹפֵר הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו הַמּוֹדִיעַ לְעַלִּי עַל תְּבוּסַת יִשְׂרָאֵל וְשִׁבִּי הָאֲרוֹן- וַיִּרְץ אִישׁ בְּגִימָן וְהַמִּתְעַלֵּךְ וַיָּבֵא שֶׁלֶף בְּיוֹם הַהוּא וּמִדִּי קִרְעִים וְאֲדָמָה עַל־רֹאשׁוֹ הַמּוֹדִיעַ לְדָוִד עַל מוֹת שְׁאוּל בְּגִלְבּוּעַ- הֵנָּה אִישׁ בָּא מִן הַמִּתְנַהֵּל מֵעַם שְׁאוּל וּבְגָדָיו קִרְעִים וְאֲדָמָה עַל רֹאשׁוֹ וַיִּתְּפֹשׁ אֲחִיָּהּ בְּשִׁלְמָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּקְרָעָהּ שְׁנִים עֶשְׂרִי קִרְעִים וַיֹּאמֶר לְיִרְבֵּעֶם קַח־לָךְ עֶשְׂרֵה קִרְעִים אֲלִישֶׁעַ עַל הַסְתַּלְקוֹת אֵלֵיהֶו- וַיִּחַץ בְּגָדָיו וַיִּקְרָעֵם לְשָׁנִים קִרְעִים אַחֲזָב- וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיִּשֶׁם שֶׁק עַל בִּשְׂרוֹ וַיִּצּוּם הָאֵבֶל עַל יוֹסֵף- וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שְׁמֹלוֹתָיו הַהִפְסֵד בְּעִי- וַיִּקְרַע יְהוֹשֻׁעַ שְׁמֹלוֹתָיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל בִּקְשַׁת נַעֲמָן- וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הָאֵלִהִים אֲנִי לְהַמִּית וּלְהַחְיֹו	אִישׁ אֱלֹקִים	הַמֶּלֶאךָ לְזַכְרִיָּה- מִי אַתָּה הָרַגְדוֹל לִפְנֵי זָרֻבְבָּל מִשָּׁה לֵה' (בְּסַנָּה) - מִי אֲנִכִּי כִי אֶלֶךְ אֶל פָּרַעָה וְכִי אוֹצִיאָ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם דָּוִד לְשֹׁאֹל- מִי אֲנִכִּי וּמִי חִי וּמִשְׁפַּחַת אֲבִי בִישְׂרָאֵל כִּי אֲלוֹהֵי חֲתָן לְמֶלֶךְ דָּוִד לֵה'- מִי אֲנִכִּי ה' אֱלֹקֵיכֶם וּמִי בֵיתִי כִי הַבִּיאוֹתָנִי עַד הַלּוֹם הָעַם לְשִׁמוּאֵל- מִי הָאוֹמֵר שְׁאוּל יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ תַנּוּ הָאֲנָשִׁים וְנִמִּיתֶם ה' לְבַלְעֵם- מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלָה עִמָּךְ	מִי אֲשֶׁר/וְאִישׁ וְאִישׁ אֲשֶׁר	רַבְקָה לְאַלְעִיזָר- מִי הָאִישׁ הַלְזָה הוֹלֹךְ בְּשִׁדָּה לְקִרְאָתָנוּ מִי הָאִישׁ- אֲשֶׁר בָּנָה בֵּית, הִירָא וְרַךְ הַלֵּבָב וּמִי הָאִישׁ- אֲשֶׁר נָטַע כְּרִם, אֲשֶׁר אֲרַשׁ אִישָׁה הָעַם שְׂרִי גִלְעָד אִישׁ לְרַעְהוּ- מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר יָחַל לְהַלְחֵם בְּבִנֵי עִמּוֹן יְהִיָּה לְרֹאשׁ יִרְמִיָּה- מִי הָאִישׁ הַחֲכָם וַיִּבֶן אֶת זֹאת תְּהִלִּים- מִי הָאִישׁ הַחָפֵץ חַיִּים אוֹהֵב יָמִים לְרֹאוֹת לִפְנֵי הַמִּלְחָמָה בְּנַחַשׁ הָעִמּוֹנִי- וַיִּפֹּל פָּחַד אֱלֹקִים עַל הָעַם וַיִּצְאוּ כָּאִישׁ אֶחָד		
יְחֻזְקָאֵל- וְרוּחוֹ נִשְׁאָנִתִּי וְתַבִּינִי כְּשִׁדְמָה אֶל הַגּוֹלָה בְּמִרְאָה בְּרוּחַ אֱלֹקִים שְׂרִי חֻזְקָה לְאַחֵר חִירֹוֹף רַב־שָׂקָה דָּוִד וְעַבְדֵּיו לְאַחֵר שִׁשְׁמַעוֹ שְׁבִנִי הַמֶּלֶךְ מֵתוֹ עַ"י אֲבִשְׁלוֹם רְאוּבֵן- וְהֵנָּה אֵין יוֹסֵף בְּבֹר וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו יַפְתָּח- וַיְהִי כְּרָאוֹתוֹ אוֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו דָּוִד- וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּח אֶרֶצָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּמִצּוֹר עַל שׁוּמְרוֹן- וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּח אֶרֶצָה חֻזְקִיָּהוּ שׁוֹמֵעַ אֶת חִירֹוֹף רַב־שָׂקָה- וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיִּתְּכֶם בִּשְׁקִי וַיֵּבֵא בֵּית ה' יֹאשִׁיָּהוּ- וַיְהִי כְּשִׁמוּעַ הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה/דְּבָרֵי סֹפֵר הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו הַמּוֹדִיעַ לְעַלִּי עַל תְּבוּסַת יִשְׂרָאֵל וְשִׁבִּי הָאֲרוֹן- וַיִּרְץ אִישׁ בְּגִימָן וְהַמִּתְעַלֵּךְ וַיָּבֵא שֶׁלֶף בְּיוֹם הַהוּא וּמִדִּי קִרְעִים וְאֲדָמָה עַל־רֹאשׁוֹ הַמּוֹדִיעַ לְדָוִד עַל מוֹת שְׁאוּל בְּגִלְבּוּעַ- הֵנָּה אִישׁ בָּא מִן הַמִּתְנַהֵּל מֵעַם שְׁאוּל וּבְגָדָיו קִרְעִים וְאֲדָמָה עַל רֹאשׁוֹ וַיִּתְּפֹשׁ אֲחִיָּהּ בְּשִׁלְמָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּקְרָעָהּ שְׁנִים עֶשְׂרִי קִרְעִים וַיֹּאמֶר לְיִרְבֵּעֶם קַח־לָךְ עֶשְׂרֵה קִרְעִים אֲלִישֶׁעַ עַל הַסְתַּלְקוֹת אֵלֵיהֶו- וַיִּחַץ בְּגָדָיו וַיִּקְרָעֵם לְשָׁנִים קִרְעִים אַחֲזָב- וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיִּשֶׁם שֶׁק עַל בִּשְׂרוֹ וַיִּצּוּם הָאֵבֶל עַל יוֹסֵף- וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שְׁמֹלוֹתָיו הַהִפְסֵד בְּעִי- וַיִּקְרַע יְהוֹשֻׁעַ שְׁמֹלוֹתָיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל בִּקְשַׁת נַעֲמָן- וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הָאֵלִהִים אֲנִי לְהַמִּית וּלְהַחְיֹו	פָּחַד/כְּמַהֲפַכַת/לְחָרִיד/חֲתַת אֱלֹקִים	רַבְקָה לְאַלְעִיזָר- מִי הָאִישׁ הַלְזָה הוֹלֹךְ בְּשִׁדָּה לְקִרְאָתָנוּ מִי הָאִישׁ- אֲשֶׁר בָּנָה בֵּית, הִירָא וְרַךְ הַלֵּבָב וּמִי הָאִישׁ- אֲשֶׁר נָטַע כְּרִם, אֲשֶׁר אֲרַשׁ אִישָׁה הָעַם שְׂרִי גִלְעָד אִישׁ לְרַעְהוּ- מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר יָחַל לְהַלְחֵם בְּבִנֵי עִמּוֹן יְהִיָּה לְרֹאשׁ יִרְמִיָּה- מִי הָאִישׁ הַחֲכָם וַיִּבֶן אֶת זֹאת תְּהִלִּים- מִי הָאִישׁ הַחָפֵץ חַיִּים אוֹהֵב יָמִים לְרֹאוֹת לִפְנֵי הַמִּלְחָמָה בְּנַחַשׁ הָעִמּוֹנִי- וַיִּפֹּל פָּחַד אֱלֹקִים עַל הָעַם וַיִּצְאוּ כָּאִישׁ אֶחָד יִשְׁעִיָּה- פָּחַד ה' מְהַדָּר אֲוָנוֹ (3 אֲזֻכּוֹרִים)	מִי אֲשֶׁר/וְאִישׁ וְאִישׁ אֲשֶׁר	יְחֻזְקָאֵל- וְרוּחוֹ נִשְׁאָנִתִּי וְתַבִּינִי כְּשִׁדְמָה אֶל הַגּוֹלָה בְּמִרְאָה בְּרוּחַ אֱלֹקִים שְׂרִי חֻזְקָה לְאַחֵר חִירֹוֹף רַב־שָׂקָה דָּוִד וְעַבְדֵּיו לְאַחֵר שִׁשְׁמַעוֹ שְׁבִנִי הַמֶּלֶךְ מֵתוֹ עַ"י אֲבִשְׁלוֹם רְאוּבֵן- וְהֵנָּה אֵין יוֹסֵף בְּבֹר וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו יַפְתָּח- וַיְהִי כְּרָאוֹתוֹ אוֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו דָּוִד- וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּח אֶרֶצָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּמִצּוֹר עַל שׁוּמְרוֹן- וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּח אֶרֶצָה חֻזְקִיָּהוּ שׁוֹמֵעַ אֶת חִירֹוֹף רַב־שָׂקָה- וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיִּתְּכֶם בִּשְׁקִי וַיֵּבֵא בֵּית ה' יֹאשִׁיָּהוּ- וַיְהִי כְּשִׁמוּעַ הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה/דְּבָרֵי סֹפֵר הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו הַמּוֹדִיעַ לְעַלִּי עַל תְּבוּסַת יִשְׂרָאֵל וְשִׁבִּי הָאֲרוֹן- וַיִּרְץ אִישׁ בְּגִימָן וְהַמִּתְעַלֵּךְ וַיָּבֵא שֶׁלֶף בְּיוֹם הַהוּא וּמִדִּי קִרְעִים וְאֲדָמָה עַל־רֹאשׁוֹ הַמּוֹדִיעַ לְדָוִד עַל מוֹת שְׁאוּל בְּגִלְבּוּעַ- הֵנָּה אִישׁ בָּא מִן הַמִּתְנַה		

אזכור	מי אמר למי/על מי/מה נאמר	אזכור	מי אמר למי/על מי/מה נאמר	אזכור	מי אמר למי/על מי/מה נאמר
חי ה'	גרעון למלכי מדיין- חי ה' לא החייתם אותם לא הרגתי אתכם	ברוך	מלכי צדק לאברהם- ברוך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ	ברוך	גדעון למלכי מדיין- חי ה' לא החייתם אותם לא הרגתי אתכם
	שאלו לעם- כי חי ה' המושיע את ישראל		נח- ברוך ה' אלוקי שם יהי כנען עבד למו		העם לשאול על יהונתן - חי ה' אם תפול משערת ראשו ארצה
	העם לשאול על יהונתן - חי ה' אם תפול משערת ראשו ארצה		אליעזר- ברוך ה' אלוקי אדוני אברהם אשר לא עזב חסדו והמתו מעם אדוני לבן לאליעזר- בוא ברוך ה'		שאול ליהונתן על דוד- חי ה' אם יומת דוד ליהונתן- ואולם חי ה' וחי נפשך כי כנפשי ביני וביני המוות
	שאול ליהונתן על דוד- חי ה' אם יומת דוד ליהונתן- ואולם חי ה' וחי נפשך כי כנפשי ביני וביני המוות		אבימלך ליצחק- אתה עתה ברוך ה' יצחק ליעקב- ארורך ארור ומברכך ברוך יצחק לעשיו על יעקב- גם ברוך יהיה יתרו- ברוך ה' אשר הציל אתכם מיד מצרים ה' לבלעם- לא תאור את העם כי ברוך הוא בלעם- מברכך ברוך וארורך ארור		אביגיל לדוד- ועתה אדוני חי ה' וחי נפשך אשר מנעך מבוא בדמים והושע ידך לך
	אביגיל לדוד- ועתה אדוני חי ה' וחי נפשך אשר מנעך מבוא בדמים והושע ידך לך		פרשת הברכות והקללות בני תבוא- ברוך אתה בעיר, בשדה, בבאך בצאתך, טנאך ומשאריתך, פרי בטנך		דוד לאביגיל- ואולם חי ה' אלוקי ישראל אשר מנעני מהרע אותך
	דוד לאביגיל- ואולם חי ה' אלוקי ישראל אשר מנעני מהרע אותך		משה לפני מותו- ברוך מרחיב גד, ברוך מבנים אשר יהושע לעם- ולא אביתי לשמוע לבלעם ויברך ברוך אתכם		דוד לאביגיל- ואולם חי ה' אלוקי ישראל אשר מנעני מהרע אותך
	דוד לאביגיל- ואולם חי ה' אלוקי ישראל אשר מנעני מהרע אותך		אם מיכה למיכה- ברוך בני לה' שאול לשמואל- ברוך אתה לה' הקימותי את דבר ה' (לאחר מלחמת עמלק)		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד על מות נבל- ברוך ה' אשר רב את ריב חורפתי		דוד לתקועית- חי ה' אם יפול משערת בנג ארצה
	דוד לתקועית- חי ה' אם יפול משערת בנג ארצה		שאול לדוד- ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכול תוכל		אתי הגתי לדוד- חי ה' וחי אדוני המלך שירת דוד- חי ה' וברוך צורי
	אתי הגתי לדוד- חי ה' וחי אדוני המלך שירת דוד- חי ה' וברוך צורי		אחימעץ לדוד- ברוך ה' אלוקי אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדוני המלך דברי יונתן בן אביתר על המלכת שלמה- וגם ככה אמר המלך ברוך ה' אלוקי ישראל אשר נתן היום יושב על כסאי ועיניי רואות שלמה לשמעי- והמלך שלמה ברוך		שלמה לבת שבע- חי ה' אשר הכניני אליהו לאחאב- חי ה' אלוקי ישראל אשר עמדי לפני האלמנה מצרפת לאליהו- חי ה' אלוקיך אם יש לי מעוג
השלום	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת	ברוכים	חירם- ברוך ה' היום אשר נתן לדוד בן חכם תפילת שלמה בחנוכת המקדש- ברוך ה' אלוקי ישראל אשר דיבר בפיו את דוד אבי, ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל מלכת שבע לשלמה- יהי ה' אלוקיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל ירמיה- ברוך הגבר אשר יבטח בה', יום אשר ילדתי אמי אל יהי ברוך יחזקאל- ברוך כבוד ה' ממקומו זכריה- אשר קוניהו יהרגון ולא יאשמו ומוכריהן יאמר ברוך ה' ואעשיר	השלו	עובדיה לאליהו- חי ה' אלוקיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדוני שם לבקשך אליהו לעובדיה- חי ה' צבאות אשר עמדי לפני כי היום אראה אליו מיכיהו למלאך של מלך ישראל- חי ה' כי את אשר יאמר ה' אלי אותו אדבר
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		יחזקאל- ברוך כבוד ה' ממקומו זכריה- אשר קוניהו יהרגון ולא יאשמו ומוכריהן יאמר ברוך ה' ואעשיר		אלישע לנעמן- חי ה' אשר עמדי לפניו אם אקח
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		תהילים- ברוך ה' כי שמע קול תחנוני, ברוך ה' כי הפליא חסדו לי בעיר מצור, ברוך ה' אלוקי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן נעמי לרות- חי חסידך ברוך, ברוך הוא לה' אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים השכנות לנעמי- ברוך ה' אשר לא השבית לך גואל היום ויִקְרָא שְׁמוּ בִּישְׂרָאֵל		אלישע לירום בן אחאב- חי ה' צבאות אשר עמדי לפני כי לולי פני יהושפט מלך יהודה גיחזי לאלישע- חי ה' כי אם רצתי אחריו ירמיה על ישראל- ונשבעת חי ה' באמת במשפט ובצדקה
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		נעמי לרות- חי חסידך ברוך, ברוך הוא לה' אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים השכנות לנעמי- ברוך ה' אשר לא השבית לך גואל היום ויִקְרָא שְׁמוּ בִּישְׂרָאֵל		ירמיה על השכנים הרעים לישראל- אם ילמדו את דרכי עמי להישבע בשמי חי ה'
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		עזרא על סיועו מהמלך- ברוך ה' אלוקי אבותינו אשר נתן כזאת בלב המלך שאול לזיפים- ברוכים אתם לה' אשר חמלתם עליי		ירמיה- ולא יאמר עוד חי ה' אשר העלה את בני מארך מצרים כי אם חי ה' אשר העלה את בני מארך צפון
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לאנשי יביש על קבורת שאול- ברוכים אתם לה' אשר עשיתם החסד הזה עם אדוניכם		צדקיה לירמיהו- חי ה' אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמתך
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לאביגיל- וברוך טעמך וברוכה את בועז לרות- ברוכה את לה' בתי		הושע- ואל תעלו בית און ואל תשבעו חי ה' בועז לרות- וגאלתיך אנכי חי ה'
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		יהורם ליהוא- השלום, יהוא ליהורם- מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים איזבל ליהוא- השלום זמרי הורג אדוניו ירמיה- ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום זכריה- כי זרע השלום הגפן תתן פריה בלק לבלעם- כי ידעתי את אשר תברך מבורך איוב- ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מבורך יעקב לרבקה- והבאתי עלי קללה ולא ברכה		יעקב לאנשי חין על לבן- השלום לו יוסף לאחיו- השלום אביכם הזקן דוד לכושי- השלום לנער לאבשלום יואב לעמשא- השלום אתה אחי בת שבע לאדוניהו- השלום בואך
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד על שמעי- והוא קללני קללה נמרצת ירמיה על אחאב וצדקיה- ולוקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל זכריה- כאשר הייתם קללה בגויים משלי (מבדך רעהו בקול גדול) קללה תחשב לו		אלישע לגיחזי על השונמית- השלום לך השלום לאישך השלום לילד
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד על שמעי- והוא קללני קללה נמרצת ירמיה על אחאב וצדקיה- ולוקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל זכריה- כאשר הייתם קללה בגויים משלי (מבדך רעהו בקול גדול) קללה תחשב לו		נעמן לגיחזי- השלום עבדי מלך ישראל ליהוא- השלום מדוע בא המשוגע הזה אליך יהורם לצופה- קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום, הרכב ליהוא- כה אמר המלך השלום ירמיה- וגדמו נאות השלום מפני חרון אף ה'
משלום	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת	משלום	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת	משלום	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
משלום	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת	משלום	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת	משלום	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת
	דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת		דוד לננתן על העשירי במשל- חי ה' כי בן מוות האיש העושה זאת

מִי אִמֵר לְמִי/עַל מִי/מֵה נֹאמֵר	אֲזָכֹר	מִי אִמֵר לְמִי/עַל מִי/מֵה נֹאמֵר	אֲזָכֹר	מִי אִמֵר לְמִי/עַל מִי/מֵה נֹאמֵר	אֲזָכֹר
ואברהם זקן בא בימים ויהושע זקן בא בימים (פרק כ"ג) ישי- והאיש בימי שאול זקן בא באנשים והמלך דוד זקן בא בימים ועלי זקן מאד	זקן בא	ברזילי- כי איש גדול הוא מאד נעמן- איש גדול לפני אדוניו יוסף- יפה תואר ויפה מראה דוד- ואדמוני עם יפה מראה וכאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל	איש גדול יפה מראה יפה	וברזילי זקן מאד בן 80 שנה דוד והמלך זקן מאד השונמית בסיפור של אלישע	זקן מאד אשה גדולה
תמר אחות אבשלום אברהם לשרה- הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את תמר בת אבשלום- היא היתה אישה יפת מראה	יפה אשה יפת מראה	בסדום- אנשי סדום נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה כיבוש יריחו- ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אישה מנער ועד זקן גזירת המן- מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד	מנער ועד זקן	התקועית האישה מאבלה בית המעכה האיש מהר אפרים שגר בגבעה ואירח את איש הפילגש שמואל בתיאור בעלת האוב- איש זקן והוא עוטה מעיל	אשה חכמה איש זקן
רבקה- והנערה טובת מראה מאוד בתולה ואיש לא ידעה בת שבע- והאשה טובת מראה מאד ושתי- כי טובת מראה היא ויקצבו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אבישג השונמית- והנערה יפה עד מאד	טובת מראה	יונדב בן שמעה- איש חכם מאד דוד לשלמה- כי איש חכם אתה משלי- ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו משלי- איש חכם נשפט את איש אויל ורגז ושחק ואין נחת	איש חכם	יוסף לפרעה- ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם הושע- מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם פרעה ליוסף- אין נבון וחכם כמוך	נבון
אדוניהו- וגם הוא טוב תאר מאוד ואותו ילדה אחרי אבשלום בדברי פרעה ליוסף- בריאות בשר ויפות תואר, דלות ורעות תואר מאוד ורקות בשר	טוב תאר מאד יפות/ רעות תואר	ה' לשלמה- הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריו לא יהיה כמוך ישעיה- שר חמישים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש על דוד- ונבון דבר ואיש תואר	ונבון		

19. בריאת העולם

יִום	מֵה נִבְרָא	תְּנוּבַת ה'	מֵה עוֹד נִבְרָא	קְרִיאָה מִיִּחוּדָה/אִמִּירָה/רִאִיָּה נֹסֶפֶת
אחד	אור וחושך והבדלה ביניהם	וירא אלוקים את האור כי טוב	-	ויקרא אלוקים לאור יום ולחושך קרא לילה
שני	הבדלה בין מים למים	-	הרקיע	ויקרא אלוקים לרקיע שמים
שלישי	קיווי המים למקום אחד ובריאת הארץ	ויקרא אלוקים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלוקים כי טוב	דשא ועץ עושה פרי (במקום עץ פרי עושה פרי)	וירא אלוקים כי טוב
רביעי	המאורות הגדולים להבדיל בין היום ובין הלילה, והיו לאותות, מועדים, ימים ושנים ולהאיר על הארץ	וירא אלוקים כי טוב	-	-
חמישי	התנינים הגדולים, עופות, דגים ושרץ המים	וירא אלוקים כי טוב	-	פרו ורבו ומילאו את המים בימים והעוף יירב בארץ
שישי	חיות, בהמות ורמשים	וירא אלוקים כי טוב	האדם (והאישה)	1) פרו ורבו ומילאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרומשת על הארץ 2) הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאוכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ... את כל ירק עשב לאוכלה: 3) וירא אלוקים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד

(אם תשאלו למה מיקמתי את בריאת העולם בסוף הקובץ, זה כדי להזכיר להמשיך לעשות חזרות מההתחלה.

סתם, אין קשר. פשוט להכניס את הטבלה הזאת בהתחלה היה מבלגן מאוד את הקובץ מבחינת שאר הטבלאות של ההתחלה ורציתי שיצא כמה שיותר מסודר ונעים לעין.)